

XXV ОБИКНОВЕНО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

ВТОРА РЕДОВНА СЕСИЯ

Стенографски дневникъ

НА

82. заседание

Четвъртъкъ, 10 априлъ 1941 г.

(Открито въ 16 ч. 37 м.)

Председателствувалъ подпредседателътъ Димитъръ Пешевъ. Секретари: Георги Михайловъ и Атанасъ Цвѣтковъ.

СЪДЪРЖАНИЕ:

Стр.

Стр.

Съобщения:

Отпуски	2147
Питане	2148
Предложения	2148
Законопроекти	2148

По дневния редъ:

Законопроекти: 1. За измѣнение и допълнение на наредбата-законъ за пѣтищата (Поправка)	2148
2. За допълнителенъ бюджетенъ кредитъ по бюджета на фонда „Обществени осигуровки“ за 1941 бюджетна година въ размѣръ на 15.000.000 л. (Второ четене)	2148
3. За оформяване на задължението на Министерството на външнитѣ работи и на изповѣданията къмъ държавното съкровище отъ 4.513.621 л. (Второ четене)	2148
4. За взаимноспомогателнитѣ, взаимнозастрахователнитѣ и болничнитѣ каси на служителитѣ при министерствата, дирекциитѣ и фондоветѣ, управлявани отъ държавата и други учреждения (Второ четене)	2149
5. За събиране на прѣжитѣ данъци (Второ четене)	2149
6. За разрешаване на Бургаското градско общинско управление да сключи заемъ отъ фонда „Обществени осигуровки“ — смѣтка „Инвалидност и старостъ“, въ размѣръ на 9.000.000 л. (Второ четене)	2164
7. За разрешаване на Мострения панайръ — Пловдивъ, да сключи заемъ отъ фонда „Обществени осигуровки“, смѣтка „Инвалидност и старостъ“, въ размѣръ на 10.000.000 л. (Второ четене)	2165

8. За допълнение на чл. 51 отъ наредбата-законъ за индустрията (Второ четене)	2166
9. За измѣнение и допълнение на закона за настаняване на работа и осигуряване при безработица (Второ четене)	2166
10. За измѣнение и допълнение на закона за колективния трудовъ договоръ и уреждане на трудови конфликти (Второ четене)	2167
11. За измѣнение чл. 14 отъ закона за бюджета на разнитѣ фондове на държавата за 1932/1933 финансовъ година (Второ четене)	2167
Говорилъ докл. С. Колчевъ	2168
12. За измѣнение на чл. 30 отъ закона за гражданската мобилизация и за отбѣняване на наредбата-законъ за уреждане заплатитѣ и осигуровкитѣ на повиканитѣ въ войската на временно обучение запасни служили и неслужили (Първо и второ четене)	2168, 2169
13. За Общия съюзъ на запасното войнство (Второ четене)	2169
Говорили: С. Караивановъ	2172
М-ръ И. Горановъ	2172
14. За измѣнение и допълнение на търговския законъ (Второ четене)	2173
15. За измѣнение и допълнение на закона за нотариуситѣ и околийскитѣ смѣди, които изпълняватъ нотариални дѣла (Второ четене)	2174
16. За допълнение на закона за имуществата, собствеността и сеовитутитѣ (Второ четене)	2175
17. За амнистия (Първо четене — продължение на разискванията)	2175
Говорили: Д-ръ Л. Дюгмеджиевъ	2175
Дневенъ редъ за следващото заседание	2181

Председателствувашъ Димитъръ Пешевъ: (Звъни) При-
сутствувать нужниятъ брой народни представители. Обя-
вявамъ заседанието за открито.

(Отсутствувать народнитѣ представители: Алексан-
дъръ Симовъ, Александъръ Цанковъ, Ангелъ Вълчевъ,
Георги Чалбуровъ, Димитъръ Арнауловъ, Димитъръ Са-
раджовъ, Димитъръ Андреевъ, Димитъръ Тодоровъ,
Дѣлчо Тодоровъ, Кирилъ Минковъ, Киро Арнауловъ, Ма-
ринъ Вълчевъ, Марко Сакарски, Найдень Андреевъ, Ни-
кола Василевъ и Христо Калфовъ)

Г-да народни представители! Има да ви направя след-
нитѣ съобщения.

Разрешенъ е отпускъ на следнитѣ г-да народни пред-
ставители:

- Петъръ Марковъ — 1 день;
- Николай Султановъ — 1 день;
- Василь Чобановъ — 1 день;

- Деню Георгиевъ — 1 день;
- Деню Чолаковъ — 1 день;
- Иванъ Минковъ — 1 день;
- Иванъ Райчевъ — 1 день;
- Иванъ Керемидчиевъ — 1 день;
- Д-ръ Иванъ Йотовъ — 1 день;
- Найдень Андреевъ — 2 дена;
- Косю Аневъ — 2 дена;
- Димитъръ Сараджовъ — 2 дена, и
- Христо Калфовъ — 3 дни.

Народниятъ представителъ г-нъ Атанасъ Поповъ иска
1 день отпускъ, но предвидъ на това, че се е ползувалъ
вече съ повече отъ 20 дни отпускъ, необходимо е съгла-
снето на Народното събрание. Които приематъ да се раз-
реши на г-нъ Атанасъ Поповъ 1 день отпускъ по до-
машни причини, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
браието приема.

Постъпило е питане от народния представител г-н Стефанъ Стателовъ до г-на министра на железниците, пощитъ и телеграфитъ относно ползуването съ безплатно ползуване по българските държавни железници и привилегията, създадени по този повод.

Питането ще бъде изпратено на г-на министра за отговоръ.

Постъпили сж:

Отъ Министерството на финанситъ — предложение за опрощаване на сумата 3.363.861 л. и 182 лири, 4 шилинга и 17 пени, дължими отъ глоби, лихви и неиздължения на държавното съкровище, общинитъ, фондоветъ и пр. по изпълнителни дѣла отъ несъстоятелни и несъществувачи длъжници.

Отъ същото министерство — предложение за одобрение VI-то постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 29 мартъ 1941 г., протоколъ № 61, относно освобождаването отъ износно мито, бандеролно право, мурурие, общински налогъ и др. 1.690 кгр. експортни папириси, предназначени за германскитъ войници, намиращи се на границата.

Отъ същото министерство — предложение за одобрение XV-то постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му на 29 мартъ 1941 г., протоколъ № 61, относно освобождаването отъ бандеролъ и др. 150 кгр. цигари.

Отъ същото министерство — предложение за одобрение XIX-то постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му на 31 мартъ 1941 г., протоколъ № 63, относно освобождаването отъ износно мито, бандеролно право и др. 200 кгр. цигари.

Отъ същото министерство — предложение за одобрение XIX-то постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му на 5 априлъ 1941 г., протоколъ № 65, относно освобождаването отъ бандеролъ и др. 1000 кгр. папириси.

Отъ същото министерство — предложение за одобрение XX-то постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му на 5 априлъ 1941 г., протоколъ № 65, относно освобождаването отъ бандеролъ и др. 350 кгр. папириси.

Отъ същото министерство — законопроектъ за извънреденъ бюджетенъ кредитъ по бюджета на Главната дирекция на общественитъ сгради, пътищата и благоустройството за 1941 бюджетна година въ размѣръ на 100.000.000 л.

Отъ Министерството на земедѣлието и държавнитъ имоти — законопроектъ за подпомагане организирането на машинни инсталации за произвеждане на фуражи.

Отъ Министерството на железницитъ, пощитъ и телеграфитъ — законопроектъ за одобрение постигнатата спогодба между българското правителство и фирматъ „Гелесфункенъ“ и др. за изменение на нѣкои отъ първоначалнитъ условия на договора за доставка и монтаж на една мощна радиоразпрѣсвателна уредба.

Предложенията и законопроектитъ сж раздадени на г-да народнитъ представители.

Преди да пристѣпимъ къмъ дневния редъ, ще ви докладвамъ, г-да народни представители, едно искане на г-на министра на общественитъ сгради, пътищата и благоустройството. Касае се до една поправка отъ редакционенъ характеръ, по силата на чл. 49 отъ правилника.

Въ гласувания вчера законъ за изменение и допълнение наредбата-законъ за пътищата сж допустнати известни редакционни грѣшки, размѣствания на параграфи и текстове на тия параграфи. Касае се до едно правилно систематизиране на материята по параграфи, защото единъ и същъ членъ отъ закона е билъ измененъ и поставенъ на нѣколко мѣста въ законопроекта. Ясно е, че се касае само за поправки отъ редакционенъ характеръ, които сж съществитѣ.

Първата алинея на § 12 става § 5. Тукъ се касае до едно размѣстване само. Всички други алинеи на § 12, безъ последнитъ три, заедно съ §§ 5 и 6 на гласувания законъ, ставатъ § 6.

Третата алинея на § 12, отдолу нагоре, става § 7 съ текстъ: „Членъ 7 се заличава“ — тъй както е гласувано вече.

Следъ § 10 се прибавя новъ § 13 съ текстъ: „Членове 35-42 и членове 61 и 626 се заличаватъ“ — това е текстъ, който е гласуванъ, но е поставенъ подъ другъ номеръ въ параграфъ.

Нумерацията на другитъ параграфи съответно се изменя, съгласно съ размѣстването, което се прави съ това предложение. Касае се, следователно, само за поправки отъ обикновенъ редакционенъ характеръ.

Ще поставя на гласуване това предложение. Които г-да народни представители приематъ да се направятъ тия редакционни поправки, тъй както ги докладвахъ, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Минаваме на точка първа отъ дневния редъ:

Второ четене на законопроекта за допълнителенъ бюджетенъ кредитъ по бюджета на фонда „Обществени осигуровки“ за 1941 бюджетна година въ размѣръ на 15.000.000 л.

Моля г-на докладчика да го докладва.

Докладчикъ Стамо Колчевъ: (Чете)

„ЗАКОНЪ

за Допълнителенъ бюджетенъ кредитъ по бюджета на фонда „Обществени осигуровки“ за 1941 бюджетна година въ размѣръ на 15.000.000 л.

Чл. 1. Разрешава се допълнителенъ бюджететъ кредитъ по § 30 на бюджета на фонда „Обществени осигуровки“ за 1941 бюджетна година, въ размѣръ на 15.000.000 л., за парични помощи на осигуренитъ, останали въ безработица и нѣмащи право на обезщетение, съгласно чл. 25 отъ закона за настаняване на работа и осигуряване при безработица; изплащането се извършва споредъ наредба, издадена отъ министра на търговията, промишлеността и труда, и до размѣръ на наличнитъ суми по смѣтката за подпомагане безработнитъ. Когато наличнитъ суми на смѣтката „За подпомагане безработни“ не сж достатъчни, за да се плащатъ редовно помощитъ на безработнитъ, плащанията продължаватъ до размѣра на разрешения го бюджета кредитъ за целта, а направенитъ разходи въ повече отъ наличнитъ суми по смѣтката се превръщатъ автоматично въ безлихвенъ заемъ, сключенъ при фонда „Обществени осигуровки“ — смѣтка „Безработица“; това постановление е въ сила и действие отъ началото на 1941 бюджетна година“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ заглавието на законопроекта и чл. 1, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Стамо Колчевъ: (Чете)

„Чл. 2. Разходитъ по този допълнителенъ бюджетенъ кредитъ да се покрятъ отъ постѣпленията съгласно съ чл. 26а отъ наредбата-законъ за данъка върху приходитъ“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 2, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Законопроектътъ е приетъ на второ четене.

Министъръ Добри Божиловъ, Моля, да се пререди дневниятъ редъ, като се мине на точка трета.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Г-нъ министърътъ на финанситъ моли да бъде пререпенъ дневниятъ редъ, като минемъ на трета точка, а точка втора да остане за по-сетне. Които приематъ това предложение, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Минаваме на точка трета отъ дневния редъ:

Второ четене на законопроекта за оформяване на задължението на Министерството на външнитъ работи и на изповѣданията къмъ държавното съкровище отъ 4.513.621 л.

Моля г-на докладчика да го докладва.

Докладчикъ Стамо Колчевъ: (Чете)

„ЗАКОНЪ

за оформяване на задължението на Министерството на външнитъ работи и на изповѣданията къмъ държавното съкровище отъ 4.513.621 л.

Членъ единственъ. Разрешава се на Министерството на външнитъ работи и на изповѣданията да издаде платежна заповѣдъ за 4.513.621 л. по указъ № 8/1929 г., безъ документи, съ която сума да се оформи задължението на същото къмъ държавното съкровище“.

Председателстващ Димитър Пешев: Които приемат заглавието и член единствен, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Минаваме на точка четвърта от дневния ред:

Второ четене на законопроекта за взаимноспомогателните, взаимнозастрахователните и болничните каси на държавните служители при министерствата, дирекциите и фондовете, управлявани от държавата.

Има думата г-н докладчикът.

Докладчикъ Стамо Колчевъ: Г-да народни представители! Законопроектът претърпя в комисията известни изменения. Министерът на финансите, за да даде възможност да бъдат засегнати от облекчението и всички помощи, които ще се изплащат на застрахованите при различните каси, било при държавата, било при фондовете или учредени с специални закони, се съгласи с един нов текст. Законопроектът добива следната редакция: (Чете)

„ЗАКОНЪ

за взаимноспомогателните, взаимнозастрахователните и болничните каси на служителите при министерствата, дирекциите и фондовете, управлявани от държавата и други учреждения.

Член единствен. Не подлежат на заповед и облагане с каквито и да е данъци, такси, гербови налози и други помощи и застраховки, които се изплащат от взаимноспомогателните, взаимнозастрахователните и болнични и други каси и посмъртните фондове на държавните служители при министерствата, дирекциите и фондовете, управлявани от държавата, държавно-автономните банки и учреждения, а така също и каси, учредени или предвидени в специални закони.

Освобождават се от гербови налози и такси всички книги и документи, които се подзват в касите и посмъртните фондове от членовете и издават от касите и посмъртните фондове в връзка с осигуряване на помощи и застраховки.

Взаимноспомогателните, взаимнозастрахователните и болничните каси и посмъртните фондове на държавните служители при министерствата, дирекциите и фондовете, управлявани от държавата, и каси „Миньор“ при държавните мини с отделни юридически личности.

Забележка. Разпоредбите на този закон имат приложение и за помощи при уволнение, отпускане от горните каси и фондове и от специалните фондове, създадени при професионалните сдружения на държавните и общински служители.

Председателстващ Димитър Пешев: Ще поставя на гласуване. Които приемат заглавието и член единствен, както се докладва, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Минаваме на следната точка пета от дневния ред:

Второ четене на законопроекта за събиране пръките данъци.

Моля г-на докладчика да го докладва.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: Г-да народни представители! Въ вчерашното си заседание парламентарната комисия по Министерството на финансите разгледа законопроекта за събиране на пръките данъци. Направиха се някои изменения, между които: изхвърли се чл. 13, изхвърли се алинея трета на чл. 41 и др. Аз ще ви докладам законопроекта така, както е приет в комисията с наложените се изменения и в нумерацията на членовете. (Чете)

„ЗАКОНЪ

за събиране на пръките данъци.

Глава I.

Общи разпоредения.

Чл. 1. Събирането на пръките данъци и на наложените върху тях връхнини се извършва от държавните бирници. На които се възлага събирането на всички други публичноправни и частноправни вземания на държавата по изпълнителни актове (изпълнителни листове, решения, присъди, определения, постановления, заповеди на съ-

дебната власт и административните юрисдикции), по смътки, парични вземания по сключени с държавата договори и други държавни вземания.

Министърът на финансите може да възложи събирането на горните суми или на някои от тях на данъчните агенти, данъчните пристави или на държавните бирници.

Председателстващ Димитър Пешев: Които приемат заглавието на законопроекта и чл. 1, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„Чл. 2. Със цел да се засилят постъпленията от някои приходи на държавата, фондовете и автономните или обществени учреждения, на които вземанията се събират по реда на този закон, по искането на министерствата, дирекциите, фондовете и автономните или обществени учреждения, министърът на финансите може да назначи държавни бирници за събиране вземанията им. Заплатите на тези държавни бирници се изплащат по бюджета на съответното министерство, дирекция, фонд или учреждение.“

Председателстващ Димитър Пешев: Които приемат чл. 2, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„Чл. 3. За събиране вземанията на държавата, фондовете, автономните или обществени учреждения, министърът на финансите може да назначи допълнителни бирници. Те получават, освен предвидената в бюджета на държавата заплата, и 5% възнаграждение върху събраните от тях суми. Възнаграждението 5% се удържа от събраните за смътка на държавата и учрежденията суми. Размърът на възнаграждението заедно с заплатата на допълнителните бирници не може да надмине 6,000 л. месечно. Върху възнаграждението 5% се прави само 10% удържки в полза на пенсионния фонд.“

Допълнителните бирници са държавни служители. Те действуват по този закон с правата, задълженията и отговорностите на държавните бирници.

Председателстващ Димитър Пешев: Които приемат чл. 3, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„Чл. 4. Броят на държавните бирници и на допълнителните бирници се определя с бюджета на държавата. Участиците на бирниците се определят с заповед от данъчния началник.“

Председателстващ Димитър Пешев: Които приемат чл. 4, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„Чл. 5. Държавните бирници и допълнителните бирници се назначават и уволняват от министъра на финансите. За да бъде назначено едно лице за държавен бирник или за допълнителен бирник, необходимо е то да е навършило 25 години, да отговаря на общите условия по закона за държавните служители и да има цензове, предвидени в закона за личния състав на Министерството на финансите.“

Председателстващ Димитър Пешев: Които приемат чл. 5, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„Чл. 6. Държавните бирници и допълнителните бирници са непосредствено подчинени на данъчния началник, в околията на когото служат.“

Председателстващ Димитър Пешев: Които приемат чл. 6, моля, да вдигат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„Чл. 7. Преди встъпване в длъжност, контролът на бирниците, държавните бирници, допълнителните бирници и държавните бирници са длъжни да предста-

ят гаранция, съгласно закона за бюджета, отчетността и предприятията. Длъжни сж да представят гаранция и длъжностните лица, на които, съгласно чл. 1 отъ тоя законъ, е възложено събирането на вземанията на държавата, и то преди да започнатъ събирането“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 7, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„Глава II.

Събиране на данъцитъ и на другитъ държавни вземания.

Часть I.

Предаване на данъцитъ и на другитъ държавни вземания за събиране.

Чл. 8. Данъцитъ, врѣхнинитъ върху тѣхъ и другитъ държавни вземания се предаватъ на бирничитъ за събиране, следъ като станатъ по законъ събираеми.

Опредѣленитъ отъ първостепенната инстанция данъци се предаватъ за събиране, следъ като изтече срокътъ за обжалването имъ предъ апелативната инстанция, когато не сж обжалвани, а когато сж обжалвани — следъ като се произнесе апелативната инстанция.

Данъкътъ върху имоти, придобити по безвъзмезденъ начинъ, се предава за събиране, следъ като изтече срокътъ за обжалване на утвърденото постановление, съ което е опредѣленъ данъкътъ“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ заглавието на глава II и чл. 8, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„Чл. 9. Данъцитъ по предшествувания членъ се предаватъ за събиране въ срокъ отъ 20 дни. Въ сѣщия срокъ се предаватъ за събиране и данъцитъ, които се изчисляватъ върху деклариранитъ отъ данъкоплатеца доходи, смѣтанъ отъ деня, въ който е изтекълъ срокътъ за подаване на декларациитъ.

Бирничкътъ е длъженъ въ срокъ отъ 10 дни, по установения отъ Министерството на финанситъ редъ, да задѣлжи данъчинитъ партиди на данъкоплатцитъ съ предаденитъ за събиране данъци и други държавни вземания.

Въ горнитъ срокове се извършва предаването на данъцитъ и минаването имъ въ намаление по партидитъ на данъкоплатцитъ, когато сж намалени отъ законоустановенитъ инстанции“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 9, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„Чл. 10. Безъ писмена заповѣдъ отъ данъчния началникъ, бирничкътъ не може да измѣнява размѣра на сумитъ, предадени му за събиране“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 10, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„Чл. 11. Оспорването отъ данъкоплатцитъ на предаденитъ за събиране данъци и други суми не спира събирането имъ, освенъ ако се представятъ документи за плащането имъ, изброени въ чл. 19 отъ тоя законъ“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 11, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„Чл. 12. Бирничитъ събиратъ данъцитъ съ врѣхнинитъ върху тѣхъ и другитъ държавни вземания по чл. 1 отъ тоя законъ, следъ като имъ се предадатъ за събиране, по правилата на тоя законъ.

Врѣхнинитъ се събиратъ едновременно съ данъцитъ, върху които сж наложени.

По правилата на тоя законъ се събиратъ и сумитъ, за които е разпоредено въ нѣкои специални закони, че се събиратъ по реда на тоя законъ“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 12, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: Членъ 13 се заличава и нумерацията на следващитъ членове съответно се измѣнява, като чл. 14 става чл. 13 и т. н. (Чете)

„Чл. 13. Обжалването на данъцитъ по касационенъ редъ не спира събирането само на основния размѣръ на данъка. Ако по поводъ касационна жалба, касационната инстанция отмѣни решението на апелативната инстанция и върне дѣлото за ново разглеждане, събирането на данъка се спира, безъ, обаче, да се вдигатъ взетитъ обезпечителни мѣрки, освенъ ако вдигането имъ бжде постановено отъ данъчния началникъ.

Когато данъкътъ върху имоти, придобити по безвъзмезденъ начинъ, опредѣленъ съ постановление, е намаленъ съ решение на областния съдъ и последното е обжалвано отъ страна на държавата предъ Върховния административенъ съдъ, събира се данъкътъ, опредѣленъ отъ съда. Спорната часть отъ данъка се обезпечава“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 13, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„Часть II.

Плащане на данъцитъ и на другитъ държавни вземания.

Чл. 14. Данъцитъ и врѣхнинитъ върху тѣхъ се плащатъ по два начина: доброволно и принудително“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ заглавието на часть II и чл. 14, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„Чл. 15. Доброволното плащане на патента, респективно данъка-занятие и данъка на дружествата за минало време, и допълнителния данъкъ върху общия доходъ, става на три срока презъ финансовата година: отъ 21 октомврий до 20 февруарий, отъ 21 февруарий до 20 юний и отъ 21 юний до 20 октомврий включително, или на сроковетъ, изброени по-долу, като за пръвъ се смѣта срокътъ, презъ който е предаденъ данъкътъ на бирника за събиране. Ако данъкътъ е предаденъ на бирника презъ месеца, въ който изтича срокътъ за доброволното плащане, последниятъ се продължава до края на следващия срокъ, при спазване на следващата алинея.

За предаването на данъцитъ за събиране, на данъкоплатцитъ се съобщава съ отдѣлно писмено известие срещу разписка. Ако данъкоплатецътъ е получилъ известието следъ 15 число на месеца, въ който изтича срокътъ за доброволното плащане, за пръвъ срокъ се смѣта следващиятъ таквъ.“

Данъкътъ върху овцетъ и козитъ се плаща доброволно въ градоветъ до 15 юний, а въ селата — два дена отъ първото идване на бирника следъ 15 априлъ.

Военниятъ данъкъ се плаща доброволно до 20 октомврий на годината, за която е наложенъ.

Данъкътъ върху имоти, придобити по безвъзмезденъ начинъ, се плаща доброволно въ срокъ отъ шестъ месеца, смѣтанъ отъ деня, въ който е съобщенъ на данъкоплатеца размѣрътъ на опредѣления му данъкъ.

Данъцитъ, които се изчисляватъ върху деклариранитъ отъ данъкоплатеца доходи, се плащатъ въ сроковетъ по алинея първа.

Сроковетъ за доброволното плащане на другитъ видове данъци по закона за данъка върху приходитъ се запазватъ.

Когато срокътъ за доброволното плащане свършва въ непристѣственъ день, за последенъ день на срока се смѣта първиятъ следъ него пристѣственъ день“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 15, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„Чл. 16. Неплатенитъ данъци и врѣхнинитъ върху тѣхъ въ сроковетъ за доброволното плащане ставатъ закъсѣли. Закъсѣлитъ данъци и врѣхнини върху тѣхъ се събиратъ отъ деня на закъсѣнието съ 1% лихва месечно.

При изчисляване на лихвата дните се закръгляват на пълен месец. Допълнителният размер и увеличението върху данъка, както и глобите за нарушение на данъчните закони се събират без лихва за закъснение.

Председателстващ Димитър Пешев: Които приемат чл. 16, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

„Чл. 17. На данъкоплатците, които предплатят през първия срок предадения за събиране обложни данъци и върхнините върху тях, подлежащи на доброволно плащане в три срока, прави се намаление 10%, при условие, че те са изплатили закъснителните си данъци с върхнините върху тях, допълнителния размер и увеличението върху данъка, глобите за нарушение на данъчните закони и лихвите за закъснение по книгите на съответния бирник.

На данъкоплатците, които платят предадения за събиране данъка върху имоти, придобити по безвъзмезден начин, в срок от един месец, смътан от деня на съобщаване размера на данъка, се прави отстъпка 4% върху основния размер данък.

Председателстващ Димитър Пешев: Които приемат чл. 17, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

„Чл. 18. Всяко лице, което има открита данъчна партия при бирника и е задължено с данъци или други суми, е длъжно да се снабди от бирника с данъчна книжка, в която последният вписва задълженията му по данъчната партия.

В данъчната книжка се вписват задълженията на данъкоплатеца по данъчната му партия и плащанията, които той прави.

При всяко плащане, което данъкоплатецът прави на бирника, представянето на данъчната книжка е задължително.

Само бирникът има право да вписва в данъчната книжка задълженията на данъкоплатеца и плащанията, които той прави.

Цената на данъчната книжка се определя с бюджета на държавата.

Председателстващ Димитър Пешев: Които приемат чл. 18, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

„Чл. 19. Единствените документи, с които се доказва плащането на данъците и на другите държавни вземания, са:

- данъчните книжки и установените от Министерството на финансите квитанции от кочань;
- разписките от вносители бележки и известията от прехвърлителния чек на Пощенската чекова служба;
- бордерата на Българската народна банка за внесените суми направо по смътката на бирника в Българската народна банка;
- разписките от пощенските записи на телеграфопощенските станции и бордерата на Българската земеделска и кооперативна банка за изпратените от данъкоплатците суми на бирника.

Всякакви други документи, освен изброените в предшествуващата алинея, се смътат за недействителни и платените срещу тях суми не се признават.

Председателстващ Димитър Пешев: Които приемат чл. 19, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

„Чл. 20. Документите, които бирниците издават за платените от данъкоплатците данъци и други суми, трябва да съдържат: името, презимето и третото име на данъкоплатеца, който плаща сумата; естеството и основанието на задължението, за което се плаща сумата; датата, на която става плащането, и населеното място, гдето бирникът получава сумата. Документите трябва да бъдат подписани от бирника, който събира сумата, и снабдени с печата му. Събраната сума се посочва в документа с цифри и с думи.

Когато плащането се извършва от трето лице за смътка на данъкоплатеца-длъжник, в документа за плащането се означават трите му имена и данните за данъкоплатеца-длъжник в предшествуващата алинея.

Председателстващ Димитър Пешев: Които приемат чл. 20, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

„Чл. 21. Данъчните книжки, дневниците, вносните листове, вносните бележки и квитанционните книги по събирането на данъците и другите държавни вземания се изготвят в Министерството на финансите в Държавната печатница. Забранено е на частни лица и други учреждения да изготвят гдето и да било такива книжки; ако бъдат изготвени, те се конфискуват.

Председателстващ Димитър Пешев: Които приемат чл. 21, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

„Чл. 22. В случай че данъкоплатецът изгуби оригиналния документ, срещу който е платил, доказването на плащането може да стане и чрез счетоводните книги на данъчното управление, Българската народна банка, Българската земеделска и кооперативна банка, Пощенската чекова служба или телеграфопощенските станции, в които се вписват и отчитат платените суми (талоните от квитанцията, дневникът, в който се вписват платените суми, и други такива).

Председателстващ Димитър Пешев: Които приемат чл. 22, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

„Част III.

Место на плащане данъците и на другите държавни вземания.

Чл. 23. Данъците и другите вземания на държавата се плащат на следните места:

- в данъчното управление;
- в населените места, гдето няма данъчни управления — в общинското управление, или на друго място, определено от общината, когато бирникът пристигне;
- в Българската народна банка или Пощенската чекова служба по смътката на бирника, и
- чрез Българската земеделска и кооперативна банка и телеграфопощенските станции с бордеро или пощенски запис, адресирани до бирника.

Вторите екземпляри от бордерото и вносната бележка Българската народна банка и Пощенската чекова служба изпращат най-късно на другия ден.

Платените данъци се издължават с датата, на която са внесени в Българската народна банка, Българската земеделска и кооперативна банка, Пощенската чекова служба и телеграфопощенската станция.

Председателстващ Димитър Пешев: Които приемат заглавието на част III и чл. 23, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

„Чл. 24. Бирниците могат да събират данъците и другите държавни вземания и чрез лично посещение на данъкоплатците в домовете и заведенията им.

Председателстващ Димитър Пешев: Които приемат чл. 24, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

„Чл. 25. Когато размерът на сумата, която предстои да се плати на бирника, е по-голям: за София от 100.000 л., за областните градове — 50.000 л. и за останалите градове — 20.000 л., тя се внася задължително от данъкоплатеца в Българската народна банка или в Пощенската чекова служба, по смътката на бирника, срещу бордеро или вносна бележка. В бордерото или вносната бележка се означават: името, презимето и третото име на данъкоплатеца, за смътка на когото се плаща

сумата; занятието, адресът, номерът на партията му или на изпълнителното дѣло и естеството на задължението, за което се плаща сумата“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 25, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„Чл. 26. Пощенската чекова служба, по искане на Министерството на финансите, открива пощенски чекови смѣтки на данъчните органи, по които смѣтки данъкоплатците могатъ да внасятъ данъци и други държавни вземания.

Пощенската чекова служба извършва безплатно преводи на суми, внесени и адресирани отъ органите по събирането, когато тѣ сѣ въ обиколка изъ околията“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 26, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„Часть IV.

Разпредѣленіе и внасяне на събранитѣ данъци и другитѣ държавни вземания.

Чл. 27. Събранитѣ данъци и други суми бирницитѣ внасятъ на приходъ, споредъ тѣхната принадлежностъ, най-малко единъ пѣтъ въ месеца, срещу установени документи и по начинъ, уреденъ отъ Министерството на финансите“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ заглавието на часть IV и чл. 27, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„Чл. 28. Данъкътъ-занятие, патентътъ и недоборитѣ отъ сѣщитѣ, както и недоборитѣ отъ прѣжитѣ данъци до 1935 бюджетна година включително се разпредѣлятъ при внасянето имъ на приходъ, както следва:

за държавата	60%
за общинитѣ	9%
за подпомагане пострадалиотъ войнитѣ	4%
за фондъ „Учителски заплати“	23%
за търговско-индустриални камари	4%

отъ които тѣ отдѣлятъ 120.000 л. годишно за Инженерно-архитектната камара.

Допълнителниятъ данъкъ върху общия доходъ, военниятъ данъкъ и данъкътъ върху имоти, придобити по безвъзмезденъ начинъ, се внасятъ изцѣло на държавенъ приходъ. Също така, само на държавенъ приходъ се внасятъ всички глоби, лихви, втори и трети размѣри на данъка и увеличението.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 28, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„Чл. 29. При внасяне на приходъ събранитѣ отъ бирницитѣ суми удържатъ се 3% отъ всички суми, които не се внасятъ въ приходъ на държавния бюджетъ, за издрѣжка на дѣловодителитѣ при бирницитѣ. Удържанитѣ суми се внасятъ въ приходъ на фондъ „Дѣловодители при държавнитѣ бирници“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 29, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„Часть V.

Принудително събиране на данъцитѣ и другитѣ държавни вземания.

Чл. 30. Закъснитѣ данъци и лихвитѣ се събиратъ принудително. Допълнителниятъ размѣръ на данъка, увеличението, глобитѣ за нарушение данъчните закони и другитѣ държавни вземания подлежатъ на принудително събиране отъ бирницитѣ до деня на предаванетоъ имъ за събиране.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ заглавието на часть V и чл. 30, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„Чл. 31. Принудителното събиране на данъцитѣ и на другитѣ държавни вземания се извършва чрезъ:

- 1) налагане заповѣдъ и продажба на движими имоти;
- 2) налагане заповѣдъ и изземване на движими имоти (капитали, доходи, заплати и други подобни), намиращи се въ трети лица, и
- 3) продажба на недвижими имоти.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 31, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„Чл. 32. Заповѣдъ и продажбата на заповиранитѣ имоти се извършватъ по правилата на закона за гражданското сѣдопроизводство и тоя законъ.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 32, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„Чл. 33. Когато бирникътъ пристѣпва къмъ принудително събиране, той поканва данъкоплатеца съ писмено известие да внесе дължимата сума въ срокъ отъ три дни въ данъчното управление, или тамъ, където извършва събирането.

Писменото известие трѣбва да съдържа:

- 1) името, презимето и третото име на данъкоплатеца, занятието и мѣстожителството му;
- 2) дължимата сума, която трѣбва да се плати;
- 3) произхода на дължимата сума и основанието, на което се дължи, и
- 4) предупреждение, че ако дължимата сума не бѣде платена въ тридневенъ срокъ, бирникътъ ще пристѣпни къмъ принудителното ѣ събиране.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 33, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„Чл. 34. Бирникътъ е длъженъ най-късно до два месеца, откакто данъкътъ е станалъ закъснитѣ или откакто сумата подлежи на принудително събиране, да врѣчи на данъкоплатеца известие по предшествувашия членъ и да продължи принудителнитѣ действия за събиране на сумата.

Бирникъ, който не врѣчи известие въ горния срокъ, или-който е врѣчилъ такова, но не е продължилъ действията за събиране на сумата, ако не представи уважителни причини, се наказва дисциплинарно“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 34, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„Чл. 35. Ако въ тридневния срокъ данъкоплатецътъ не плати дължимата сума, за което е поканенъ съ известие, бирникътъ въ присѣствието на представителъ на общината пристѣпва къмъ налагане заповѣдъ на движимитѣ му имоти, гдето и да се намиратъ тѣ.

Когато общината, следъ като е била известена отъ бирника, не изпрати представителъ, бирникътъ може да извършва налагането на заповѣдъ въ присѣствието на единъ или двама свидетели, поканени отъ него. Полицейскиятъ стражаръ, ако присѣствува при налагането на заповѣдъ, има качествата на свидетелъ.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 35, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„Чл. 36. Принудителното събиране на данъцитѣ и на другитѣ вземания на държавата се извършва презъ работнитѣ дни и часове. Започнатитѣ действия презъ работни часове могатъ да бѣдатъ продължени до извършванетоъ имъ и следъ изтичане на работното време.“

Когато данъкоплатецът многократно отбъгва да плати закъснелите си данъци и другите вземания на държавата, подлежащи на принудително събиране, а бирникът има сведения, че данъкоплатецът има пари и ценни движими имоти, които укрива, бирникът може да направи претърсване във всяко време през деня (във присъствени и неприсъствени дни) на самия него, във дома му, във заведението му и във други негови помещения за издирване на пари и ценни движими имоти. Намърените пари се изземват и за тях бирникът веднага издава квитанция, номерът и датата на които се вписват във протокола за претърсването. Върху другите намърени имоти бирникът налага заповест.

Претърсването се извършва със разрешение на данъчния началник и при спазване на чл. 35.

Председателстващ Димитър Пешев: Които приемат чл. 36, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събрането приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

„Чл. 37. Запорираните имоти се предават за пазене срещу разписка на лицето, което ги владее през време на описването им. То може да бъде и данъкоплатецът. Ако се налага от интерес на добро пазене, запорираните имоти могат да се предадат на друго лице за пазене и да се пренесат на друго място.

Възнаграждението на вещото лице и на пазача, когато развъртът му е до 500 л. едному, се определя от бирника, който извършва събирането. Възнаграждението над 500 л. се определя от съда“.

Председателстващ Димитър Пешев: Които приемат чл. 37, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събрането приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

„Чл. 38. Ако въ срок от три дни от налагане заповест, данъкоплатецът не плати данъците и другите държавни вземания, запорираните имоти се продават от бирника на публична продажба. Продажбата се извършва във канцеларията на бирника, във общинското управление, във помещението, където имотите са оставени за пазене, или на пазара, във града или селото, според това, где най-удобно и най-изгодно би се извършила продажбата.

Продажбата се извършва във присъствието на представител на общината.

В населени места до 3.000 жители включително обявлението се разгласява чрез разлепване на видни места във населеното място най-малко един ден преди деня на продажбата, а във населени места над 3.000 жители — най-малко три дни преди деня на продажбата.

Когато оценката на запорирания имот е над 20.000 л., обявлението се разгласява чрез разлепване на видни места във населеното място и чрез обнародване във вестник, разпространен във данъчната околия, най-малко три дни преди деня на продажбата.

Съ разрешение на Министерството на финансите, запорираните ценни книжа, имащи борсова цена, могат да се продават от Българската народна банка по борсовата им цена, като разносните по продажбата са за сметка на данъкоплатеца.“

Председателстващ Димитър Пешев: Които приемат чл. 38, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събрането приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

„Чл. 39. Ако запорираните имоти подлежат на бързо разваляне или на голямо обезценяване, или за запазването им се изискват големи разходи, които не отговарят на стойността им, бирникът може да ги продаде на другия ден след налагане заповест. Във такъв случай обявлението за продажбата се разгласява най-широко преди извършване продажбата, чрез разлепване или чрез общинския гласатай, ако има такъв. Обнародването на обявлението във вестник не е задължително.

Когато заповест е наложен на вещи, предмет на предшествуващата алиenea, за обезпечаването събирането на данъци и други държавни вземания, бирникът извършва продажбата по реда на същата алиenea, като добитата сума от продажбата издължава, след като сумата, за които е извършено обезпечението, станат събираеми“.

Председателстващ Димитър Пешев: Които приемат чл. 39, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събрането приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

„Чл. 40. Жалбите срещу действията на бирника се подават чрез него до надлежния съд въ срок от седем дни, сметан от деня, въ който е извършено обжалваното действие.

Жалбите не спират действията на бирника по продажбата на запорираните имоти, освен ако за това разпоредби съдът съ определил. Това определение не подлежи на обжалване“.

Председателстващ Димитър Пешев: Които приемат чл. 40, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събрането приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

„Чл. 41. Лицето, което претендира за право на собственост или залог върху запорираните от бирника имоти, намиращи се въ владение на данъкоплатеца-длъжник, ако желае да спре продажбата им, или да не се предават получените от продажбата пари, е длъжно да заведе иск въ надлежния съд, по реда на чл. 776 от закона за гражданското съдопроизводство. Въ такъв случай продажбата на запорираните имоти може да бъде спряна по реда на чл. 777 от същия закон“.

Председателстващ Димитър Пешев: Които приемат чл. 41, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събрането приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

„Чл. 42. Ако съдът унищожи извършената от бирника публична продажба на запорираните имоти, добитата от продажбата сума се връща на собственика им“.

Председателстващ Димитър Пешев: Които приемат чл. 42, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събрането приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

„Чл. 43. Когато продажбата на запорираните имоти се обяви за нестана, бирникът може да пренесе последните на друг пазар, където биха се продали.

Съ разрешение на данъчния началник, бирникът може да продължи продажбата на запорираните имоти и след втората нестана продажба. Ако поради малочислеността на запорираните имоти, трети и последващи продажби не биха могли да станат, данъчният началник може да нареди да се освободят запорираните имоти и да се предадат на данъкоплатеца.

След втората и последващите нестана продажби, по доклад на данъчния началник, Министерството на финансите може да разреши, испродадените запорираните имоти да се възложат върху държавата по първоначалната им цена при последната нестана продажба“.

Председателстващ Димитър Пешев: Които приемат чл. 43, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събрането приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

„Чл. 44. След извършване на продажбата, купувачът незабавно плаща на бирника цената на купените от него движими имоти. Бирникът предава на купувача купените имоти, след като получи тяхната цена.

От събраните чрез продажбата суми бирникът отделя най-напред разносните по продажбата и другите привилегирани вземания преди държавата, след което останалата сума издължава за данъци, за върхнини и за други държавни вземания. Ако остане свободна сума, тя се предава на данъкоплатеца срещу разписка. Ако данъкоплатецът откаже получаването на сумата, тя се оставя на негово разположение въ общинската каса, Пощенската чекова служба или Българската земеделска и кооперативна банка, за което той се уведомява“.

Председателстващ Димитър Пешев: Които приемат чл. 44, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събрането приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

„Чл. 45. Когато данъкоплатецът, длъжник закъснели данъци и други държавни вземания, има у трето лице

движими имоти, вземания или капитали, или получава заплата, бирникът налага на тях запоръ чрез писмено известие, връчено лично на третото лице.

Третото лице, следъ получаване известието за запоръ, е длъжно да не предава имотитъ, вземанията и капиталитъ, на които е наложено запоръ; то е длъжно да ги предаде незабавно на бирника, който е наложилъ запора.

За внесениѣ отъ третото лице суми бирникътъ издава квитанция, която данъкоплатецътъ е длъженъ да приеме отъ третото лице вмѣсто пари.

Ако въ срокъ отъ три дни, сѣтанъ отъ връчване на известието, третото лице не направи писмено възражение на бирника, а въ случай на отказъ или отсъствие на последния — на данъчния началникъ, а тамъ, където нѣма такъвъ — на общинския кметъ, че данъкоплатецътъ нѣма въ него имоти, вземания и капитали и не предаде имотитъ и сумитъ, бирникътъ ги изземва или събира принудително отъ третото лице, като отъ сѣщински данъкоплатецъ.

Председателствувашъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 45, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра-нието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„Чл. 46. Когато бирникътъ е наложилъ запоръ върху наемъ за бъдеще време и третото лице-наемателъ не е направило възражение по предшествуващия членъ, то е длъжно да плаща уговорения наемъ на бирника до изплащането на сумата по запорното писмо. Въ противенъ случай третото лице-наемателъ отговаря като сѣщински данъкоплатецъ за неизплатения на бирника запорирания наемъ. Сѣщата отговорност иматъ и третитъ лица, предъ които бирникътъ е наложилъ запоръ върху други предстоящи плащания на суми и заплати, ако не задържатъ и не платятъ сумата по запорното писмо. Когато запорътъ е наложенъ предъ държавни и автономни учреждения, или обществени учреждения, които се отчитатъ предъ държавата, отговорни за неизпълнение на запора сѣ виновнитъ длъжностни лица“.

Председателствувашъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 46, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра-нието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„Чл. 47. Ако третото лице, предъ което е наложенъ запорътъ, писмено върази въ тридневния срокъ, че въ него нѣма имоти и суми на данъкоплатеца или че има по-малко, бирникътъ, ако има доказателства противни на твърдението на третото лице, съставя актъ, въ който излага доказателствата, съ които се оборва твърдението на третото лице; актътъ съ доказателствата се изпраща презъ данъчния началникъ на държавния адвокатъ, за да се произнесе, ще трѣбва ли да се заведе дѣло срещу третото лице.

Ако предъ сѣда се докаже, че възражението на третото лице срещу запорното писмо на бирника не отговаря на действителността, третото лице се наказва отъ сѣда съ глоба отъ 1.000 до 10.000 лр, или съ тъмниченъ затворъ до шестъ месеца“.

Председателствувашъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 47, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра-нието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„Чл. 48. Когато закѣснѣлитъ данъци и другитъ държавни вземания не могатъ да се събератъ чрезъ продажба на движими имоти или чрезъ запоръ въ трети лица, а данъкоплатецътъ притежава недвижими имоти, съ разрешение на данъчния началникъ бирникътъ пристѣпва къмъ описъ и продажба на частъ или на цѣлия недвижимъ имотъ на данъкоплатеца.

Описътъ и продажбата на недвижия имотъ се извършватъ отъ бирника по правилата на закона за гражданското сѣдопроизводство и тоя законъ“.

Председателствувашъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 48, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра-нието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„Чл. 49. Ако следъ оценяване на описания имотъ (движимъ или недвижимъ) сѣ настѣпили такъва измѣнения, които в поради изминалото време сѣ повлияли очевидно

върху действителната пазарна цена, каквато имотътъ трѣбва да има, по докладъ на бирника, данъчниятъ началникъ може да поиска отъ сѣда да разреши да се извърши нова оценка.

Опредѣлението на сѣда не подлежи на никакво обжалване“.

Председателствувашъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 49, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра-нието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„Чл. 50. Продажбата на имотитъ (движими или недвижими) се извършва отъ бирника постепенно, докато се покриятъ разходите по принудителното събиране данъцитъ и другитъ суми. Описанитъ въ повече и непродани имоти се връщатъ на данъкоплатеца“.

Председателствувашъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 50, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра-нието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„Чл. 51. Следъ втората нестаналя продажба на описания недвижимъ имотъ, по една отъ причинитъ въ чл. 824 отъ закона за гражданското сѣдопроизводство, Министерството на финанситъ, по докладъ на данъчния началникъ, може да разреши да се извърши друга последваща продажба или да се възложи имотътъ върху държавата, по първоначалната цена на последната нестаналя продажба. Последващитъ продажби се извършватъ по реда на първата продажба, съ тази разлика, че първоначалната цена на имота отъ първата продажба се намалява съ 30%.

Имотътъ може да се възложи върху държавата, ако вземането на държавата е поне 50% отъ цената на имота.

Министерството на финанситъ е длъжно да се произнесе по искането за възлагане на имота върху държавата въ срокъ отъ два месеца, сѣтанъ отъ деня, въ който продажбата е обявена за нестаналя“.

Председателствувашъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 51, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра-нието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„Чл. 52. Когато е възложенъ имотъ върху държавата, съгласно членове 43 и 51 отъ тоя законъ, издѣлжаването на данъцитъ и на другитъ държавни вземания отъ цената на имота става въз основа на утвърдения отъ сѣда протоколъ, съ който се възлага имотътъ върху държавата.

Ако цената на имота не стига да се издѣлжатъ данъцитъ и другитъ държавни вземания и данъкоплатецътъ нѣма други имоти, отъ които да се събере цѣлото задължение, най-напредъ се издѣлжаватъ частта отъ данъцитъ за държавата и другитъ държавни вземания. За тѣзи случаи не се прилага чл. 28“.

Председателствувашъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 52, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра-нието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„Чл. 53. Бирникътъ въвежда въ владение купувача на недвижия имотъ следъ представяне нотариаленъ актъ“.

Председателствувашъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 53, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра-нието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„Чл. 54. Бирникътъ, лицата, които му съдействуватъ и служителитъ при данъчното управление, въ околната на които се извършва продажбата, подъ страхъ на увольнение, не могатъ да взематъ участие нито прѣко, нито косвено въ продажбата като купувачи.“

Председателствувашъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 54, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра-нието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„Чл. 55. Бирникътъ е длъженъ да събере данъка върху имоти, придобити по безвъзмезденъ начинъ, въ срокъ отъ шестъ месеца, сѣтанъ отъ деня на закѣсяването му, а

данъкът върху овцетъ и козитъ — до 1 августъ на годината, за която е наложенъ. Другитъ данъци бирникътъ е длъженъ да събере въ срокъ отъ една година, смѣтанъ отъ последния срокъ за доброволното имъ изплащане."

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 55, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

"Чл. 56. Когато данъцитъ и другитъ държавни вземания не могатъ да се събератъ отъ личнитъ имоти на данъкоплатеца, а последниятъ е членъ на събирателно или командитно дружество, по докладъ на бирника, данъчниятъ началникъ може да поиска отъ съда, по реда на чл. 103 отъ търговския законъ, прекратяване на дружеството, въ което данъкоплатецътъ участвува, и обявяването му въ ликвидация."

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 56, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

"Чл. 57. Когато събирането на данъцитъ и другитъ държавни вземания отъ публичноправенъ характеръ стане невъзможно поради липса на имоти, а данъчната властъ има сведение, че данъкоплатецътъ притежава такива, но ги укрива, данъчниятъ началникъ, съ разрешение на Министерството на финанситъ, може да поиска отъ данъкоплатеца да подаде писмена декларация, въ която да посочи всички свои имущества: нари, ценности и други движими и недвижими имоти, както и да положи клетва прѣтъ околийския съдия, чрезъ подписване на особенъ клетвенъ листъ, че притежава само имотитъ, посочени въ декларацията му, и че други имоти не притежава."

Клетва може да се предложи и че данъкоплатецътъ не притежава конкретно опредѣлени имоти.

Когато данъкоплатецътъ е непълнолѣтенъ или юридическо лице, клетвата се полага отъ тѣхнитъ законни представители въ смисълъ, че не имъ е известно представяването отъ тѣхъ лице да притежава други имоти, освенъ посоченитъ въ декларацията.

За полагане на клетвата данъчниятъ началникъ прави писмено искане до околийския съдия, като прилага клетвенъ листъ, въ който вписва предлаганата клетва. Съдътъ въ разпоредително заседание се произнася по допустимостта на клетвата, съгласно изискванията на този законъ. Опредѣлението на съда за допускане или недопускане на клетвата не подлежи на обжалване.

Околийскиятъ съдия насрочва дѣлото за полагане на клетвата въ двуседмиченъ срокъ отъ деня на допускането ѝ."

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 57, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

"Чл. 58. Държавнитъ, общинскитъ, автономнитъ и общественитъ учреждения и частнитъ лица сѣ длъжни, при поискване отъ данъчния началникъ, да даватъ сведения, какви имоти се намиратъ у тѣхъ на данъкоплатеца, който дължи законѣни данъци и други държавни вземания отъ публичноправенъ характеръ."

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 58, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„Глава III.

Съдействие отъ други учреждения и лица за обезпечаване, събиране, пазене и пренасяне данъцитъ и другитъ държавни вземания.

Чл. 59. Полицейскитъ и общинскитъ власти сѣ длъжни при поискване да даватъ незабавно съдействие на бирника по обезпечаване и събиране на данъцитъ и другитъ вземания на държавата."

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ заглавието на глава III и чл. 59, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

"Чл. 60. При събиране на данъцитъ и другитъ вземания на държавата, бирникътъ се придружава отъ полицейски

стражаръ. Полицейскитъ комендантѣ, началници и завеждащи полицейскитъ участъци сѣ длъжни да отпускатъ на бирника най-малко по единъ полицейски стражаръ, който да ги придружава при събиране на данъцитъ и другитъ вземания на държавата. Полицейскиятъ стражаръ трѣбва да бѣде отпуснатъ най-късно до 24 часа отъ писменого му поискване."

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 60, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

"Чл. 61. Общинскитъ кметове, тѣхнитъ помощници, кметскитъ представители и общинскитъ секретари и бирникъ сѣ длъжни незабавно да намиратъ удобно помѣщение за бирника за събиране на данъцитъ и други вземания на държавата. Тѣ сѣ длъжни да даватъ сведения за състоянието на данъкоплатцитъ; да разпореждатъ за връчване разнитъ известия, известия-покази и други такива за обезпечаване и събиране на данъцитъ и други вземания на държавата; да даватъ съдействие по извършване на запоритъ и по пазене на заповоранитъ имоти и ценности; да присъствуватъ лично или чрезъ свой представител при извършване запори, претърсвания и продажби на имоти на нередовни данъкоплатци и изобщо да даватъ незабавно на бирника всѣко законно съдействие по обезпечаване и събиране на данъцитъ и други вземания на държавата."

Въ населенитъ мѣста, които не сѣдалище на данъчното управление, общинитъ се грижатъ за освѣтлението, отоплението и другитъ канцеларски нужди на бирника, когато събира данъци и други вземания на държавата."

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 61, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

"Чл. 62. Полицейскитъ и общинскитъ власти сѣ длъжни да даватъ незабавно съдействие при поискване отъ данъчния началникъ или отъ длъжностнитъ лица по членове 1, 2 и 3 за пазене и пренасяне събранитъ данъци и други държавни вземания."

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 62, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„Глава IV.

Връщане на данъци.

Чл. 63. Събранитъ неправилно или въ повече данъци, върхнини, допълнителнъ размѣръ данъкъ, увеличение, глоби за нарушение на данъчнитъ закони и лихви за закъснение се връщатъ, ако отъ деня на събирането имъ до деня на издаване документа за връщането не сѣ изтекли петъ години. Ако въ петгодишния срокъ данъкоплатецътъ е поискалъ писмено отъ данъчния началникъ връщането на неправилно или въ повече събрани данъци и другитъ изброени суми, погасителната давностъ спира да тече."

Писменото искане трѣбва да бѣде направено до данъчния началникъ, въ управлението на когото непосредствено сѣ дължали събранитъ суми и сѣ били издадени по данъчната партида на данъкоплатеца.

Изключенията отъ горнитъ разпореджия сѣ изложени въ следващия членъ."

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ заглавието на глава IV и чл. 63, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

"Чл. 64. Връщането на събранитъ неправилно или въ повече данъци и други суми, предметъ на предшестващия членъ, се извършва служебно въ следнитъ случаи:

1) когато данъкъ е събранъ по размѣръ, изчисленъ върху декларирания отъ данъкоплатеца доходъ, но е билъ намаленъ при опредѣлянето му отъ облатателнитъ инстанции;

2) когато данъкъ е билъ събранъ по размѣръ, опредѣленъ отъ първостепенната или апелативна инстанция (първоначална или контролна комисиия), но следъ обжалването му е билъ намаленъ;

3) когато събирането на данъка и другитъ суми се дължи на грѣшка, допустната отъ данъчната администрация,

при предаване на данъците за събиране или при задължаване и издължаване партията на данъкоплатеца, и

4) когато срокът за поискване връщането на данъка и другите суми е бил пропуснат от данъкоплатеца по вина на данъчната администрация.

Въ горните случаи връщането на данъците и другите суми не се просрочва с петгодишна давност.

Въ случаите по пунктове 1 и 2 връщането се извършва, след като данъкът влезе окончателно въ законна сила по отношение на държавата.

Ако данъкът върху имоти, придобити по безвъзмезден начин, е събран по разпоръка, определен с постановление, но апелативната инстанция намали размера му, връщането на разликата ще стане, след като решението на съда влезе окончателно въ законна сила по отношение на държавата.

Председателстващ Димитър Пешев: Които приемат чл. 64, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

„Чл. 65. Срокът за изтегляне от данъкоплатците надвзетите им данъци и други суми, предмет на членове 63 и 64, е шестмесечен, смътан от деня на връчване писмената покана за получаване на сумата. След този срок неизтеглените данъци и други суми остават въ полза на държавата или учрежденията, за които са били събрани.

Изплащането на надвзетите данъци и други суми става от касовата наличност на бирника, когато се съберат суми за държавата и учрежденията, за смътка на които трябва да се върнат.“

Председателстващ Димитър Пешев: Които приемат чл. 65, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

„Глава V.

Отсрочване, разсрочване и гаранции.

„Чл. 66. Въ случай на дълго и тежко боледуване, пожар, градушка, суша, наводнение, земетресение и други природни стихии или бедствия, както и въ случай на тежка стопанска криза, поради които данъкоплатецът не е въ състояние да изплати данъците си и другите държавни вземания въ определените срокове, или когато принудителното събиране би го стопански разстроило, а събирането на данъците и на други суми не е застрашено, министърът на финансите, по искане на данъкоплатеца и след събиране сведение от данъчната власт, може да отсрочи или да разсрочи плащането на данъците и на другите държавни вземания за срок най-много до три години.“

Председателстващ Димитър Пешев: Които приемат заглавието на гл. V и чл. 66, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

„Чл. 67. Ако поради закъснение въ obligationето са предадени за събиране въ продължение на шест месеца обложни данъци за повече от една година и данъкоплатецът не е въ състояние да ги изплати на определените срокове, министърът на финансите може да разсрочи плащането на данъците за втората и последващи години за срок най-много до три години съ лихва 1/2% месечно през времето на разсрочката.“

Председателстващ Димитър Пешев: Които приемат чл. 67, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

„Чл. 68. Отсрочването или разсрочването на закъснените данъци или на други лихвоносни вземания не освобождава данъкоплатеца от плащане на лихва.“

Председателстващ Димитър Пешев: Които приемат чл. 68, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

„Чл. 69. Когато се отсрочва плащането на данъци или на други държавни вземания, поради природни стихии или бедствия, не се събира лихва за закъснение:

- 1) върху данъците, сроковете за доброволното плащане на които ще настъпят през време на отсрочката, при условие, че те ще бъдат платени през първия следващ данъчен срок, след изтичане на отсрочката, и
- 2) върху отсрочените закъснели данъци през време на отсрочката.“

Председателстващ Димитър Пешев: Които приемат чл. 69, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

„Чл. 70. Когато са налице условията по чл. 66 за отсрочване или разсрочване плащането на данъците и на другите държавни вземания, но събирането им не е обезпечено, данъчната власт може да поиска от данъкоплатеца да гарантира събирането им чрез:

- 1) залог върху паричен влог въ държавна банка, банка „Български кредит“ или популярна банка;
- 2) залог върху вложени въ държавна банка, „Български кредит“ или популярна банка държавни или гарантирани от държавата ценни книжа, имащи борсова цена;
- 3) ипотека върху недвижими имоти, намиращи се въ страната, и
- 4) поръчителство от лица, платежоспособни и притежаващи недвижими имоти въ страната.“

Председателстващ Димитър Пешев: Които приемат чл. 70, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

„Чл. 71. Влагането на суми или ценни книжа за гарантиране на данъци и други държавни вземания се доказва съ удостоверение, издадено от банката, въ което се означава размера на вложената парична сума или броят на ценните книжа, тяхната номинална стойност и последната им борсова цена.“

Председателстващ Димитър Пешев: Които приемат чл. 71, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

„Чл. 72. Въ удостоверението за гаранция банката, която го издава, прави следната декларация:

- 1) че вложените за гаранция парични суми или ценни книжа ще служат изключително за удовлетворение на държавата за събиране вземанията, за които е дадена гаранцията, и
 - 2) че вложените ценни книжа не са от тѣзи, които са изгубени или откраднати, че не са поискано обезсилването им, както и че не са обезсилени вече.
- Ако удостоверението не се представи веднага след издаването му, изисква се представянето на допълнително такова, съ което банката-издател да потвърди редовността му.“

Председателстващ Димитър Пешев: Които приемат чл. 72, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

„Чл. 73. Гаранцията по чл. 70 се смѣта дадена, както за главницата на вземането на държавата, така и за лихвите върху нея, изчислени до деня на плащането.“

Председателстващ Димитър Пешев: Които приемат чл. 73, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

„Чл. 74. Ценните книжа се поемат за гаранция по последната им борсова цена, намалена съ 20%.

Ценните книжа се залагат заедно съ купоните, срокът на които не е изтекъл. При залог стойността на купоните не се прибавя към стойността на ценните книжа, които се залагат.“

Председателстващ Димитър Пешев: Които приемат чл. 74, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

„Чл. 75. Съ представяне на удостоверението за гаранция държавата добива правото на залогоприемател върху вложените въ банката парични суми или ценни книжа.

За събиране на вземането си, обезпечено съ залогъ, държавата има право да се удовлетвори от залога направо и безъ съдебна намѣса. По искане на данъчния началникъ, банката е длъжна да предаде заложенитъ парични суми или ценни книжа по удостоверението за издължаване на сумата, за която е дадена гаранцията. Ако банката не ги предаде, тя отговаря за плащане на сумата, за която е дадена гаранцията, като същински данъкоплатецъ.

Българската земеделска и кооперативна банка посочва популярнитъ банки въ страната, които иматъ право да издаватъ удостоверения по пунктове 1 и 2 на чл. 70. Тя отговаря предъ държавата солидарно за плащане на сумата по издаденото удостоверение, въ случай, че банката, която го е издала, не предаде заложенитъ суми или ценни книжа.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 75, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„Чл. 76. Държавата-залогоприемателъ добива право на залогъ, както върху заложенитъ ценни книжа, така и върху купонитъ.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 76, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„Чл. 77. Гарантътъ, който е обезпечилъ събирането на данъцитъ и другитъ държавни вземания съ ипотека върху недвижимъ имотъ, отговаря съ недвижимия имотъ до размѣра на гарантираното вземане.

Поръчителътъ отговаря солидарно и като същински данъкоплатецъ за събиране на сумитъ, за които е поръчителствувалъ.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 77, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„Чл. 78. Гарантътъ може да замѣни дадената гаранция съ разрешение на данъчния началникъ съ друга гаранция, показана въ чл. 71 отъ закона, ако съ това не се застрашава събирането на гарантираното вземане.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 78, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„Чл. 79. Щомъ една дадена гаранция стане недостатъчна, тя трѣбва да се поеме въ друга форма до необходимия размѣръ, въ срокъ, опредѣленъ отъ данъчния началникъ.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 79, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„Чл. 80. Гаранцитъ, съ които се обезпечаватъ събирането на данъцитъ и другитъ държавни вземания, се приематъ отъ Министерството на финанситъ или отъ данъчнитъ началници.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 80, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„Чл. 81. Когато се дава гаранция съ недвижимъ имотъ, трѣбва да се удостовери, че недвижимия имотъ не е обремененъ съ ипотека или възбрана.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 81, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„Чл. 82. Вънъ отъ случаитъ, за които се говори въ чл. 66, никой и подъ никакъвъ предлогъ не може да отлага плащането на задължителитъ данъци и на другитъ суми, които се събиратъ по принудителенъ редъ по тоя законъ.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 82, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„Глава VI.

Обезпечаване и привилегии за събиране на данъцитъ и другитъ държавни вземания.

Чл. 83. Когато събирането на предаденитъ данъци и други вземания на държавата е застрашено, бирникътъ може да наложи запоръ върху движимитъ имоти на данъкоплатеца, кждето и да се намиратъ тѣ, едновременно съ врѣщане на известието за доброволно плащане по чл. 33. По същата причина данъчниятъ началникъ може да нареди да се наложи запоръ върху движимитъ имоти и възбрана върху недвижимитъ имоти на данъкоплатеца, за обезпечаване събирането на данъцитъ, допълнителния размѣръ върху данъка, увеличението, врѣхнинитъ и глоби за нарушение на данъчнитъ закони, но следъ като се произнесе първостепенната инстанция.

Въ изключителни случаи, когато първостепенната инстанция е възпрепятствувана да извърши облагането съ данъци, врѣхнини, допълнителенъ размѣръ данъкъ, увеличение и пр., а събирането имъ е застрашено, данъчниятъ началникъ може да нареди да се обезпечи събирането имъ, чрезъ запоръ върху движимитъ или възбрана върху недвижимитъ имоти на данъкоплатеца и преди първостепенната инстанция да е извършила облагането, но следъ подаване на декларацията или съставяне на акта, по който ще се извърши облагането.

Счита се, че събирането на данъка и другитъ суми е застрашено, когато данъкоплатецътъ не притежава недвижимъ имотъ, съ стойността на който да се обезпечаватъ събирането имъ, и ако по преценка на данъчната властъ съществува опасностъ, че той може да укрие или да прехвърли движимитъ си имоти.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ заглавието на гл. VI и чл. 83, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„Чл. 84. Акционернитъ дружества, командитнитъ дружества съ акции и дружествата съ ограничена отговорностъ, които не притежаватъ недвижими имоти въ страната, съ стойността, на които да се обезпечаватъ събирането на данъка имъ за следващата финансова година, съ длъжни да обезпечатъ събирането му предъ данъчния началникъ въ размѣръ на половината отъ данъка за текущата година съ банковъ удостоверение по пунктове 1 и 2 на чл. 70, или чрезъ запоръ върху движими имоти, свободни отъ запоръ или залогъ, посочени отъ дружеството и одобрени отъ данъчния началникъ или упълномощеното отъ него длъжностно лице.

Запорираниитъ имоти, дадени за обезпечение, се оставятъ за пазене отъ представителъ на дружеството. Тѣ се смѣтатъ дадени въ залогъ на данъчната властъ. Актътъ се подписва отъ представителитъ на дружеството и бирника, който излага запора. Този актъ замѣства акта по чл. 618 отъ закона за задълженията и договоритъ.

Данъчното управление води книга, въ която се вписва на кое дружество е наложенъ запоръ за обезпечение, върху какви имоти е наложенъ запоръ, размѣрътъ на данъка, за който е наложенъ запорътъ, годината, за която се отнася данъкътъ, и где се намиратъ запорираниитъ имоти.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 84, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„Чл. 85. Ако дружеството нѣма опредѣленъ данъкъ за текущата година, данъчниятъ началникъ опредѣля размѣра на сумата, която трѣбва да се даде за обезпечение, съобразно работата на дружеството, но не по-малко отъ три на хиляда върху капитала му.

Дружеството представя обезпечение за предстоящата финансова година до 1 декемврий на текущата година. Новообразуванитъ дружества представятъ обезпечение въ срокъ отъ 2 месеца, смѣтанъ отъ деня на образуванетоъ имъ.“

Председателствувашъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 85, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„Чл. 86. Изброенитъ въ чл. 84 дружества могатъ да обезпечатъ събирането на данъка си и чрезъ вписване възбрана върху свободни отъ възбрана и ипотека недвижими имоти, принадлежащи на трети лица. Стойността на недвижимитъ имоти се определя по последната имъ данъчна оценка. Вземането на държавата срещу третото лице-гарантъ, събирането на което е обезпечено съ възбрана, се ползува съ привилегия по чл. 87 отъ тоя законъ и се събира отъ третото лице, като отъ сжщиятъ данъкоплатецъ.

Ако сжщитъ дружества се занимаватъ съ вносъ на петролни деривати, съ износъ на стоки и съ търговия на суровъ тютюнъ на листа и плащатъ данъка си при вносъ и износъ на стокитъ (членове 26, 31, 36, 37, 38 и 39 отъ закона за данъка върху приходитъ), представятъ обезпечение за данъцитъ за тѣзи си търговии въ размѣръ на 25% отъ данъка имъ за текущата година.

Когато обезпечението се представи по-късно, при определяне размѣра му спадатъ съ внесениитъ суми срещу обезпечавания данъкъ.

Запорътъ върху движимитъ имоти и възбраната върху недвижимитъ имоти се налагатъ по реда на закона за гражданското сждопроизводство и по тоя законъ.

Ако данъкътъ не може да се обезпечи, данъчниятъ началникъ или бирникътъ нареждатъ да се забрани упражняването на занятието отъ дружеството по реда на чл. 123 отъ тоя законъ.“

Председателствувашъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 86, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„Чл. 87. Държавата за събиране на прѣжитъ данъци и на всички други вземания отъ публичноправенъ характеръ има привилегия. Тази привилегия дохожда следъ вземането на ипотекарния кредиторъ, следъ привилегиитъ въ членове 15 и 17 отъ закона за привилегиитъ и ипотекитъ и следъ привилегиитъ, установени съ други закони, редътъ на които е определенъ между привилегиитъ по членове 15 и 17 отъ закона за привилегиитъ и ипотекитъ.

Привилегиата по чл. 37 отъ закона за трудовия договоръ предшества привилегиата на държавата по горната алинея за вземане до 30.000 л. или за тази сума, когато вземането е по-големо отъ 30.000 л.

За събиране на данъка върху имоти, придобити по безвъзмезденъ начинъ, държавата има особена привилегия върху имотитъ, за които данъкътъ е наложенъ, и привилегия по предшестващитъ алинеи върху личнитъ имоти на лицето, на което данъкътъ е наложенъ. Особената привилегия дохожда следъ привилегиата за сждебни разности по чл. 15, пунктъ 1, и чл. 20 отъ закона за привилегиитъ и ипотекитъ. Тя предшества ипотекарнитъ вземания върху недвижимитъ имоти, но само върху данъка върху стойността на последнитъ, изчисленъ по съответнитъ повиоки проценти. Сжщата привилегия държавата има за събиране прѣжитъ данъци и другитъ налози и такси върху недвижимия имотъ и върху приходитъ отъ него.“

Председателствувашъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 87, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„Глава VII.

Други разпореждания за обезпечаване и събиране на данъцитъ и другитъ държавни вземания.

Чл. 88. Членоветъ на събирателни дружества и неограничено-отговорнитъ членове на командитни дружества съ и безъ акции, отговарятъ солидарно за плащането на данъцитъ и на другитъ държавни вземания, дължими отъ дружествата.

Наследницитъ отговарятъ солидарно за плащането на данъцитъ и на другитъ държавни вземания, дължими отъ наследодателя имъ, и за тѣзи, съ които тѣ сж задължени по сънаследническата данъчна партия.

Съсобственицитъ отговарятъ солидарно за плащането на данъцитъ и другитъ държавни вземания, наложени върху съсобствения имотъ и върху доходитъ отъ сжщия.“

Председателствувашъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ заглавието на гл. VII и чл. 88, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„Чл. 89. Родителитъ и съпругата на обложеното съ воененъ данъкъ лице отговарятъ солидарно за плащането му. Отчуждаването на недвижими имоти на младежъ мюсюлманинъ, на съпругата или на родителитъ му е нищожно по отношение на държавата, ако военниятъ данъкъ за цѣлия периодъ не е изплатенъ.“

Председателствувашъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 89, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„Чл. 90. Прокуриситъ, управителитъ и директоритъ на търговски фирми (еднолични или дружествени) отговарятъ солидарно за плащането на данъцитъ и на другитъ държавни вземания отъ публичноправенъ характеръ на фирмитъ.

Къмъ горната отговорностъ се прибѣгва, ако се установи че данъцитъ и другитъ държавни вземания отъ публичноправенъ характеръ не могатъ да се събератъ отъ фирмата.“

Председателствувашъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 90, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„Чл. 91. Застрахователно предприятие, което купува или приема по какъвто и да е начинъ застрахователния съставъ на друго застрахователно предприятие, отговаря солидарно за плащането на данъцитъ и другитъ държавни вземания, дължими отъ предприятието, застрахователниятъ съставъ на което се прехвърля, до деня на прехвърлянето.“

Председателствувашъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 91, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„Чл. 92. При учредяване на ипотека и при прехвърляне на недвижимъ имотъ по какъвто и да било начинъ — продажба, внасяне на недвижимъ имотъ като апортъ въ дружество и пр., както и при продажба на земеделски и превозни машини отъ значителна стойностъ, съгласно специалния законъ, лицето, което ипотекира или прехвърля, е длъжно да докаже съ бирническо удостоверение, че е изплатило: всички закѣснѣли данъци, данъка върху имоти, придобити по безвъзмезденъ начинъ, личнитъ данъци до края на годината и данъка за имота, който се ипотекира или прехвърля до края на годината, както и всички други държавни вземания.

Изисква се представяне на бирническо удостоверение и когато се прехвърлятъ наследствени права отъ наследство, въ което се включватъ имоти, при прехвърлянето на които се изисква представяне на бирническо удостоверение.“

Председателствувашъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 92, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„Чл. 93. Не се изисква представяне на бирническо удостоверение при прехвърляне на земеделски и превозни машини отъ значителна стойностъ по специалния законъ, когато продажбата имъ се извършва отъ лица, които по занятие търгуватъ съ такива машини.“

Председателствувашъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 93, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„Чл. 94. При прехвърляне или ипотекиране на недвижимъ имотъ отъ събирателно или командитно дружество, длъжни сж да представятъ бирническо удостоверение по чл. 92 заедно съ дружеството и неограничено отговорнитъ му членове.“

Председателстваващ Димитър Пешев: Които приемат чл. 94, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събрането приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

„Чл. 95. Когато данъкоплатецът дължи данъци, сроковете за доброволното плащане на които не са изтекли, или данъци, които не са окончателно определени, министърът на финансите може да му разреши да ипотекира или да прехвърли някой свои недвижими имоти, ако съ останалите имоти, оценени по данъчната им оценка, се обезпечава събирането на неопределените и на незаключените данъци.

Министърът на финансите може да разреши на данъкоплатеца да ипотекира недвижимия си имот и когато той не притежава други недвижими имоти, при условие, че събирането на неопределените и на незаключените данъци е обезпечено с разликата между ипотечния дълг и данъчната оценка на имота, намалена с 25%.

Ако обезпечението на неопределените и на незаключените данъци не може да се извърши по реда на предшестващия алинея, то се извършва с банково удостоверение по пунктове 1 и 2 на чл. 70.“

Председателстваващ Димитър Пешев: Които приемат чл. 95, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събрането приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

„Чл. 96. Когато данъкоплатецът иска да ипотекира или да прехвърли един или няколко свои недвижими имоти и е в невъзможност да изплати, съгласно чл. 92, данъците и другите държавни вземания, министърът на финансите може да разреши да се извърши ипотекирането или прехвърлянето без представяне на бирническо удостоверение, но при следните условия:

1. Че получената от продажбата или ипотеката сума ще се брой на бирника пред нотариуса и
2. Че събирането на остатъка от данъците и другите държавни вземания е обезпечено с другите недвижими имоти на данъкоплатеца, оценени по данъчната им оценка.“

Председателстваващ Димитър Пешев: Които приемат чл. 96, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събрането приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

„Чл. 97. Когато данъкоплатецът не притежава други имоти освен продаваемия, министърът на финансите може да разреши да се извърши прехвърлянето без представяне на бирническо удостоверение, но при следните условия:

1. Че продажната стойност на недвижимия имот ще се внесе на бирника пред нотариуса
2. Че продажната стойност отговаря на пазарната такава и
3. Че продавачът и купувачът ще дадат писмена декларация пред нотариуса или съдията, пред когото се извършва прехвърлянето, че продажната стойност в акта е действителна. Тази декларация има значение и важе наказателни последствия за продавача и купувача на решителна клетва.“

Председателстваващ Димитър Пешев: Които приемат чл. 97, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събрането приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

„Чл. 98. При прехвърляне на недвижим имот, отчужден за държавна или обществена полза, бирническото удостоверение по чл. 92 се представя при издаване платена заповед за стойността на отчуждения имот.“

Председателстваващ Димитър Пешев: Които приемат чл. 98, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събрането приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

„Чл. 99. При подаряване на недвижим имот за държавна или обществена полза, министърът на финансите може да разреши прехвърлянето му да стане без представяне на бирническо удостоверение, ако събирането на дължимите данъци и другите държавни вземания по чл. 92 е обезпечено с стойността на другите недвижими имоти на данъкоплатеца-дарител, оценени по данъчната им оценка.“

Председателстваващ Димитър Пешев: Които приемат чл. 99, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събрането приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

„Чл. 100. При прехвърляне на недвижим имот по регулация, съгласно закона за благоустройството, ако прехвърлящият дължи данъци и други държавни вземания и не може или не желае да представи бирническо удостоверение по чл. 92, приобретателят внася в общината стойността на имота, който му се прехвърля, оценен от комисия. От внесената стойност се изплащат за бирника дължимите данъци и други суми от прехвърляча. При замяна на недвижими имоти внася се само разликата между стойността на имотите.“

Във случаите по предшестващата алинея общината издава на страната удостоверение, въ което се означава, че приобретателят е внесъл стойността на имота и документа, срещу който е платена на бирника Това удостоверение замята бирническото удостоверение по чл. 92 от този закон.“

При прехвърляне на недвижими имоти, стойността на които се определя по споразумение между прехвърляча и приобретателя, бирническото удостоверение се представя по реда на чл. 92.

Във изключителни случаи министърът на финансите може да разреши прехвърлянето на имота по регулация да стане без представяне на бирническо удостоверение, ако събирането на данъците и на другите държавни вземания по чл. 92 е обезпечено с останалите недвижими имоти на прехвърляча.“

Председателстваващ Димитър Пешев: Които приемат чл. 100, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събрането приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

„Чл. 101. При учредяване на залог за обезпечаване вземания над 10.000 л. за да се запази привилегията на залогоприемателя пред тази на държавата, залогодателят е длъжен да представи за залогоприемателя удостоверение, че не дължи заключени данъци към датата на учредяване залога. Във противен случай привилегията на държавата за събиране вземанията си предшества тази на залогоприемателя.“

Председателстваващ Димитър Пешев: Които приемат чл. 101, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събрането приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

„Чл. 102. Преди да се извърши предаването или разпределянето на сумите по изпълнително дѣло, добити от заповед или продажба на движими или недвижими имоти, съдията-изпълнител е длъжен да поиска смѣтка от бирника за дължимите данъци и други суми от длъжника по изпълнителното дѣло.

Не се изисква смѣтка, когато сумите са постъпили от заповед върху заплатата на служители въ учреждения, изброени въ чл. 113 от този закон, или върху пенсията на пенсионер.“

Не се изисква смѣтка, когато се предава или разпредѣля сума до 10.000 л. включително, добита от заповед или продажба на движими имоти. Такава се изисква, обаче, щомъ постъпилата сума по изпълнителното дѣло стане по-голяма от 10.000 л.“

Председателстваващ Димитър Пешев: Които приемат чл. 102, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събрането приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

„Чл. 103. Когато съдията-изпълнител поиска смѣтка от бирника за дължимите данъци и другите суми от длъжника, той му съобщава: името, презимето и третото име на длъжника, занятието, мѣстожителството и адреса му. Бирникът е длъжен въ срокъ от 15 дни да изготви и да изпрати подробна смѣтка на съдията-изпълнител за дължимите данъци и други суми. Когато длъжникът има геопределени данъци, събирането на които не е обезпечено съ недвижимите му имоти или по реда на чл. 70, пунктове 1 и 2, тѣ се посочват въ смѣтката и се смѣтат за дължими.“

Отдълени и платени суми от сждията-изпълнител за неопределени данъци не се издължават по партидата на длъжника, докато не се определят и предадат за събиране.

Неправилно или въ повече отдълени и платени суми от сждията-изпълнител за смътка на длъжника се връщат на сждията-изпълнител.

Ако бирникът не е изпратил смътката въ срока по алинея първа, сждията-изпълнител веднага съобщава за това на надлежния данъчен началник, който въ 10-дневен срок е длъжен да направи всичко необходимо, за да се изпрати смътката.

Ако въ горните срокове сждията-изпълнител не получи смътката за данъците и другите суми, той не носи отговорност за изотдълването и неплащането имъ. Ако данъците и другите суми, които сждията-изпълнител е бил длъжен да отдели, останатъ несъбираеми, данъчните служители, които сж станали причина да не се предаде смътката на сждията-изпълнител, отговарят като същински данъкоплатецъ за плащането имъ.

Сждията-изпълнител отдели и удържа данъците и другите суми по реда на привилегията имъ.

Сждията-изпълнител, който не поиска смътка от бирника и който не отдели, не удържи и не изплати данъците и другите суми по смътката, съгласно предшествуващата алинея, отговаря за плащането имъ като същински данъкоплатецъ. Ако сумата, която сждията-изпълнител е бил длъжен да отдели и да плати по изпълнителното дѣло е по-малка отъ данъците и другите суми по смътката, отговорността му се простира въ размѣръ на тази по-малка сума."

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 103, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

"Чл. 104. Синдикътъ или ликвидаторътъ на обявена въ несъстоятелностъ или ликвидация търговска фирма (еднолична или дружествена) е длъженъ да поиска отъ бирника смътка за дължимите данъци и другите държавни вземания отъ фирмата и отъ членовете ѝ.

Синдикътъ и ликвидаторътъ сж длъжни по реда на привилегията на вземанията да отдѣлятъ и платятъ данъците и другите държавни вземания по смътката на бирника."

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 104, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

"Чл. 105. Синдикъ или ликвидаторъ, който не поиска смътка отъ бирника, не отдели и не плати данъците и другите държавни вземания по смътката на бирника, споредъ предшествуващия членъ, отговаря като същински данъкоплатецъ за плащането имъ. Ако сумата, която синдикътъ или ликвидаторътъ е билъ длъженъ да удържи и да плати, е по-малка отъ дължимата сума по смътката, отговорността му се простира за тази по-малка сума."

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 105, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

"Чл. 106. Когато ликвидаторътъ на една фирма прояви бавностъ въ действията по ликвидацията на фирмата и забави плащането на данъците и другите държавни вземания, предявени му по смътката, безъ да има за това оправдателни причини, Министерството на финансите, по докладъ на данъчния началникъ, може да поиска отъ областния сждъ уволнението на ликвидатора и назначаването на другъ или да даде срокъ на ликвидатора за плащане на данъците и другите държавни вземания по смътката на бирника."

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 106, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

"Чл. 107. Когато обявената въ несъстоятелностъ търговска фирма (еднолична или дружествена) дължи данъци и други държавни вземания и несъстоятелността не разполага съ суми за плащането имъ, по писмено искане на синдика, приподписано и отъ дѣловодителя на несъстоятелността, министърътъ на финансите може да разреши да

се извърши продажба на недвижимъ имотъ безъ представяне на бирническо удостоверение. Въ такъвъ случай къмъ писменото искане се прилага смътка за платените данъци и другите държавни вземания по представената отъ бирника смътка, изложение за причините, поради които не сж били платени останалите дължими суми, и проектъ за плащането на последните следъ продажбата на недвижимия имотъ."

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 107, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

"Чл. 108. Не се допуска каквато и да е промѣна въ едно съществуващо дружество или прехвърляне на търговска фирма (заведение) отъ едно лице на друго, ако предварително не се докаже предъ сжда:

1. Че дружеството, въ което става промѣната, и търговската фирма (заведение), която се прехвърля, не дължатъ данъци и други държавни вземания и

2. Че лицата, които излизатъ отъ дружеството при промѣна, или лицата, които членуватъ въ търговската фирма, която се прехвърля, не дължатъ данъци и други държавни вземания.

Доказването, че дружеството, търговската фирма и лицата членове на сжшите не дължатъ данъци и други държавни вземания, става съ бирническо удостоверение. Министърътъ на финансите може да разреши да се извърши промѣната или прехвърлянето безъ представяне на бирническо удостоверение, при условие, че събирането на неопределените и на незакъснѣлите данъци е обезпечено, съгласно чл. 95 отъ тоя законъ."

При прехвърляне или преотстъпване на търговска фирма (заведение), която не е регистрирана въ сжда, купувачътъ или приемникътъ на фирмата (заведението) изисква отъ прехвърляча или отстъпвача бирническо удостоверение, че не дължи закъснѣли данъци. Иначе той остава отговоренъ за плащането на неплатените закъснѣли данъци и другите държавни вземания, като същински данъкоплатецъ."

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Постѣпило е предложение отъ народния представителъ г-нъ Дочо Христовъ, съ което предлага, къмъ чл. 108 да се прибави следната нова алинея: (Чете)

"Министърътъ на финансите може да разреши, областниятъ сждъ да заличи търговска фирма отъ търговския регистъръ, безъ да се представи бирническо удостоверение, ако предварително се увѣри, че фирмата и лицата, които отговарятъ за плащането на данъците и другите суми на фирмата, не притежаватъ имоти, че дължимите данъци и други суми сж несъбираеми и не подлежатъ на опрощаване по реда на чл. 132 отъ тоя законъ."

Министъръ Добри Божиловъ: Съгласенъ съмъ.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Г-нъ министърътъ на финансите е съгласенъ съ това предложение. Които приематъ предложението на народния представителъ г-нъ Дочо Христовъ, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Които приематъ чл. 108, заедно съ токушо приетата алинея четвърта, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

"Чл. 109. Когато данокоплатецътъ се изселва вънъ отъ България, той е длъженъ да представи бирническо удостоверение при издаване на паспорта му, съ което да докаже, че не дължи данъци и други държавни вземания."

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 109, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

"Чл. 110. Държавните, общинските и автономните учреждения, както и обществените учреждения, които сж отчитатъ предъ държавата, не изплащатъ суми за извършени работи, доставки и наеми и въобще каквито и да било вземания на частни лица и дружества, ако не се докаже предварително съ бирническо удостоверение, че лицето или дружеството, което има право да получи сумата, не дължи закъснѣли данъци. Това разпореждане не се отнася за случаите, когато сумата е до 10.000 л. включително."

Удостоверението, съ което се доказва, че получателът за сумата не дължи закъснели данъци, се представя при издаване на платежната заповед, а когато не се издава такава — при изплащане на сумата.

Председателстващ Димитър Пешев: Които приемат чл. 110, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

„Чл. 111. Когато данъкоплатецът дължи закъснели данъци и не може да представи бирническо удостоверение за получаване вземането си от учрежденията, изброени в предшествуващия член, бирникът налага заповед върху вземането му пред учреждениято-длъжник. Последното изплаща на бирника заповираната сума, а остава, ако има такъв — на данъкоплатеца, без представяне на бирническо удостоверение.“

Председателстващ Димитър Пешев: Които приемат чл. 111, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

„Чл. 112. При прехвърляне на вземане над 10.000 л. срещу учрежденията, изброени в чл. 110, учреждениято не издава платежна заповед, а когато не се издава такава — не изплаща вземането, ако не се докаже с бирническо удостоверение, че прехвърлячът и приемникът на вземането не дължат закъснели данъци.“

При прехвърляне на вземане по издадена платежна заповед приемникът е длъжен да представи бирническо удостоверение, че не дължи закъснели данъци при изплащане на платежната заповед.

Председателстващ Димитър Пешев: Които приемат чл. 112, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

„Чл. 113. Служителите в държавни, общински и автономни учреждения, както и тези в обществени учреждения, които се отчитат пред държавата, при получаване на заплатата си за месец февруарий, са длъжни да докажат, че не дължат закъснели данъци. Служителите, които постъпят на служба след месец февруарий, са длъжни да докажат, че не дължат закъснели данъци при получаване на заплатата си за месеца, през който са постъпили на служба.“

Не се изплаща заплатата на служителите, докато не докажат, че не дължат закъснели данъци.

Служител, който не може да изплати закъснелите си данъци наведнаж, за да получи заплатата си, представя удостоверение от държавния бирник за дължимите закъснели данъци. По това удостоверение учреждениято, в което служи служителът, задържа всеки месец от заплатата му 1/12 от данъка. Задържаната сума, обаче, не може да бъде по-голяма от половината чиста месечна заплата на служителите.

Председателстващ Димитър Пешев: Които приемат чл. 113, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

„Чл. 114. Пенсионерите, които получават пенсия, каквато и да е тя, над 10.000 л. годишно, са длъжни да представят удостоверение, че не дължат закъснели данъци при започване да получават пенсията и всяка година при изплащане пенсията за второто тримесечие.“

На пенсионер, който не може да плати наведнаж закъснелите си данъци, бирникът налага заповед върху пенсията му. От заповираната пенсия се задържа следващата се, съгласно чл. 757 от закона за гражданското съдопроизводство, част.

Председателстващ Димитър Пешев: Които приемат чл. 114, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

„Чл. 115. При даване гаранция с недвижим имот за каквато и да било цел, освен при гаранцията за пускане на свобода, не се допуска завърката й, нито тя се приема от учрежденията, изброени в чл. 110, докато не се докаже с бирническо удостоверение, че лицето, което дава гаранцията, не дължи закъснели данъци.“

Председателстващ Димитър Пешев: Които приемат чл. 115, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

„Чл. 116. Лицата (физически или юридически), които търгуват с спиртни напитки на дребно или на едро, с суров тютюн, с тютюнови изделия на едро, както и тези, които фабрикуват тютюни и тютюнови изделия, за да получат патент, трябва да представят бирническо удостоверение, заведено от данъчния началник или от упълномощено от него лице, че са изплатили закъснелите си данъци и другите държавни вземания. Такова удостоверение се представя и от лицата при получаване на патент по таблица X от закона за държавните привилегии, акцизи и патентите.“

Длъжни са да представят бирническо удостоверение по предшествуващата алинея и пълномощниците, които са натоварени да упражняват търговията или фабриката, за които е издаден патентът, както и лицата, имената на които са вписани в патента.

Председателстващ Димитър Пешев: Които приемат чл. 116, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

„Чл. 117. При издаване разрешение за търгуване по членове 1 и 33 от закона за уреждане на вътрешната търговия, лицата (физически или юридически) са длъжни да представят бирническо удостоверение, че не дължат закъснели данъци.“

Председателстващ Димитър Пешев: Които приемат чл. 117, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

„Чл. 118. Сдията-изпълнител предава на ищител по изпълнението събраните от длъжника суми, след като те му представят бирническо удостоверение, че не дължат закъснели данъци. В противен случай сдията-изпълнител отговаря като същински данъкоплатец за плащането на закъснелите данъци или в размер на платената сума, ако тя е по-малка от закъснелите данъци.“

Ако сумата, която се предава на вискателя, е до 5.000 л., бирническо удостоверение не се изисква.

Когато вземането е прехвърлено, прилага се чл. 112 от този закон.

Председателстващ Димитър Пешев: Които приемат чл. 118, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

„Чл. 119. Наемателите на недвижими имоти, принадлежащи на данъкоплатци, живущи във от България, не плащат наема на наемия от тях имот, докато не се удостовери, че собственикът на имота не дължи закъснели данъци. Ако собственикът на имота дължи закъснели данъци, наемателът плаща наема на съответния бирник до издължаване на данъците. В противен случай, наемателът отговаря за плащането на закъснелите данъци до размера на платените суми, като същински данъкоплатец.“

Наемателът и собственикът са длъжни да приемат от наемателя законоустановения документ за платените данъци, вместо пари.

Председателстващ Димитър Пешев: Които приемат чл. 119, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

„Чл. 120. При предплащане, прехвърляне или прихващане на наем от недвижими имоти за срок по-голям от три месеца, наемодателът или прехвърлячът е длъжен да удостовери пред наемателя или купувача, че собственикът на имота не дължи закъснели данъци. В противен случай наемателът или купувачът отговаря като същински данъкоплатец за плащането на закъснелите данъци на собственика на имота. Когато размерът на закъснелите данъци е по-голям от предплатения наем, отговорността се простира до размера на платения наем.“

Горното разпореждане не се отнася до държавните, общинските и автономните учреждения, както и за обществените учреждения, които се отчитат пред държавата. За тях остава в сила разпореждането на чл. 110 от този закон.

Наемодателят, прехвърлячът и собственикът на имота сж длъжни да приемат от наемателя законоустановените документи за платените данъци, вмѣсто пари.

Не се изисква представяне на бирническо удостоверение по алинея първа, ако наемът се плати на бирника срещу данъците на собственика на имота, който се дава под наем.

Председателстващ Димитър Пешев: Които приемат чл. 120, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

„Чл. 121. Данъкът на проходящите лица и на лицата сж незатвърдено мѣстожителство, както и данъкът за еднократни и сезонни приходи, се събира наведнажъ едновременно сж определянето му.

Полицейските и общински власти сж длъжни да застапят проходящите и сж незатвърдено мѣстожителство лица да плащат данъците си. Въ противен случай тѣ не им разрешават да упражняват занятието си.“

Председателстващ Димитър Пешев: Които приемат чл. 121, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

„Чл. 122. Бирникъ, който издаде удостоверение сж невярно съдържание, че данъкоплатецъ не дължи данъци и други суми, нотариусъ или съдия, който издаде актъ за прехвърляне на имотъ или за ипотека, безъ да е представено бирническо удостоверение, съгласно чл. 92 отъ тоя законъ; съдъ, който допусне промѣна или прехвърляне на търговска фирма (заведение), безъ да сж представени бирнически удостоверения, съгласно чл. 108 отъ тоя законъ, и длъжностно или частно лице което е задължено да изиска представянето на бирническо удостоверение, сж което да се доказва, че данъкоплатецътъ не дължи данъци и други суми, но не изисква такова, отговарятъ като сжщински данъкоплатецъ за плащането на данъците и на другите суми, които данъкоплатецътъ е билъ длъженъ да плати, за да получи бирническо удостоверение.“

Отговорността на лицата по предшествуващата алинея се установява сж актъ отъ финансовъ инспекторъ, ревизоръ по данъците, данъченъ началникъ или неговъ помощникъ, или ревизоръ на бирниците, въ присѣствието на двама свидетели.

Отговорността по алинея първа е независима отъ наказателната отговорност, въ случай че има извършено престѣпление.“

Председателстващ Димитър Пешев: Които приемат чл. 122, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

„Глава VIII.

Забрана за упражняване занятие и затваряне на заведение.

Чл. 123. На данъкоплатците, които не платятъ данъка си въ срокъ отъ три месеца, смѣтанъ отъ срока за доброзолното плащане, забранява се упражняването на занятието. На такива данъкоплатци, по нареждане на данъчния началникъ, се затварятъ заведенията, работилниците, фабриките и пр., а съответните власти забраняватъ упражняването на занятието до изплащане на данъка.“

Председателстващ Димитър Пешев: Които приематъ заглавието на глава VIII и чл. 123, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

„Чл. 124. Когато се установи, че данъкоплатецътъ, който дължи данъци, за да избѣгне разпорежданията на предшествуващия членъ, упражнява занятие подъ друга фирма (еднолична или дружествена) данъчния началникъ, сж разрешение на Министерството на финансите, може да приложи разпорежданията на чл. 123 и по отношение на тази фирма.“

Председателстващ Димитър Пешев: Които приематъ чл. 124, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

„Глава IX.

Давност, срокове и съобщения.

Чл. 125. Събирането на данъка и върхнините върху него, допълнителниятъ размѣръ данъкъ и увеличението и всички други държавни вземания се погасяватъ сж петнадесетгодишна давност, смѣтана отъ деня, въ който тѣ подлежатъ на принудително събиране.

Всѣко действие на данъчната властъ за събиране данъците и другите държавни вземания прекъсва течението на давността. Давността спира да тече презъ време на отсрочване или разсрочване на плащането на сумите по алинея първа.

За данъците и другите суми, предметъ на алинея първа, които сж предадени на бирника и които подлежатъ на принудително събиране до деня на влизане на тоя законъ въ сила, давността започва да тече отъ тоя денъ.“

Председателстващ Димитър Пешев: Които приематъ заглавието на гл. IX и чл. 125, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

„Чл. 126. Събирането на лихвите върху закъснелите данъци се просрочва сж петгодишна давност.“

Председателстващ Димитър Пешев: Които приематъ чл. 126, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

„Чл. 127. Сроковете, предвидени въ тоя законъ, се броятъ съгласно закона за гражданското сждопроизводство.“

Председателстващ Димитър Пешев: Които приематъ чл. 127, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

„Чл. 128. Поканите, известията, съобщенията и други такива по тоя законъ се връчватъ на данъкоплатците и гдетѣ лица отъ бирниците или лицата приравнени сж тѣхъ, отъ общините или други длъжностни лица, по реда, предвиденъ въ закона за гражданското сждопроизводство. Тѣ могатъ да се връчватъ и чрезъ пощенската администрация срещу обратна разписка за получаването имъ.“

Председателстващ Димитър Пешев: Които приематъ чл. 128, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

„Чл. 129. Кореспонденцията на данъчните управления и на тѣхните органи, въ връзка сж облагането, обезпечаването и събирането на данъците и на другите държавни вземания се освобождава отъ пощенски и телеграфни такси.“

Председателстващ Димитър Пешев: Които приематъ чл. 129, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

„Чл. 130. Всѣки данъкоплатецъ, когато напусна мѣстожителството си, за да се установи да живѣе въ друга околнѣ, е длъженъ въ двумесеченъ срокъ да съобщи за това на данъчния началникъ, околнѣта на когото напуска, и на данъчния началникъ, въ околнѣта на когото се установява да живѣе, като посочи адреса си и занятието, което сж упражнява.“

Председателстващ Димитър Пешев: Които приематъ чл. 130, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

„Чл. 131. Когато не може да се издѣри мѣстожителството на данъкоплатеца или се установи, че той живѣе извътъ пределите на България, поканите, известията, съобщенията и други такива по тоя законъ се връчватъ чрезъ домашните на данъкоплатеца, а ако нѣма такива — чрезъ еднократно обнародване въ „Държавенъ вестникъ.“

Председателстващ Димитър Пешев: Които приематъ чл. 131, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик д-р Георги Рафаиловъ: (Чете)

„Глава X.

Опращане на данъците и други държавни вземания.

Чл. 132. Закъснителните данъци и другите държавни вземания, за които данъчните органи, след като са употребили всички законни начини, установят, че са несъбираеми, се внасят за опрощаване от Народното събрание по предложение на министъра на финансите.

Несъбираемостта на данъците и другите държавни вземания се установява с акт, съставен от данъчен орган, натоварен с събирането им и от представител на общината. Актът се проверява и подписва от данъчен агент или друг данъчен орган, натоварен от данъчния началник.

Председателстващ Димитър Пешевъ: Които приемат заглавието на гл. X и чл. 132, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик д-р Георги Рафаиловъ: (Чете)

„Глава XI.

Разни разпореждания.

Чл. 133. Министърът на финансите може да възложи на кой от правата си, които има по този закон, на длъжностни лица по ведомството на Министерството на финансите упражняването на тези права ще се извършва под отговорността на длъжностните лица.

Председателстващ Димитър Пешевъ: Които приемат заглавието на гл. XI и чл. 133, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик д-р Георги Рафаиловъ: (Чете)

Чл. 134. Лицата, които вследствие на неизпълнение от тях разпореждания по този закон, платят чужди данъци и други държавни вземания, имат право да ги дият от лицата, за сметка на които са ги платили.

Председателстващ Димитър Пешевъ: Които приемат чл. 134, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик д-р Георги Рафаиловъ: (Чете)

Чл. 135. Длъжностните лица, които изготвят, проверяват или подписват книжа, в които се вписват данъци и други суми за предаване за събиране, ако не впишат или впишат по-малка сума от тази, която трябва да се предаде за събиране, вследствие на което непредадената навреме сума не може да се събере от данъкоплатеца, отговарят за плащането и като същински данъкоплатец.

Длъжностните лица, които не задължат или задължат с по-малка сума данъчната партия на данъкоплатеца от тази, която е предадена за събиране, или която трябва да се пренесе от една партия в друга, вследствие на което неписаната навреме в задължение сума не може да се събере от данъкоплатеца, отговарят за плащането и като същински данъкоплатец.

Отговорността на длъжностните лица по предшествуващите алинеи се установява по реда на чл. 122, алинея втора.

Председателстващ Димитър Пешевъ: Които приемат чл. 135, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик д-р Георги Рафаиловъ: (Чете)

Чл. 136. Длъжностно лице, което не предаде за събиране данък или не задължи данъчната партия на данъкоплатеца в сроковете по чл. 9, плаща обезщетение на държавата в размер $\frac{1}{2}\%$ месечно лихва върху данъка и върхуинитъ върху него за времето след изтичане на срока за извършване предаването или задължаването.

Председателстващ Димитър Пешевъ: Които приемат чл. 136, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик д-р Георги Рафаиловъ: (Чете)

Чл. 137. За убит при изпълнение на службата данъчен служител, отпуска се на наследниците помощ до 50.000 л.

За причиняване телесна повреда на данъчен служител при изпълнение на службата, вследствие на която остане с намалена или напълно изгубена работоспособност, отпуска се помощ на пострадалия служител до 30.000 л.

Помощта се отпуска по решение на Министерския съвет, независимо от пенсията, която се дава на наследниците или на пострадалия.

Помощта се изплаща в срок от два месеца, от както е извършено убийството или нанесена повредата.

Председателстващ Димитър Пешевъ: Които приемат чл. 137, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик д-р Георги Рафаиловъ: (Чете)

„Глава XII.

Контрол и отчитане.

Чл. 138. Финансовите инспектори, ревизорите по данъците, ревизорите на бирниците, данъчните началници и упълномощените от последните длъжностни лица имат право да произвеждат ревизия на бирниците и на другите длъжностни лица, натоварени с събирането на данъците и на другите държавни вземания по всичките им служебни действия.

Председателстващ Димитър Пешевъ: Които приемат заглавието на гл. XII и чл. 138, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик д-р Георги Рафаиловъ: (Чете)

Чл. 139. Длъжностните лица, изброени в предшествуващия член, когато открият явни злоупотребения, извършени от бирник или другите длъжностни лица по членове 1, 2 и 3 от този закон, на повърени им суми, са длъжни незабавно да отстранят злоупотребителя. За всяко отстранение те съобщават телеграфно на Министерството на финансите.

Председателстващ Димитър Пешевъ: Които приемат чл. 139, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик д-р Георги Рафаиловъ: (Чете)

Чл. 140. Редът, по който се отчитат бирниците и другите длъжностни лица по членове 1, 2 и 3 от този закон за събраните от тях данъци и дру и суми, както и мърките за предотвратяване на злоупотребенията, се уреждат от Министерството на финансите.

По наредба на министъра на финансите, предаването на събраните суми за общините и връщането на надветителите данъци и върхуини може да стане и чрез пощенски чекове.

Председателстващ Димитър Пешевъ: Които приемат § 140, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик д-р Георги Рафаиловъ: (Чете)

Чл. 141. Освен с гаранцията си, държавните и допълнителните бирници, както и длъжностните лица, на които е възложено събирането на данъци и други държавни вземания, съгласно чл. 1 от този закон, отговарят пред държавата с всичките си имоти за причинените от тях вреди и загуби.

Председателстващ Димитър Пешевъ: Които приемат чл. 141, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик д-р Георги Рафаиловъ: (Чете)

Чл. 142. По отношение държавата при обезпечаване и събиране вземанията и от длъжностните лица, изброени в предшествуващия член, произхождащи от вреди и загуби, има предположение, че имотите на съпругата, добити след брака, са собственост на съпруга и че са добити с негови пари, до доказване на противното.

Горното предположение не се отнася до следните имоти на съпругата:

- 1) имотите, които е добила от зестра и от наследство — по закон или завещание;
- 2) имотите, които е добила от дарение, с изключение подарените от съпруга имоти;
- 3) имотите, които е добила след брака, но на юридическо основание, предшествуващо брака.

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Които приематъ чл. 142, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра- нието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„Чл. 143. Гаранциитъ на контролоритъ на бирниците, на бирниците (държавни и допълнителни) и на дѣлзодителитъ при бирниците се освобождаватъ въз основа на актъ за произведена ревизия отъ финансовъ инспекторъ, ревизоръ по данѣцитъ или ревизоръ на бирниците.

Ако следъ произвеждане на ревизията и освобождаване на гаранцията се констатира злоупотрѣбения отъ отчетника, които ревизирациятъ е могълъ да констатира отъ книгитъ и документитъ на отчетника, длѣжностното лице, което е произвело ревизията, отговаря предъ държавата за причиненитъ вреди и загуби. Тази отговорност се установява по реда на закона за финансовата инспекция. Кѣмъ нея се прибѣгва, ако отчетникътъ е несъстоятеленъ.“

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Които приематъ чл. 143, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра- нието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„Глава XIII.

Наказателни разпореждания.

Чл. 144. Който, следъ като е билъ поканенъ, не се яви безъ законни причини да подаде писмена декларация по чл. 57 отъ тоя законъ или, следъ като се язи, откаже да подаде такава декларация, се наказва за явно непокорство по чл. 155 отъ наказателния законъ.

Съ смѣщото наказание се наказва и този, който не се яви безъ законни причини предъ околийския съдия или, следъ като се яви, откаже да положи клетва по чл. 57 отъ тоя законъ.“

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Които приематъ заглавието на глава XIII и чл. 144, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра- нието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„Чл. 145. Който положи лъжлива клетва, предложена му съгласно чл. 57, се наказва по чл. 193, алинея трета, отъ наказателния законъ.

Ако горното деяние бѣде извършено по непредпазливостъ, налага се наказание по чл. 194 отъ наказателния законъ.“

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Които приематъ чл. 145, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра- нието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„Чл. 146. Което отъ лицата по чл. 58, следъ поискване, не допустне да се събератъ сведения или даде невѣрни сведения на данѣчния началникъ, наказва се съ глоба отъ 100 до 100.000 л., независимо отъ отговорността за вреди и загуби. Глобата се налага съ постановление отъ данѣчния началникъ, което подлежи на обжалване по реда на книга VI, глава 5, отъ закона за углавното сѣдопроизводство“.

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Които приематъ чл. 146, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра- нието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„Чл. 147. Лицата, изброени въ чл. 90, и ликвидаторътъ съгласно чл. 107 отъ тоя законъ, които, съ целъ да набавятъ облага за себе си или за друго, умишлено не платятъ данѣцитъ и другитъ вземания на държавата отъ публичноправенъ характеръ, които отпосле останатъ несъбираеми, се наказватъ съ тъмниченъ затворъ.

Ако данѣцитъ и други вземания на държавата отъ публичноправенъ характеръ бѣдатъ внесени преди издаване на присѣдата, наказанието не се налага.“

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Които приематъ чл. 147, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра- нието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„Чл. 148. Представители на дружество, означени въ чл. 84, алинея втора, които умишлено посочатъ на бирника за

запорирване чужди имоти, имоти, собствеността на които е спорна, или имоти, върху които тежи залогъ или има наложенъ запоръ, се наказватъ съ тъмниченъ затворъ до 3 години.

На смѣщото наказание подлежатъ и представителитъ на дружество, които отчуждятъ, заложатъ или не пазятъ данѣнитъ за обезпечение имоти.“

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Които приематъ чл. 148, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра- нието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„Чл. 149. Който не изпълни разпорежданията на чл. 131 отъ тоя законъ, наказва се съ глоба отъ 200 до 3.000 л. Глобата се налага съ постановление отъ данѣчния началникъ, което може да бѣде обжалвано предъ министъра на финанситъ въ двусѣмиченъ срокъ. Постановлението на министъра на финанситъ не подлежи на никакво обжалване.“

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Които приематъ чл. 149, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра- нието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„Чл. 150. Полицейскитъ и общинскитъ органи, които не изпълнятъ задѣлженията си по тоя законъ, се наказватъ съ глоба отъ 100 до 1.000 л. включително. Глобата се налага съ заповѣдь отъ министъра на финанситъ, която не подлежи на никакво обжалване.“

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Които приематъ чл. 150, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра- нието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ:

„Глава XIV.

Последни разпореждания.

Чл. 151. Настоящиятъ законъ отмѣнява закона за събиране на прѣжитъ данѣци отъ 23 мартъ 1905 г. съ всичкитъ му измѣнения и допълнения.

Министърътъ на финанситъ ще изработи правилникъ за подробноститъ по прилагане на тоя законъ, въ срокъ отъ два месеца отъ обнародванетоъ му.“

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Които приематъ заглавието на гл. XIV и чл. 151, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра- нието приема.

Законътъ за събиране на прѣжитъ данѣци е окончателно приетъ.

Лазаръ Поповъ: Г-не председателю! Пропустнахте моето предложение. Моля да се гласува.

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Когато се гласува, Вие не бѣхте тукъ.

Лазаръ Поповъ: Азъ съмъ го депозиравъ своевременно.

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Не ми е дадено.

Лазаръ Поповъ: Оставено е въ папката. Нѣма никаква грѣшка да се поправи този текстъ. Своевременно е направено предложението. Г-нъ министърътъ на финанситъ е съгласенъ.

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Недейте настоява. Законътъ се прие.

Минаваме на точка шеста отъ дневния редъ:

Второ четене на законопроекта за разрешаване на Бургаското градско общинско управление да сключи чамъ отъ фонлъ „Обществени осигуровки“, въ размѣръ на 10.000.000 л.

Моля г-на докладчика да го докладва.

Докладчикъ д-ръ Атанасъ Поповъ: Г-да народни представители! Комисията замѣни въ заглавието на законопроекта цифрата 10.000.0000 съ 9.000.000 л. и заглавието става така: (Чете)

„ЗАКОНЪ

за разрешаване на Бургаското градско общинско управление да сключи заемъ отъ фонда „Обществени осигуровки“ — смѣтка „Инвалидностъ и старостъ“, въ размѣръ на 9.000.000 л.“

Комисията измѣни чл. 1, който добива следната редакция: (Чете)

„Чл. 1. Разрешава се на Бургаското градско общинско управление да сключи, подъ гаранцията на държавата, заемъ въ размѣръ на 9.000.000 л. отъ фонда „Обществени осигуровки“, отъ която сума 5.000.000 л. да послужи за строежъ на работнически жилища и 4.000.000 л. за устройване на морския плажъ и строежъ на топли морски бани. Жилищата ще се строятъ споредъ финансовъ и строителенъ планъ, одобренъ отъ Главната дирекция на труда и общественитѣ осигуровки.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ заглавието на законопроекта и чл. 1, както се докладва, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Атанасъ Поповъ: (Чете)

„Чл. 2. Фондътъ „Обществени осигуровки“ ще отпуска заема на части чрезъ Българската народна банка за извършена работа или доставени материали за тѣзи постройки по предварително провѣрени и утвърдени привременни и окончателни ситуации или сключени договори.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 2, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Атанасъ Поповъ: (Чете)

„Чл. 3. Заемътъ се отпуска подъ формата на авансова текуща смѣтка, приключвана 6-месечно, при 6% годишна лихва. Заемътъ трѣбва да се реализира до края на 1942 г.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 3, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Атанасъ Поповъ: (Чете)

„Чл. 4. За отпуснатитѣ суми по авансовата текуща смѣтка до 30 декемврий 1942 г., увеличени съ съответната лихва, се съставя планъ при 6-месечно анюитетно погашение — 30 юний и 30 декемврий всѣка година, съдържащъ лихви и погашения съ 6% годишна лихва.“

За всѣка анюитетна вноска, внесена съ закъснение, ще се събира допълнително по 1% годишно.

Заемътъ става изцѣло изискуемъ, ако четири шестмесечни вноски не бѣдатъ платени на падежитѣ имъ.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 4, моля да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Атанасъ Поповъ: (Чете)

„Чл. 5. Срокътъ за погашение на заема е 20 години, считанъ отъ началото на следващата година, следъ реализирането на заема или застрѣгане постройките на жилищата, но най-късно отъ 30 декемврий 1942 г.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 5, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Атанасъ Поповъ: (Чете)

„Чл. 6. Ако следъ окончателното завършване на предпритията, за които е дума въ чл. 2 отъ настоящия законъ, остане нереализирана известна частъ отъ заема, то тя не се отпуска отъ фонда „Обществени осигуровки“ и заемътъ остава сключенъ само за реализираната му частъ.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 6, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Атанасъ Поповъ: (Чете)

„Чл. 7. За погашения на годишнитѣ анюитети служатъ приходи отъ построенитѣ сгради и приходитѣ отъ плажа и топли бани. Приходите се внасятъ отъ Бургаското общинско управление по текуща смѣтка при Българската земедѣлска и кооперативна банка, а изплащания отъ тази смѣтка ставатъ само следъ предварително разрешение на

Главната дирекция на труда и общественитѣ осигуровки. Ако тѣзи приходи не сѣ достатѣчни, тѣ се допълватъ отъ бюджетнитѣ срдства на Бургаското градско общинско управление, което предвижда въ бюджета си за следващата година необходимитѣ суми.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 7, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Атанасъ Поповъ: (Чете)

„Чл. 8. За гаранция на заема се дава първа ипотека върху всички постройки, направени съ срдствата на заема.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 8, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Атанасъ Поповъ: (Чете)

„Чл. 9. Въ случай че Бургаското градско общинско управление би имало възможностъ да изплати заема си напълно преди срока, то въ такъвъ случай ще изплати жилищата и лихвата, съгласно съ условията на настоящия законъ, само до деня на предсрочното изплащане.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 9, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Атанасъ Поповъ: Прибавя се новъ чл. 10 съ следния текстъ: (Чете)

„Чл. 10. Осигуренитѣ при фонда „Обществени осигуровки“ работници и членовѣтѣ на семействата имъ се ползватъ отъ топли бани морски бани съ 50% намаление отъ такситѣ, установени за презъ цѣлата година“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 10, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Атанасъ Поповъ: Стариетъ чл. 10 става чл. 11: (Чете)

„Чл. 11. Настоящиятъ заемъ се освобождава отъ всѣкакви държавни и общински данѣци, такси, берии и гербовъ налогъ.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 11, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Минаваме къмъ следната точка седма отъ дневния редъ:

Второ четене на законопроекта за разрешаване на Мострениния панаиръ — Пловдивъ, да сключи заемъ отъ фонда „Обществени осигуровки“, смѣтка „Инвалидностъ и старостъ“, въ размѣръ на 10.000.000 л.

Моля г-на докладчика да го докладва.

Докладчикъ д-ръ Атанасъ Поповъ: (Чете)

„ЗАКОНЪ

за разрешаване на Мострениния панаиръ — Пловдивъ, да сключи заемъ отъ фонда „Обществени осигуровки“, смѣтка „Инвалидностъ и старостъ“, въ размѣръ на 10.000.000 л.“

Чл. 1. Разрешава се на Мострениния панаиръ въ гр. Пловдивъ да сключи, подъ гаранцията на държавата, заемъ въ размѣръ на 10.000.000 л. отъ фонда „Обществени осигуровки“, който да послужи за строежъ на национални павилиони за Мострениния панаиръ въ гр. Пловдивъ.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ заглавието на законопроекта и чл. 1, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Атанасъ Поповъ: (Чете)

„Чл. 2. Фондътъ „Обществени осигуровки“ ще отпуска заема на части чрезъ Българската народна банка за извършена работа или доставени материали за тѣзи постройки по предварително провѣрени и утвърдени привременни и окончателни ситуации или сключени договори.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 2, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик д-ръ Атанас Поповъ: (Чете)

„Чл. 3. Заемът се отпуска под формата на авансова текуща смятка, приключвана 6-месечно, при 6% годишна лихва. Реализирането на заема трябва да стане до края на 1943 г.“

Председателстващ Димитър Пешевъ: Които приемат чл. 3, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчик д-ръ Атанас Поповъ: (Чете)

„Чл. 4. За отпуснатите суми по авансовата текуща смятка до 30 декември 1934 г. или до окончателното завършване постройката на националните павилиони, увеличени съответната лихва, се съставя план при 6-месечно анюитетно погашение — 30 юний и 30 декември всяка година, съдържащ лихви и погашения съ годишна лихва, както е указано в чл. 3 от настоящия закон. За всяка анюитетна вноска, внесена със закъснение, ще се събира допълнително по 1% годишно.“

Председателстващ Димитър Пешевъ: Които приемат чл. 4, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчик д-ръ Атанас Поповъ: (Чете)

„Чл. 5. Срокът за погашение на заема е 15 години, считан от началото на следващата година след реализирането на заема или завършване постройките на националните павилиони, но най-късно от 30 декември 1942 г.“

Председателстващ Димитър Пешевъ: Които приемат чл. 5, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчик д-ръ Атанас Поповъ: (Чете)

„Чл. 6. Ако след окончателното завършване на предприятията, за които е дума в чл. 2 от настоящия закон, остане нереализирана известна част от заема, то тя не се изплаща от фонда „Обществени осигуровки“ и заемът остава сключен само за реализираната му част.“

Председателстващ Димитър Пешевъ: Които приемат чл. 6, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчик д-ръ Атанас Поповъ: (Чете)

„Чл. 7. За погашения на годишните анюитети и лихви службата приходи от панайри, които се внасят от Мостренния панайр — гр. Пловдив, по текуща смятка при Българската земеделска и кооперативна банка, а изплащания от тази смятка стават само след предварително разрешение на Главната дирекция на труда и обществените осигуровки. Ако тези приходи не са достатъчни, те се допълват от Главната дирекция на държавните и гарантираните от държавата дългове, която предвижда в бюджета си за следващата година необходимите суми.“

Председателстващ Димитър Пешевъ: Които приемат чл. 7, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчик д-ръ Атанас Поповъ: (Чете)

„Чл. 8. За гаранция на заема се дава първа ипотека върху всички постройки, направени с средствата на заема.“

Председателстващ Димитър Пешевъ: Които приемат чл. 8, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчик д-ръ Атанас Поповъ: (Чете)

„Чл. 9. В случай че Мостреният панайр — гр. Пловдив, би имал възможност да изплати заема си напълно преди срока, то в такъв случай ще изплати главницата и лихвата, съгласно с условията на настоящия закон, само до деня на предсрочното изплащане.“

Председателстващ Димитър Пешевъ: Които приемат чл. 9, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчик д-ръ Атанас Поповъ: (Чете)

„Чл. 10. В случай че Мостреният панайр в гр. Пловдив се отмени трайно преди окончателното изплащане на заема, неизплатената част от дълга наедно

съ следващите лихви се изплаща от Главната дирекция на държавните и гарантираните от държавата дългове, която предвижда в бюджета си необходимите суми за лихви и погашения на заема.“

Председателстващ Димитър Пешевъ: Които приемат чл. 10, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчик д-ръ Атанас Поповъ: (Чете)

„Чл. 11. Настоящият заем се освобождава от всякакви държавни и общински данъци, такси, берии и гербовъ на налогъ.“

Председателстващ Димитър Пешевъ: Които приемат чл. 11, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събраниято приема.

Законопроектът е приет окончателно.

Минаваме към следната точка осма на дневния ред:

Второ четене на законопроекта за допълнение на чл. 51 от наредбата-закон за индустрията.

Моля г-на докладчика да го докладва.

Докладчик д-ръ Атанас Поповъ: (Чете)

„ЗАКОНЪ

за допълнение на чл. 51 от наредбата-закон за индустрията.

Параграфъ единственъ. Въ чл. 51 на наредбата-законъ за индустрията след думите „двигателна сила“ се прибавят думите: „както и за снабдяване съ вода за пиене.“

Председателстващ Димитър Пешевъ: Които приемат заглавието на законопроекта и параграфъ единственъ, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събраниято приема.

Законопроектът е приет окончателно.

Минаваме към следната точка девета на дневния ред:

Второ четене на законопроекта за изменение и допълнение на закона за настаняване на работа и осигуряване при безработица.

Моля г-на докладчика да го докладва.

Докладчик д-ръ Атанас Поповъ: (Чете)

„ЗАКОНЪ

за изменение и допълнение на закона за настаняване на работа и осигуряване при безработица.

§ 1. Към чл. 12 на закона за настаняване на работа и осигуряване при безработица се прибавя забележка III съ следното съдържание:

„Решенията на помирителния съд съ цена на иска до 2000 л., изключая тия, издадени по спорове въ връзка съ приложението на колективните трудови договори, не подлежат на никакво обжалване. Съдът не е длъжен да пише мотиви на такива решения.“

Председателстващ Димитър Пешевъ: Които приемат заглавието на законопроекта и § 1, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчик д-ръ Атанас Поповъ: (Чете)

„§ 2. Към чл. 18 се прибавя нова алинея, която става втора, съ следното съдържание:

„Министърът на търговията, промишлеността и труда може да определи за някои производства или видове работи работодателите да се обръщат задължително към службите по настаняването (борсите на труда и бюрата за настаняване), като посочи и сроковете, въ които тия служби трябва да удовлетворяват исканията за настаняване. Той може да определи също така и реда на настаняването и уволняването на работниците от тези производства и работи. Същият може да нареди за някои производства и работи да не бъдат приемани на работа нови работници, докато не бъдат настанени на работа всички безработни от тия производства и работи въ страната.“

Председателстващ Димитър Пешевъ: Които приемат § 2, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчик д-ръ Атанас Поповъ: (Чете)

„§ 3. След чл. 35 се прибавя чл. 35-а съ следното съдържание:

„Работници, останали в принудителна безработица поради затваряне на заведението, в което сж работили, вследствие на липса на сурови материали, имат право на обезщетение срещу безработица, ако сж участвували с вноски по смѣтка „Безработица“ най-малко 16 седмици през течение на две календарни години“.

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Които приемат § 3, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Атанасъ Поповъ: (Чете)

„§ 4. Чл. 38, алинея първа, се изменя, както следва: „Обезщетение срещу безработица се отпуска на работници и служащи, които сж изпълнили условията на чл. 35 алинея първа, на настоящия законъ и които се намират в принудителна безработица. То се дава отъ деветия ден на регистрацията на безработния предъ инспекцията на труда или съответното общинско управление, тамъ където нѣма инспекция на труда.“

Въ принудителна безработица се смѣта оня работоспособенъ и желаещъ да работи работникъ или служащъ, който, следъ като е билъ на работа, по независими отъ него причини е останалъ безъ работа и нѣма възможностъ да приложи своя трудъ въ собствено предприятие или стопанство, или такова на съпруга, съответно съпругата или на родителитѣ си, когато живѣе заедно съ тѣхъ“.

Алинея втора на чл. 38 става трета, а алинея трета — алинея четвърта“.

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Които приемат § 4, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Атанасъ Поповъ: (Чете)

„§ 5. Чл. 38 „е“ се изменя така:

„Безработенъ, който откаже да се яви на работа, посочена му отъ борсата на труда или бюрото за настаняване, или да следва професионаленъ курсъ, за да се подготви за друга работа, се заличава отъ списъцитѣ на безработнитѣ и се лишава отъ обезщетение срещу безработица. Той се освобождава отъ явяването на работа, ако докаже, че е боленъ или че посочената работа не съответствува на физическитѣ му сили.“

Министърътъ на търговията, промишлеността и труда може, независимо отъ лишението отъ обезщетение, да лиши временно отъ право на настаняване на работа безработенъ, който неоснователно е отказалъ да се яви на работа, посочена му отъ службата по настаняването.

Предшествуващитѣ алинеи се отнасятъ и за случаитѣ, когато безработниятъ получава помощъ поради безработица отъ други източници, а не по смѣтка „безработица“.

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Които приемат § 5, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Законопроектътъ е приетъ окончателно.

Минаваме на следната точка десета отъ дневния редъ:

Второ четене на законопроекта за изменение и допълнение на закона за колективния трудовъ договоръ и уреждане на трудови конфликти.

Моля г-на докладчика да го докладва.

Докладчикъ д-ръ Атанасъ Поповъ: (Чете)

„ЗАКОНЪ

за изменение и допълнение на закона за колективния трудовъ договоръ и уреждане на трудови конфликти.

§ 1. Второто изречение на първата алинея на чл. 6 отъ закона за колективния трудовъ договоръ и уреждане на трудови конфликти се изменя така:

„Ако, обаче, условията, при които е сключенъ колективниятъ трудовъ договоръ, се промѣнятъ следъ влизането му въ сила, странитѣ могатъ да искатъ неговото предсрочно прекратяване.“

Върху това се произнася помирителниятъ съдъ, ако договорътъ урежда отношенията между работници и работодатели въ района на една община, или централната помирителна комисия, ако урежда отношения между работници и работодатели въ района на различни общини. Решенията на помирителния съдъ и на централната помирителна комисия сж окончателни и не подлежатъ на никакво обжалване“.

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Които приематъ заглавието на законопроекта и § 1, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Атанасъ Поповъ: (Чете)

„§ 2. Второто изречение на чл. 7, алинея първа, се изменя така:

„Спороветѣ по приложението и тълкуването на колективнитѣ трудови договори, които уреждатъ отношения между работници и работодатели въ една община, сж отъ компетентностъ на съответния помирителенъ съдъ. Спороветѣ по приложението и тълкуването на колективнитѣ трудови договори, които уреждатъ отношения между работници и работодатели въ района на различни общини, сж отъ компетентностъ на съответния помирителенъ съдъ, когато се водятъ между отдѣлни работници и отдѣлни работодатели, а отъ компетентностъ на централната помирителна комисия, когато се водятъ между група или категория работници и работодатели. Въ последния случай исканията се предявяватъ предъ централната помирителна комисия отъ законоустановенитѣ професионални организации на заинтересуванитѣ групи и категории.“

Въ чл. 7 се прибавя нова — втора алинея, която гласи:

„Спороветѣ по приложението и тълкуването на колективнитѣ трудови договори се разглеждатъ при най-голяма спешностъ. По отношение на реда, по който се разглеждатъ тия спорове, законътъ за гражданското сѣдопроизводство не е задължителенъ. Решенията на помирителнитѣ сѣдилища и на централната помирителна комисия не подлежатъ на никакво обжалване“.

Досегашната алинея втора на чл. 7 става алинея трета“.

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Които приематъ § 2, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Атанасъ Поповъ: Комисията прие § 3 въ следната редакция: (Чете)

„§ 3. Следъ чл. 15 се прибавя чл. 15а, който гласи:

„За подновяване на сѣществувачи колективни трудови договори важатъ следнитѣ правила:

1. Работническата организация, страна на договора, може да поиска подновяването му три месеца преди изтичането срока на договора. Ако презъ първия месецъ на тримесечието не бѣде сключенъ новъ колективенъ трудовъ договоръ, искането се предявява предъ съответната общинска или централна помирителна комисия. Последната е длъжна да се произнесе въ месеченъ срокъ отъ предявяването на искането предъ нея, а централната комисия — въ месеченъ срокъ отъ поставяването на искането предъ тая комисия.

Решението на помирителната комисия (общинска или централна) или заповѣдта на г-на министра на търговията, промишлеността и труда влизатъ въ сила отъ деня, въ който изтича срокътъ на стария колективенъ трудовъ договоръ.

Ако Министерскиятъ съветъ се произнесе преди да изтекатъ три месеца отъ изтичането на срока на стария договоръ, постановлението се прилага отъ деня на изтичането на стария договоръ. Ако съветътъ забави постановлението повече отъ три месеца, той определя датата на прилагането на новия договоръ. Ако тая дата не съвпада съ датата на изтичането на стария договоръ, последниятъ се смѣта за продълженъ до датата, определена отъ Министерския съветъ за прилагане на новия договоръ“.

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Които приематъ § 3 тѣй, както е измененъ отъ комисията, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Минаваме на точка втора отъ дневния редъ, която преридихме:

Второ четене на законопроекта за изменение на чл. 14 отъ закона за бюджета на разнитѣ фондове на държавата за 1932/1933 финансова година.

Моля г-на докладчика да го докладва.

Докладчикъ Стамо Колчевъ: (Чете)

„ЗАКОНЪ

за изменение на чл. 14 отъ закона за бюджета на разнитѣ фондове на държавата за 1932/1933 финансова година.

Параграфъ единственъ.

Членъ 14 се изменя, както следва:

„Осигурителнитѣ марки по фонда „Обществени осигуровки“ могатъ да бѣдатъ отстъпвани съ до 3% отъ стойността имъ за разпродажба на Съюза на инвалидитѣ при фонда „Обществени осигуровки“, пощенскитѣ каси, полярнитѣ банки, на всички кредитни кооперативни сдружения съ неограниченъ или ограниченъ обсегъ на приемане

членове и на Българския работнически съюз, срещу предварително заплащане на стойността имъ.

Съюзът на инвалидите при фонда „Обществени осигуровки“ може да извършва разпродажба на маркият само чрез инвалиди, независимо от това, дали членуват при него или не, като за населени мѣста, въ които има двама и повече инвалиди, се образува сдружение за колективно използване продажбата на маркият. За всѣко населено мѣсто може да се образува само едно сдружение.

Министърът на търговията, промишлеността и труда съ особени наредби определя условията, при които всѣко отъ посоченитъ въ алинея пътя сдружение може да получи и упражнява привилегията за разпродажба на марки, процента на отстъпката, а също и начина на използване срѣдствата, добити отъ дадената имъ привилегия.

Никой не може да продава маркият по фонда „Обществени осигуровки“ по-скѣпо отъ номиналната имъ стойностъ“.

Забележка. Подъ инвалиди по този законъ се разбиратъ инвалидите, получаващи пенсия отъ фонда „Обществени осигуровки“.

Комисията зличи въ първа алинея думитъ „пощенскитъ каси, популярнитъ банки, всички димитъ кооперативни сдружения съ неограниченъ или ограниченъ обсега на приемане членове“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Г-да народни представители! Има предложение отъ г-нъ Петъръ Митевъ, който предлага: (Чете)

„Чл. 14 отъ закона за бюджета на разнитъ фондове на държавата за 1932/1933 финансова година да се измѣни така:

1. Маркият по фонда „Обществени осигуровки“ да се продаватъ отъ инвалидите при фондъ „Обществени осигуровки“ и пощенскитъ спестовни каси, като пощенскитъ каси взематъ отъ цѣлия процентъ отъ отстъпката въ размѣръ 1%, а 2% да оставатъ въ касата на съюза.

2. Съюзът на инвалидите при фондъ „Обществени осигуровки“ да организира продажбата на маркият и да дава за труда на инвалидите-продавачи 1 1/2% отъ продаденитъ отъ тѣхъ марки, а останалитъ 1 1/2% да оставатъ въ съюзната каса, като равномерно се разпредѣлятъ между инвалидите при фондъ „Обществени осигуровки“ така, че никой инвалидъ при съюза да не получи повече отъ 3000 л. съ пенсията за единъ месечно.

3. Отъ всички налични остатѣци да се образува резервенъ фондъ, който да служи за сѣщата целъ“.

Има думата г-нъ докладчикътъ.

Докладчикъ Стамо Колчевъ: Г-да народни представители! Г-нъ Митевъ иска по-малко отъ това, което г-нъ министърът на търговията е далъ. Нис различие пощенскитъ каси, популярнитъ банки и кредитнитъ кооперативни сдружения и остана всичко да се получава и плаща отъ инвалидите. Разпредѣлението ще направи г-нъ министърът съ единъ правилникъ, съответно съ справедливото участие на всички инвалиди. Въроятно той ще има предвидъ, по-слабитъ инвалиди да получатъ малко повече, а по-силнитъ — по-малко, въ зависимостъ отъ това, каквото той намѣри за благоразумно.

Азъ смѣтамъ, че това предложение нѣма мѣсто. Въроятно г-нъ Митевъ е ималъ предвидъ стария текстъ, който ние сме коригирали, и неговото предложение става безпредметно.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Поддържате ли предложението си, г-нъ Митевъ?

Петъръ Митевъ: Поддържамъ го.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Ще поставя на гласуване най-напредъ предложението на г-нъ Петъръ Митевъ, съ което г-нъ министърът на финанситъ не е съгласенъ. Които го приематъ, моля, да вдигнатъ рѣка. Малцинство, Събранieto не приема

Които отъ г-да народнитъ представители приематъ главното на законопроекта и параграфъ единствения, както се докладваха отъ г-на докладчика, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранieto приема.

Законътъ е приетъ окончателно.

По предложението на правителството, моля да се съгласите да прередиамъ дневния редъ и да минемъ на точка двадесета:

Първо четене на законопроекта за измѣнение на чл. 30 отъ закона за гражданската мобилизация и за отмѣняване на наредбата-законъ за уреждане заплатитъ и осигуровкитъ на повиканитъ въ войската на временно обучение запасни служили и неслужили.

Които приематъ това предложение, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранieto приема.

Моля г-на докладчика да го докладва.

Докладчикъ Стамо Колчевъ: (Чете)

„МОТИВИ

къмъ законопроекта за измѣнение на чл. 30 отъ закона за гражданската мобилизация и за отмѣняване на наредбата-законъ за уреждане заплатитъ и осигуровкитъ на повиканитъ въ войската на временно обучение запасни служили и неслужили.

Г-да народни представители! По сега действащото право — чл. 30, алинея четвърта, отъ закона за гражданската мобилизация, заплатитъ, възнагражденията и осигуровкитъ на повиканитъ на временно обучение лица, които служатъ въ частни предприятия, се уреждатъ отъ особена наредба-законъ, която установява началото, че работодателятъ трѣбва да заплаща половинъ заплатата на повиканитъ на обучение неговии работници. При прилагането на въпросната наредба-законъ, се установиха следнитъ несправедливости: 1) неравномерно разпредѣление на тежеститъ по тѣзи плащания между работодателитъ; 2) избѣгване на работодателитъ да наематъ работници, подлежащи на повикване въ войската и предпочитане на чужди и нисеноеви подланици. Това налага да се направи една сериозна реформа въ разглежданата материя. Предвидъ на това, обаче, че тази материя е постоянно промѣнлива, нѣма да се постигнатъ задоволителни резултати, ако се уреди съ единъ законъ изчерпателно. Ето защо е необходимо да се възложи на Министерския съветъ, съ огледъ на развиващитъ се условия, той да урежда съ постановление предметната материя.

Необходимо е да се добави, че предвидената въ § 2 на проекта забележка цели да уреди единъ възникналъ споръ, въ какъвъ смисълъ следва да се разбира „частното предприятие“ по смисъла на алинея четвърта отъ чл. 30 на закона за гражданската мобилизация.

Като ви излагамъ горното, моля ви, г-да народни представители, да гласувате законопроекта, който ви предлагамъ.

Гр. София, 9 априлъ 1941 г.

Министъръ на войната: Генералъ Т. Даскаловъ

ЗАКОНОПРОЕКТЪ

за измѣнение на чл. 20 отъ закона за гражданската мобилизация и за отмѣняване на наредбата-законъ за уреждане заплатитъ и осигуровкитъ на повиканитъ въ войската на временно обучение запасни служили и неслужили

§ 1. Алинея четвърта на чл. 30 отъ закона за гражданската мобилизация се измѣнява така:

„Заплатитъ и другитъ възнаграждения, осигуровкитъ и издрѣжката на семействата на повиканитъ на временно обучение въ войската работници и служащи въ частнитъ предприятия се уреждатъ съ постановление на Министерския съветъ, обнародвано въ „Държавенъ вестникъ“. Министерскиятъ съветъ определя задълженията на държавата и работодателя по плащането на заплатитъ, възнагражденията, осигуровкитъ и издрѣжкитъ, тѣхнитъ размѣри, времетраенето на тия плащания, начина на плащането, както и всички други необходими постановления по тази материя.

§ 2. Къмъ чл. 30 отъ закона за гражданската мобилизация се прибавя следната забележка:

Забележка. Подъ частни предприятия по смисъла на този членъ се разбиратъ: а) всѣкакви предприятия, които преследватъ стопански цели и се уреждатъ отъ частното право: еднолични предприятия на търговци, занаятчии, лица на свободни професии и други такива; предприятия на всѣкакви търговски дружества, като акционерни, събирателни, командитни, кооперативни, дружества съ ограничена отговорностъ и пр.; б) всѣкакви начинания, които преследватъ идеална целъ и които не сѣ образувани по силата на нѣкой особенъ законъ, като съюзи, дружества, комитети, клубове и други такива. Не се смѣтатъ за частни предприятия по смисъла на този членъ тѣзи, които сѣ образувани по силата на нѣкой особенъ законъ, като професионалнитъ организации, воднитъ синдикати, ведомственитъ застрахователни и спомагателни каси, Българското

дружество „Червен кръст“, фондации, учредени съ законъ, и пр.

§ 3. Отмънява се наредбата-законъ за уреждане заплатитъ и осигуровкитъ на повиканитъ въ войската на временно обучение запасни служили и неслужили, считано отъ деня, въ който бжде обнародвано въ „Държавен вестникъ“ постановлението на Министерския съветъ по § 1 на този законъ“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Ще поставя на гласуване. Които приематъ на първо четене законопроекта за измѣнение на чл. 30 отъ закона за гражданската мобилизация и за отмъняване на наредбата-законъ за уреждане заплатитъ и осигуровкитъ на повиканитъ въ войската на временно обучение запасни служили и неслужили, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Министъръ Петъръ Габровски: Моля, спешностъ!

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: По този законопроектъ г-нъ министърътъ на войната се представлява отъ г-на министра на вътрешнитъ работи и народното здраве. Той прави предложение да се даде спешностъ на законопроекта. Които приематъ това предложение, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Стамо Колчевъ: (Чете)

„ЗАКОНЪ

за измѣнение на чл. 30 отъ закона за гражданската мобилизация и за отмъняване на наредбата-законъ за уреждане заплатитъ и осигуровкитъ на повиканитъ въ войската на временно обучение запасни служили и неслужили.

§ 1. Алинея четвърта на чл. 30 отъ закона за гражданската мобилизация се измѣнява така:

„Заплатитъ и другитъ възнаграждения, осигуровкитъ и издръжката на семействата на повиканитъ на временно обучение въ войската работници и служаци въ частнитъ предприятия се урежда съ постановление на Министерския съветъ, обнародвано въ „Държавен вестникъ“. Министерскиятъ съветъ опређля задълженията на държавата и работодателя по плащането на заплатитъ, възнагражденията, осигуровкитъ и издръжкитъ, тѣхнитъ размѣри, времеграенето на тия плащания, начина на плащането, както и всички други необходими постановления по тази материя“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ заглавието на законопроекта и § 1 моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Стамо Колчевъ: (Чете)

„§ 2. Къмъ чл. 30 отъ закона за гражданската мобилизация се прибавя следната забележка:

Забележка. Подъ частни предприятия по смисъла на този членъ се разбиратъ: а) всѣкакви предприятия, които преследватъ стопански цели и се уреждатъ отъ частното право: еднолични предприятия на търговци, занаятци, лица на свободни професии и други такива; предприятия на всѣкакви търговски дружества, като акционерни, събирателни, командитни, кооперативни, дружества съ ограничена отговорност и пр.; б) всѣкакви начинания, които преследватъ идеална целъ и които не сж образувани по силата на нѣкой особенъ законъ, като съюзи, дружества, комитети, клубове и други такива. Не се смѣтатъ за частни предприятия по смисъла на този членъ-тѣзи, които сж образувани по силата на нѣкой особенъ законъ, като професионалнитъ организации, воднитъ синдикати, ведомственитъ застрахователни и спомогателни каси, Българското дружество „Червенъ кръстъ“, фондации, учредени съ законъ, и пр.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ § 2, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Стамо Колчевъ: (Чете)

„§ 3. Отмънява се наредбата-законъ за уреждане заплатитъ и осигуровкитъ на повиканитъ въ войската на временно обучение запасни служили и неслужили, считано отъ деня, въ който бжде обнародвано въ „Държавен вестникъ“ постановлението на Министерския съветъ по § 1 на този законъ“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ § 3, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Законопроектътъ е приетъ окончателно.

Минаваме по редъ на точка единадесета: второ четене на законопроекта за допълнение на наредбата-законъ за трудовия договоръ.

Министъръ д-ръ Славчо Загоровъ: Г-не председателю! Понеже комисията не е разгледала окончателно тоя законопроектъ, моля, да се отложи неговото разглеждане.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Ще прескочимъ точка единадесета отъ дневния редъ, предвидъ на тсва, че комисията окончателно не е взела своитъ решения.

Минаваме на точка дванадесета отъ дневния редъ.

Министъръ д-ръ Иванъ Горановъ: Моля да стане пребрѣждане — да се разгледа законопроектътъ за Общия съюзъ на запасното воинство. Азъ ще представлявамъ г-на министра на войната.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Г-нъ министърътъ на желѣзницитъ, който представлява г-на министра на войната, моли да се пристѣпи къмъ точка шестнадесета отъ дневния редъ:

Второ четене на законопроекта за Общия съюзъ на запасното воинство.

Които приематъ това предложение, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Има думата г-нъ докладчикътъ.

Докладчикъ д-ръ Иванъ Вазовъ: Г-да народни представители! Въ предложението за гласуване законопроектъ въ комисията се направиха известни измѣнения. Ще ви докладвамъ отдѣлнитъ членове тѣй, както сж приети отъ комисията. (Чете)

„ЗАКОНЪ

За Общия съюзъ на запасното воинство.

Чл. 1. Общиятъ съюзъ на запасното воинство се образува отъ:

- а) Съюзъ на запаснитъ офицери;
 - б) Съюзъ на запаснитъ подофицери;
 - в) Обществото на кавалеритъ на ордена за храбростъ и знака му въ България;
 - г) Съюзъ на бойцитъ отъ фронта, и
 - д) Съюзъ на младитъ бойци доброволци въ България.
- Той е родолюбива организация и юридическа личностъ съ седалище въ гр. София“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: По заглавието е поставило предложение отъ народния представител г-нъ Крумъ Митаковъ. Моли, заглавието да се измѣни така: „Законъ за Общия съюзъ на българското запасно воинство“.

Има думата г-нъ Крумъ Митаковъ.

Обаждатъ се: Нѣма го.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Ще поставя на гласуване. Които приематъ заглавието и чл. 1, както се прочетоха, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Иванъ Вазовъ: (Чете)

„Цель.

Чл. 2. Целта на Общия съюзъ на запасното воинство е:

- а) да създаде благоприятни условия за най-близко сътрудничество съ войската, съ която той е неразривно свързанъ;

- б) да поддържа всрѣдъ запасното българско воинство единство, дисциплина, другарство и готовност за всеотдайна служба на Царя и родината;

- в) да поддържа военната подготовка на запаснитъ воини и да съдействува за предказармената подготовка на младежта;

- г) да съдействува за култивирането на граждански и военни добродетели всрѣдъ народа; за поддържането на бойния му духъ, върата му въ свѣтитъ бждини на родината и безграничната му любовъ къмъ Царя и родината;

д) да направи своите членове примѣръ на родолюбие, дисциплина, безвъзмездно служене на родината и надеждна опора на държавата, и
е) да създаде условия за взаимоподпомагането между членовете му“.

Председателстващ Димитър Пешевъ: Които приематъ чл. 2, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчикъ д-ръ Иванъ Вазовъ: (Чете)

„Срѣдства.

Чл. 3. Срѣдствата на Общия съюзъ на запасното войнство се събиратъ отъ:

а) ежегодните вноски на отделните съюзи, опредѣлени отъ върховния съветъ на Общия съюзъ на запасното войнство;

б) помощи и дарения;

в) приходи отъ брошури, вестници, беседи, вечеринки, концерти, забави и др., и

г) лихви отъ капитала.

Срѣдствата се разходватъ споредъ нуждите на Общия съюзъ, по нареждане на върховния съветъ на Общия съюзъ на запасното войнство“.

Председателстващ Димитър Пешевъ: Които приематъ чл. 3, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчикъ д-ръ Иванъ Вазовъ: (Чете)

„Чл. 4. При Общия съюзъ на запасното войнство могатъ да съществуватъ отделни фондове, управлявани по правилници, одобрени отъ министъра на войната, по предложение отъ върховния съветъ на Общия съюзъ на запасното войнство“.

Председателстващ Димитър Пешевъ: Които приематъ чл. 4, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчикъ д-ръ Иванъ Вазовъ: (Чете)

„Членуване.

Чл. 5. Въ Общия съюзъ на запасното войнство членуватъ задължително съюзитѣ, изброени въ чл. 1 на този законъ.

Други организации съ подобни цели и съставъ не се разрешаватъ.

Съществуващите такива се разтурятъ.

Оставатъ да съществуватъ вънъ отъ Общия съюзъ на запасното войнство следните съюзи, дружества и организации:

а) поборническото опълченско дружество „Шипка“;

б) Общиятъ съюзъ на пострадали отъ войнитѣ;

в) Доброволческата организация „Сливница“;

г) Съюзътъ на Македоно-Одринското опълченско дружество;

д) Дружеството на спасителитѣ на бойните знамена;

е) Съюзътъ на руските ветерани отъ освободителната война, и

ж) Дружеството на бившия 58, опълченски полкъ „Одринъ“.

Председателстващ Димитър Пешевъ: Които приематъ чл. 5, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчикъ д-ръ Иванъ Вазовъ: (Чете)

„Чл. 6. Не могатъ да бъдатъ членове на никой съюзъ отъ Общия съюзъ на запасното войнство лицата:

а) лишени отъ граждански и политически права;

б) намиращи се подъ запрещение;

в) осѣждани за: лъжовна клетва, лъжесвидетелстване, измама, кражба, злоупотребение на доверие, умислено банкрутство, престѣпления по служба и по адвокатско звание, подправка на документи или държавни ценности и знаци, и

г) осѣждени по закона за защита на държавата и закона за запазване моралната и материална сила на войската, макаръ и амнистирани“.

Председателстващ Димитър Пешевъ: Които приематъ чл. 6, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчикъ д-ръ Иванъ Вазовъ: (Чете)

„Управление.

„Чл. 7. Управителниятъ тѣла на Общия съюзъ на запасното войнство сж:

а) върховниятъ съветъ на Общия съюзъ на запасното войнство — единъ за съюза;

б) дивизионните съвети на Общия съюзъ на запасното войнство — по единъ за всѣка дивизионна област, и

в) мѣстните съвети на Общия съюзъ на запасното войнство — по единъ за всѣко населено мѣсто.

Вжирешниятъ редъ и дейността на които управителни тѣла, както и длѣжноститѣ и правата на лицата отъ състава имъ, се опредѣля въ правилникъ, изработенъ отъ върховния съветъ на Общия съюзъ на запасното войнство и утвърденъ отъ министъра на войната.“

Председателстващ Димитър Пешевъ: Които приематъ чл. 7, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчикъ д-ръ Иванъ Вазовъ: (Чете)

„Чл. 8. Върховниятъ съветъ на Общия съюзъ на запасното войнство се състои отъ 15 души, живущи въ София, по 3 души отъ всѣки съюзъ, представени всѣка година къмъ 1 юлий, отъ централните управления на отделните съюзи и утвърдени отъ министъра на войната.

Измежду тѣхъ министърътъ на войната избира 5 души — по единъ отъ всѣки съюзъ — за постоянно присѣствие на върховния съветъ на Общия съюзъ на запасното войнство.

Единъ отъ членовете на постоянното присѣствие министърътъ на войната избира и представлява за назначаване съ указъ за председател на Общия съюзъ на запасното войнство.

Председателътъ на Общия съюзъ на запасното войнство е същевременно и председател на постоянното присѣствие на върховния съветъ на Общия съюзъ на запасното войнство и на самия съветъ.“

Председателстващ Димитър Пешевъ: Които приематъ чл. 8, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчикъ д-ръ Иванъ Вазовъ: (Чете)

„Чл. 9. Дивизионните съвети на Общия съюзъ на запасното войнство се състоятъ отъ 10 души, живущи въ мѣстопребиваването на дивизионния началникъ, по двама мѣстопребиваването на дивизионния началникъ, по двама ставени всѣка година къмъ 1 юлий отъ върховния съветъ на Общия съюзъ на запасното войнство и утвърдени отъ началника на дивизионната област.

Измежду тѣхъ началникътъ на дивизионната област избира 5 души — по единъ отъ всѣко дружество — за постоянно присѣствие на дивизионния съветъ на Общия съюзъ на запасното войнство.

Единъ отъ членовете на постоянното присѣствие началникътъ на дивизионната област назначава за председател на дивизионния съветъ на Общия съюзъ на запасното войнство.

Председателътъ на дивизионния съветъ на Общия съюзъ на запасното войнство е същевременно и председател на постоянното му присѣствие.“

Председателстващ Димитър Пешевъ: Които приематъ чл. 9, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчикъ д-ръ Иванъ Вазовъ: (Чете)

„Чл. 10. Мѣстните съвети на Общия съюзъ на запасното войнство се състоятъ отъ 5 души, живущи въ населеното мѣсто — по единъ отъ всѣко дружество на обединените съюзи — представени всѣка година къмъ 1 юлий отъ дивизионния съветъ на Общия съюзъ на запасното войнство, и утвърдени отъ командира на съответния полкъ, въ окръжията на който се намира населеното мѣсто.

Измежду тѣхъ командирътъ на полка опредѣля единъ за председател на мѣстния съветъ на Общия съюзъ на запасното войнство.

Мѣстниятъ съветъ на Общия съюзъ на запасното войнство, намиращъ се въ мѣстопребиваването на командира на полка, се счита и за полково-окръженъ съветъ.“

Председателстващ Димитър Пешевъ: Които приематъ чл. 10, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчик д-р Иван Вазовъ: (Чете)

„Чл. 11. Надзорът върху дейността на Общия съюз на запасното войнство принадлежи на министъра на войната, упражняван чрез председателя на върховния съвет на Общия съюз на запасното войнство, началникът на дивизионните области и командирите на полковете.“

Председателстващ Димитър Пешевъ: Които приемат чл. 11, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчик д-р Иван Вазовъ: (Чете)

„Чл. 12. На министъра на войната се представляват за сведение всички решения на върховния съвет на Общия съюз на запасното войнство. Той:

а) утвърждава плана за дейността на Общия съюз на запасното войнство, и

б) спира изпълнението на решенията на върховния съвет на Общия съюз на запасното войнство във всички случаи, когато противоречат на постановленията на този и другите закони.“

Председателстващ Димитър Пешевъ: Които приемат чл. 12, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчик д-р Иван Вазовъ: (Чете)

„Чл. 13. Решенията на министъра на войната по прилагането на чл. 12 от този закон се изпълняват незабавно и не подлежат на обжалване.“

Председателстващ Димитър Пешевъ: Които приемат чл. 13, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчик д-р Иван Вазовъ: (Чете)

„Задължения и права.

Чл. 14. Всички членове на Общия съюз на запасното войнство сж длъжни съзнателно да изпълняват нарежданията на върховния съвет на Общия съюз на запасното войнство и доброволно да понасят ограниченията и задълженията, които им се налагат от членуването им въ общинните съюзи и чрез тях въ Общия съюз на запасното войнство.“

Председателстващ Димитър Пешевъ: Които приемат чл. 14, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчик д-р Иван Вазовъ: (Чете)

„Чл. 15. Членовете на Общия съюз на запасното войнство имат право да носят установеното формено облекло и отличителните знаци на общия съюз и съответните съюзи, ползуват се съ всеотдаеното покровителство на общия съюз и съ всички облаги и предпочитания, които се дават по този закон на редовните членове.“

Председателстващ Димитър Пешевъ: Които приемат чл. 15, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчик д-р Иван Вазовъ: (Чете)

„Чл. 16. Редовните, според кой и да е съюзен устав, организирани членове от Общия съюз на запасното войнство се ползуват съ следните облаги и предпочитания:

I. Участниците въ войните.

A. Кавалери на „военния орденъ за храброст“ и знака му.

а. Кавалерите на „военния орденъ за храброст“ и знака му се ползуват съ почитъ и признателност на всички държавни, общински и обществени мѣста и лица, изразени чрез военни, граждански почески, съгласно правилника, изработен от Министерството на войната, и чрез съдействие, улесняване и бързина при разглеждане на законни искания за услуги.

б. Офицерите (и докато сж живи), наградени съ „военния орденъ за храброст“, пътуват по линиите на българските държавни желѣзници и кораби, както следва:

Наградените съ „военния орденъ за храброст“ II ст. и III ст. — както и офицерите, произведени през време на война, по решение на орденския съветъ въ по-горен чинъ за „особени бойни подвизи“ — съгласно чл. 12 от закона за военните лица или съответния членъ от закона за въоръжените сили, както и тѣзи, които имат четири и повече награди от „военния орденъ за храброст“ и знака му — съ безплатни карти въ I класа.

Забележка. За отѣзи от тях, които пътуват да вземат участие въ народни и военни празненства и поради старостъ и физически нежѣ не могат да пътуват сами, разрешава се безплатно пътуване и на единъ придружавач, за която целъ началникът на съответната желѣзнопътна гара му издава безплатно бланковъ билетъ по писмено поискване отъ начальника на съответния гарнизонъ.

Наградените съ „военния орденъ за храброст“ IV степенъ, I и II класа — съ 50%, а останалите степени, както и съ знака на орденъ — съ 30% намаление отъ тарифите, които сж въ сила въ деня на пътуването, безразлично въ коя класа ще пътуватъ.

в. Подофицерите и войниците (и докато сж живи), наградени съ знака на „военния орденъ за храброст“, пътуват по линиите на българските държавни желѣзници и кораби, както следва:

Тѣзи, които имат четири и повече награди отъ знака на „военния орденъ за храброст“, безразлично отъ кои степени сж, съ безплатна карта въ III класа.

Наградените съ I-а степенъ знака на орденъ съ 65% намаление, а останалите — съ 30% намаление отъ тарифите, които сж въ сила въ деня на пътуването, въ III или II класа.

г. Наградените съ „военния орденъ за храброст“ и знака му офицери, подофицери и войници се ползуват:

Съ безплатна медицинска помощъ въ държавните и общинските болници, санаториуми и минерални бани и съ 50% намаление отъ тарифите, които сж въ сила въ деня на пътуването при превозване заболелите по българските държавни желѣзници или кораби.

Децата им плащатъ 50% по-малко отъ учебните и другите такси въ всички учебни заведения въ царството и се предпочитатъ при следването имъ, при еднакъвъ успехъ. При повтаряне на учебната година плащатъ пълна такса.

д. Предпочитатъ се при назначаване на служба, при еднакъвъ цензъ въ държавни, общински и автономни учреждения и въ частни предприятия.

Службите въ всички министерства, дирекции, автономни и частни учреждения и предприятия се заематъ по следния редъ на предпочитане:

- пострадалите отъ войните;
- кавалерите на орденъ за храбростъ и знака му;
- участниците въ войните на фронта;
- участниците въ войните въ тила;
- служилите войници, неучаствували въ войните;
- служилите трудови войници.

Забележка I. Участници въ войните на фронта съ всички военнослужащи, взели участие въ действията съ частъ, намираща се въ оперативната зона, определена съ заповѣдъ по действащата армия.

Забележка II. Министерскиятъ съветъ определя длъжностите, които не могат да се заематъ отъ лица, неотбили военната си служба.

е. Оземляватъ се безимотните бедни съ земи отъ поземления фондъ на трудовите земеделски стопанства, като им се дава предимство предъ лицата, изброени въ чл. I, „А“, отъ закона за трудовите земеделски стопанства и комасация.

ж. За да се ползуватъ отъ правата, изброени въ букви „а“ и „б“ и алинея първа на буква „а“, наградените съ орденъ за храбростъ и знака му сж длъжни, освенъ личната карта, да носятъ съ себе си и самия орденъ (или неговия миниатюръ) презъ време на пътуването си.

Б. Участници въ войните на фронта.

а. Ползуватъ се съ почитъ и признателност на всички държавни, общински и обществени мѣста и лица, изразени чрез военни, граждански почески, съгласно правилника, изработен отъ Министерството на войната, и чрез съдействие, улесняване и бързина при разглеждане на законни искания за услуги.

б. Ненаградените съ „военния орденъ за храброст“ и знака му могат да пътуватъ шесть пъти въ годината по линиите на българските държавни желѣзници или кораби съ 30% намаление отъ тарифите, които сж въ сила въ деня на пътуването, безразлично въ коя класа пътуватъ.

Тия пътувания се отбелязватъ при издаване билета въ личната карта, издадена съгласно чл. 18 по образецъ, определенъ отъ Министерството на желѣзниците, пощитъ и телеграфитъ.

в. При назначаването имъ на служба и при оземляване при равни условия, се предпочитатъ по редъ, посоченъ въ буква „А“, алинея „д“.

г. Лѣкуватъ се и се кѣпятъ — беднитѣ бесплатно, а останалитѣ съ 50% намаление въ държавни и общински болници, санаториуми, диспансери, бани и пр.

Нуждата отъ лѣкуване и бани се установява отъ лѣкаритѣ на държавна и общинска служба бесплатно.

Пѣтуването до банитѣ и назадъ по линиитѣ на българскитѣ държавни желѣзници или кораби въ връзка съ лѣкуването става съ 50% намаление отъ тарифитѣ, които сѣ въ сила въ деня на пѣтуването, безразлично въ коя класа се пѣтува.

д. Плащатъ за себе си и децата си 30% по-малко отъ учебнитѣ и други такси въ всички учебни заведения въ царството.

При повтаряне на учебната година плащатъ пълна такса.

е. Предѣлната имъ възраст за служба (чл. 15, буква „в“, отъ закона за държавнитѣ служители) се увеличава съ 5 години за доислужване за пенсия и съ 3 години за другитѣ, ако сѣ годни.

Министъръ Добри Божиловъ: За тѣзи, които иматъ пенсия, може да се продължи до три години, ако сѣ годни за работа.

Докладчикъ д-ръ Иванъ Вазовъ: (Чете)

ж. Навършилитѣ 43 години се освобождаватъ отъ временна трудова повинность.

з. Въ ведомства, гдето има старшинство въ службата, времето, изслужено въ военнитѣ сили и на фронта, се зачита при опредѣляне на старшинството.

и. Времето, прекарано на фронта отъ нештатнитѣ участници, може да се признава по тѣхно желание за прекарано на държавна служба. Пенсионитѣ удържки за него се изчисляватъ и внасятъ въз основа на получената първа заплата при постѣпването на служба следъ войната по начинъ, опредѣленъ въ правилникъ, изработенъ отъ Министерския съветъ.

к. Да откриватъ търговско заведение, ако сѣ грамотни; получаватъ разрешително за търгуване следъ практика отъ 1 година; могатъ да ставатъ чираци и да се явяватъ на майсторски изпитъ, ако сѣ грамотни.

Отъ привилегии и предпочитания на всѣка последваща категория се ползува и предшествуващата.

В. Други участници въ войнитѣ.

а. Могатъ да бѣдатъ оставяни на служба, следъ изтичане предѣлната възраст 60 години (чл. 15, буква „в“, отъ закона за държавнитѣ служители), ако това е необходимо за доислужване за пенсия съ толкова дни, колкото участникътъ въ войнитѣ е изслужилъ презъ войнитѣ.

б. При назначаване на служба и при оземляване, при равни условия, се предпочитатъ следъ участницитѣ въ войнитѣ на фронта.

II. Неучастници въ войнитѣ.

а. Лѣкуватъ се и се кѣпятъ, ако сѣ заболѣли на служба — беднитѣ бесплатно, а останалитѣ съ 50% намаление въ държавнитѣ и общински болници, санаториуми, диспансери, бани и пр. въ сезонъ, опредѣленъ отъ министра на вътрешнитѣ работи и народното здраве.

Нуждата отъ лѣкуване и бани се установява отъ лѣкаритѣ на държавна и общинска служба бесплатно.

Пѣтуването до банитѣ и назадъ по линиитѣ на българскитѣ държавни желѣзници или кораби въ връзка съ лѣкуването става съ 30% намаление отъ тарифитѣ, които сѣ въ сила въ деня на пѣтуването, безразлично въ коя класа се пѣтува.

б. При назначаване на служба, при равни условия, се предпочитатъ следъ участницитѣ въ войнитѣ.

в. Въ ведомства, гдето има старшинство въ службата, времето, изслужено въ военнитѣ сили, имъ се зачита при опредѣляне на старшинството.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 16, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранieto приема.

Докладчикъ д-ръ Иванъ Вазовъ: (Чете)

„Чл. 17. Съ изброенитѣ въ този законъ облаги и предпочитания се ползуватъ, при условията за членове отъ Общия съюзъ на запасното войнство — и членове отъ останалитѣ да сѣществуватъ, съгласно чл. 5, вън отъ Общия съюзъ на запасното войнство — съюзи, дружества и организации, безъ да бѣдатъ задължително членове на който и да е отъ обединенитѣ съюзи.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 17, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранieto приема.

Докладчикъ д-ръ Иванъ Вазовъ: (Чете)

„Чл. 18. Качеството на кавалеръ на „военния орденъ за храбрость“ и знака му, на участникъ въ войнитѣ на фронта, на участникъ въ войнитѣ или на неучастникъ въ войнитѣ се установява съ лична карта и документи по образецъ, установенъ по споразумение между министерствата на Войната и на Желѣзницитѣ, пошитѣ и телеграфитѣ и издадена отъ Министерството на войната за офицеритѣ и отъ войсковитѣ части и ликвидационни шабове за подофицеритѣ и войницитѣ срещу удостовѣрение, издадено отъ съответнитѣ съюзи или отъ останалитѣ да сѣществуватъ вън отъ Общия съюзъ на запасното войнство съюзи, дружества и организации, поменати въ чл. 5, че заинтересуваниятъ е редовенъ неговъ членъ.“

За бележка. Удостовѣрението се издава срещу опредѣлена отъ Върховния съветъ на общия съюзъ на запасното войнство такса.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: По този чл. 18 е постѣпено писмено предложение отъ народния представителъ г-нъ Стефанъ Караивановъ, който предлага чл. 18 да получи следната редакция: (Чете) „Качеството на кавалеръ на военния орденъ за храбрость и знака му, на участникъ въ войнитѣ на фронта, на участникъ въ войнитѣ или неучастникъ въ войнитѣ, се установява съ лична карта и документи по образецъ, установенъ по споразумение между министерствата на Войната и на Желѣзницитѣ, издадена отъ Министерството на войната за офицеритѣ и отъ войсковитѣ части и ликвидационни шабове за подофицеритѣ и войницитѣ, срещу удостовѣрение, издадено отъ съответнитѣ съюзи, организации или дружества, че заинтересуваниятъ е редовенъ неговъ членъ.“

Стефанъ Караивановъ: Г-нъ министърътъ е съгласенъ съ това предложение.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Има думата народниятъ представителъ г-нъ Михаилъ Йововъ.

Михаилъ Йововъ: Моля, въ втора забележка да се постави: свещеницитѣ, кавалери на ордена за храбрость...

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Дайте писмено предложение, г-нъ Йововъ!

Министъръ Добри Божиловъ: По правилника предложението трѣбва да бѣде писмено.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Г-нъ Караивановъ! Не виждамъ къде е разликата между текста, който вие предлагате, и текста, който се докладва отъ г-на докладчика.

Стефанъ Караивановъ: Вижте въ какво се состои разликата. Споредъ първия текстъ, тѣй както е предложено, удостовѣренията могатъ да се издаватъ отъ всички съюзи, независимо отъ това какво качество има лицето. Примѣръ: лицето е запасенъ офицеръ, но може да му се издаде предметното удостовѣрение или документъ и отъ Съюза на бойницитѣ; или лицето е боецъ, и може да му се издаде удостовѣрението и отъ Съюза на запаснитѣ офицери. Тѣй както предлагамъ азъ, тѣзи удостовѣрения и документи ще могатъ да се издаватъ само отъ онзи съюзъ, дружество или организация, къмъ която лицето членува, защото то фигурира въ нейнитѣ списъци и книжа.

Докладчикъ д-ръ Иванъ Вазовъ: Сѣщото е и въ нашия докладъ: (Чете) „... че заинтересуваниятъ е редовенъ неговъ членъ“. Ако не е неговъ членъ, не може да му се издаде удостовѣрение.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Има думата г-нъ министърътъ на желѣзницитѣ.

Министъръ д-ръ Иванъ Горановъ: Г-да народни представители! Текстътъ, така както се прочете отъ г-на докладчика, съдържа това, което предлага г-нъ Караивановъ.

Г-да народни представители! И въ комисията стана въпросъ за свещеницитѣ, които сѣ получили орденъ за храбрость, дали ще се ползуватъ съ правата, които сѣ предвидени въ този законопроектъ, тѣй като тѣ не сѣ нито бойци, нито запасни офицери. Отъ името на военния министъръ правя изявлението, че, безспорно, тѣзи свещеници, които сѣ получили орденъ за храбрость, ще могатъ да членуватъ въ Обществото на кавалеритѣ на ордена за храбрость и да се ползуватъ съ правата, които

се дават на кавалеритъ на ордена за храброст. Тъзи пъкъ отъ свещеницитъ, които сж получили офицерски орденъ, ще се ползватъ съ правата на офицери, получили ордена за храброст. Тъзи, които сж получили знака на ордена за храброст, ще се ползватъ съ правата на ония, които сж получили знака на ордена за храброст.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Г-нъ Караивановъ! Поддържате ли Вашето предложение?

Стефанъ Караивановъ: Щомъ се постави вече въ текста думата „съответнитъ“, моето предложение е безпредметно.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Значи, вие си оттегляте предложението?

Стефанъ Караивановъ: Оттеглямъ го.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: При това положение, г-да народни представители, понеже г-нъ Караивановъ си оттегля предложението, ще поставя на гласуване чл. 18 тѣй, както се докладва отъ г-на докладчика.

Който приематъ чл. 18 тѣй, както се докладва отъ г-на докладчика, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Иванъ Вазовъ: (Чете)

„Чл. 19. Лицата отъ личния съставъ на военнитъ сили, а именно: военнитъ лица, трудовитъ офицери, трудовитъ подофицери, трудовитъ войници и музикантски офицери, се ползватъ съ облагитъ и предпочитанията по този законъ до толкова, до колкото това не противоречи на задълженията, правата и службата имъ, опредѣлени по другитъ закони, безъ да бждатъ задължително членове на който и да е отъ съюзитъ, дружества и организации, поменати въ членове 1 и 5.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Който приематъ чл. 19, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Иванъ Вазовъ: (Чете)

„Чл. 20. Поменатитъ въ предходния членъ лица отъ личния съставъ на военнитъ сили установяватъ качеството си на кавалеръ на „военния орденъ за храброст“ и знака му, на участникъ въ войнитъ на фронта, на участникъ въ войнитъ или на неучастникъ въ войнитъ съ лична карта по образецъ, установенъ отъ Министерството на войната и издадена отъ щаба на войсковата частъ, въ която служатъ.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Има думата въ министерствъта на желѣзницитъ, пошитъ и телеграфитъ.

Министъръ Изидъ Герановъ: Съ текста съмъ съгласенъ, г-да народни представители, само че следъ думитъ „Министерството на войната“ да се прибавятъ думитъ „и на желѣзницитъ, пошитъ и телеграфитъ“.

Докладчикъ д-ръ Иванъ Вазовъ: Да, ще се допълни текстътъ.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Който приематъ чл. 20, заедно съ допълнението на г-на министра на желѣзницитъ, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Иванъ Вазовъ: (Чете)

„Чл. 21. Всѣки редовенъ, споредъ съответния съюзеиъ уставъ, организиранъ членъ, който престане да бжде редовенъ или бжде изключенъ отъ нѣкой отъ поменатитъ въ членове 1 и 5 съюзи, дружества и организации, престава да се ползува отъ облагитъ и предпочитанията по този законъ и не се приема за членъ въ никой отъ тѣхъ.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Който приематъ чл. 21, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Иванъ Вазовъ: (Чете)

„Чл. 22. Лишаватъ се временно или завинаги отъ нѣкои отдѣлни или отъ всички облаги и предпочитания по този законъ ония членове и длжностни лица на Общия съюзъ на запасното войнство, които нарушатъ постановленията на този законъ и правилницитъ за прилагането му или работятъ противъ целитъ на Общия съюзъ на запасното

войнство. Лишаването става съ заповѣдъ отъ министра на войната по представление отъ Върховния съветъ на Общия съюзъ на запасното войнство. Заповѣдта подлежи на обжалване съ жалба за отмѣна предъ Върховния административенъ съдъ.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Който приематъ чл. 22, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Иванъ Вазовъ: (Чете)

„Чл. 23. Общиятъ съюзъ на запасното войнство може да има свой печатенъ органъ, съ отдѣленъ бюджетъ и фонде за издържане.

Упражняването на бюджета, управяването на фонда и редактирането и администрирането на печатния органъ се извършва по правилникъ, утвърденъ отъ министра на войната.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Който приематъ чл. 23, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Иванъ Вазовъ: (Чете)

„Чл. 24. Действащитъ и запаснитъ офицери, подофицери и войници, наградени съ специалния знакъ за спасяване на военно знаме, пътуватъ по линиитъ на българскитъ държавни желѣзници съ безплатни карти, както следва: офицеритъ отъ чинъ полковникъ и нагоре въ I класа, останалитъ въ II класа, подофицеритъ и войницитъ въ III класа, а на корабитъ офицеритъ въ I класа, другитъ — въ II класа.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Който приематъ чл. 24, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Иванъ Вазовъ: (Чете)

„Чл. 25. Наредбата-законъ за пътуване съ намаление по българскитъ държавни желѣзници и кораби на участвуващитъ въ войнитъ кавалери на „военния орденъ за храбростъ“ се отмѣнява.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Който приематъ чл. 25, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Иванъ Вазовъ: (Чете)

„Чл. 26. Книжата по посмъртнитъ каси при обединенитъ съюзи се освобождаватъ отъ гербовъ налогъ.“

Последното изречение: (Чете) „Каситъ сж подъ надзора само на министра на войната — се заличаватъ.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Който приематъ чл. 26, както се докладва, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Законопроектътъ за Общия съюзъ на запасното войнство е приетъ окончателно. (Ржкоплѣскания)

Минаваме на точка дванадесета на дневния редъ:

Второ четене на законопроекта за измѣнение и допълнение на търговския законъ.

Моля г-на докладчика да прочете законопроекта.

Докладчикъ Филипъ Махмудиевъ: (Чете)

„ЗАКОНЪ

за измѣнение и допълнение на търговския законъ.

„§ 1. Чл. 37, алинея последна, се измѣня така:

„За регистриране на търговскитъ книги (задължителни и спомагателни) се взема по 50 л. на всѣка една.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Който приематъ заглавието и § 1 на законопроекта, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Филипъ Махмудиевъ: (Чете)

„§ 2 Чл. 38, алинея последна, се измѣня така:

„За визиране на търговскитъ книги се взема по 80 л. на всѣка една.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Който приематъ § 2, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Филипъ Махмудиевъ: (Чете)

„§ 3. Къмъ чл. 71 се прибавя следната нова алинея:

„За регистриране въ търговския регистър на дружество съседалище въ градъ се взема мито въ размъръ на 2.000 л., а ако не е въ градъ — 500 л.

Това разпореждане се отнася и до командитните дружества и дружествата съ ограничена отговорност.“

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Които приематъ § 3, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчикъ Филипъ Махмудиевъ: Г-да народни представители! По този параграфъ се дебатира въ комисията и се изказа пожелание, да се впише въ дневниците на Народното събрание, че комисията счита, че това измѣнение се касае само до новитѣ дружества, които отсега-нататък ще бждатъ регистрирани, а не и за минало време. (Чете)

„§ 4. Чл. 166, алинея последна, се измѣня така:

„За да може да се противопостави на трети лица вѣстъ на недвижимъ имотъ въ дружеството, извършенъ по този редъ, трѣбва да бжде вписанъ въ книгитѣ за вписване по закона за привилегитѣ и ипотеки. Къмъ записката за вписване се прилага уставътъ на дружеството и удостоверение отъ съда за вписването въ търговския регистър и за обнародването му. При вписването заинтересуваната страна е длъжна да внесе всички мита, бери и гербовъ налогъ по прехвърлянето, както и да представи бирническо удостоверение, съгласно чл. 92 отъ закона за събиране прѣжитѣ данъци.“

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Които приематъ § 4, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчикъ Филипъ Махмудиевъ: (Чете)

„§ 5. Чл. 167, пунктъ 7, се измѣня така:

„Че е заплатено мито: при основенъ капиталъ до единъ милионъ лева — 1%; при основенъ капиталъ отъ единъ милионъ лева до двадесетъ милиона лева — за първия единъ милионъ лева по 1%, а за останалитѣ по 2%; при основенъ капиталъ отъ двадесетъ милиона лева нагоре, на всѣки последващъ милионъ лева — 1%.“

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Които приематъ § 5, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчикъ Филипъ Махмудиевъ: (Чете)

„§ 6. Чл. 13 отъ закона за търговскитѣ книги се отмѣнява.“

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Които приематъ § 6, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събраниято приема.

Съ това законопроектътъ за измѣнение и допълнение на търговския законъ е приетъ окончателно.

Минаваме на точка тринадесета отъ дневния редъ:

Второ четене на законопроекта за измѣнение и допълнение на закона за нотариуситѣ и околийскитѣ съдии, които изпълняватъ нотариални дѣла.

Моля г-на докладчика да прочете законопроекта.

Докладчикъ Филипъ Махмудиевъ: (Чете)

„ЗАКОНЪ

за измѣнение и допълнение на закона за нотариуситѣ и околийскитѣ съдии, които изпълняватъ нотариални дѣла.

§ 1. Чл. 101 се измѣня така:

„При прехвърлянето на недвижими имоти или на вещни права върху такива имоти отъ едно лице на друго, по възмезденъ начинъ се събира мито 4% отъ цената на имота или на вещното право.

Сжщото мито се взема и при затвдителствуване на актоветѣ за прехвърляне на наследство и за прехвърляне на мими.

За извършване актове за дарение на недвижими имоти или за суперфиция се взема по 2% отъ стойността на аданията или имота.

За съдебнитѣ решения, които замѣстватъ договори за прехвърлянето на собственост или на вещно право върху недвижими имоти и за съдебно-спогодителнитѣ протоколи

за дѣла на адания и други недвижими имоти се взема сжщо по 2% отъ стойността на аданията или имота. Това мито се събира при вписване на решенията или протоколитѣ въ книгитѣ за вписване, съгласно закона за привилегитѣ и ипотеки.

Актове, въ които се оформяватъ нѣколко договори, които нѣматъ връзка помежду си, се таксуватъ отдѣлно за всѣки договоръ.“

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Които приематъ заглавието и § 1 на законопроекта, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчикъ Филипъ Махмудиевъ: (Чете)

„§ 2. Чл. 105 се измѣня така:

„При определяне цената на актоветѣ, странитѣ, които участвуватъ въ извършването имъ, сж длъжни добросъвѣстно да обявяватъ въ случай на покупко-продажба — цената, а въ останалитѣ случаи — действителната стойност на имота; въ противенъ случай тѣ заплата сждинъ тройното мито на укритата сума.

Нотариусътъ, или околийскитѣ съдии, които, по сведения или по своя преценка, намира, че показаната въ договора продажна цена не отговаря на действително уговорената такава между странитѣ, провѣрва това обстоятелство по начинъ, какъвто намѣри за най-целесъобразенъ, и съставя актъ за констатиране на нарушението, който има доказателствена сила за изложенитѣ въ него факти.

По тѣзи актове нотариусътъ или околийскитѣ съдии издава постановление за изплащане тройното мито върху укритата сума.

Тѣзи постановления подлежатъ на обжалване по въззивенъ редъ въ 7-дневенъ срокъ отъ връчването имъ предъ надлежния областенъ сждъ.

Въ случай че действително уговорената цена е по-малка отъ пазарната цена на имота, разликата между уговорената и пазарната цена се счита за дарение и се таксува като такава.“

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Които приематъ § 2, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събраниято приема.

Филипъ Махмудиевъ: Г-да народни представители! И туку се повдигна въпросъ за действието на това измѣнение и въ комисията се изказа пожелание да се декларира и впише въ стенографския дневникъ на Народното събрание, че тѣзи измѣнения нѣматъ обратна сила. (Чете)

„§ 3. Къмъ чл. 112 се добавя следната нова алинея:

„При извършване на актоветѣ за отмѣна на завещания на надписитѣ за приемане на тайно завещание, на протоколитѣ за приемане на саморъчни завещания, на протоколитѣ за разпечатване на завещания, на протоколитѣ за връщане на получени за пазене завещания, на протоколитѣ за приемане на хранене вещи или пари и на актоветѣ за заличаване ипотеки, обезпечаващи вземания отъ 100.000 л. нагоре, се взема такса по 150 л.“

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Които приематъ § 3, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчикъ Филипъ Махмудиевъ: (Чете)

„§ 4. Чл. 113 се измѣня така:

„За засвидетелствуване съдържание на актове и за протести на записи на заповѣди, мѣнителници или чекове се взема по 20 л., когато сумитѣ по акта или протеста не надминаватъ 5.000 л., а когато надминаватъ тоя размъръ и по 1% върху разликата.“

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Които приематъ § 4, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчикъ Филипъ Махмудиевъ: (Чете)

„§ 5. Чл. 114 се измѣня така:

„За засвидетелствуване подписитѣ на всѣкакви договори и документи съ договоренъ характеръ се взема такса:

а) по 30 л. за всѣки екземпляръ, когато материалниятъ интересъ е подъ 100.000 л.;

б) по 100 л. за всѣки екземпляръ, когато материалниятъ интересъ е отъ 100.001 л. до 50.000 л.;

в) по 300 л. за всѣки екземпляръ, когато материалниятъ интересъ е отъ 50.001 л. нагоре.“

Председателствувашъ Димитър Пешевъ: Които приематъ § 5, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Филипъ Махмудиевъ: (Чете)

„§ 6. Чл. 126 се измѣня така:

„За извършване или засвидетелствуване на актове, въ които държавата участвува като страна, не се взема мито, такси и берии, когато тя е задължена да ги плаща.“

Председателствувашъ Димитър Пешевъ: Които приематъ § 6, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Филипъ Махмудиевъ: § 7 добива следната нова редакция: (Чете)

„Чл. 133, алинея първа, се измѣня така:

„При извършване актове за собственост по обстоятелствена провѣрка, ако то стане до 31 декемврий 1944 г., се взема 5% гербовъ налогъ и мито: 1/2% до 31 декемврий 1942 г. и 1% отъ 1 януарий 1943 г. до 31 декемврий 1944 г. Бериятъ и други за извършване на обстоятелствена провѣрка и за преписи отъ актоветъ се събиратъ въ размѣръ 50% отъ предвидениятъ въ действащиятъ законъ.“

Къмъ сѣщия чл. 133 се прибавя следната нова алинея: „Митата и такситѣ, предвидени въ този членъ, се взематъ и за актоветъ по чл. 2 отъ закона за уреждане собствеността и залога на земеделски и превозни машини съ значителна стойностъ.“

Председателствувашъ Димитър Пешевъ: Които приематъ § 7, както се докладва, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Филипъ Махмудиевъ: (Чете)

„§ 8. Членовѣтъ 11, 74 и 75 се отмѣняватъ.“

Председателствувашъ Димитър Пешевъ: Които приематъ § 8, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Съ това законопроектътъ за измѣнение и допълнение на закона за нотариуситѣ и околнискитѣ сѣдии, които изпълняватъ нотариални дѣла, е окончателно приетъ

Съ точка 14 отъ дневния редъ комисията не се е занимавала.

Минаваме къмъ разглеждане на точка петнадесета отъ дневния редъ:

Второ четене на законопроекта за допълнение на закона за имуществата, собствеността и сервитутитѣ.

Моля г-на докладчика на докладва законопроекта.

Докладчикъ Филипъ Махмудиевъ: Г-да народни представители! Съ огледъ сѣщияната на материята, която се застъга въ това допълнение на закона за имуществата, собствеността и сервитутитѣ, комисията намери за необходимо и целесъобразно да измѣни и заглавието на законопроекта, като го прие така: (Чете)

„ЗАКОНЪ

за уреждане правата на купувачи на недвижими имоти съ частни писмени договори до 1 априлъ 1941 г.

Членъ единственъ. Владѣлецътъ на недвижимъ имотъ, който му е билъ предаденъ въ изпълнение на частенъ писменъ договоръ за продажба, има право на задържане срещу продавача до заплащане цената, вредитѣ и загубитѣ, а сѣщо и обезщетението за подобренията, ако последнитѣ сѣ налице.

Това право на задържане той може да упражни като възражение, догдето още не е разгледанъ въ инстанциитѣ по сѣщество искътъ за повръщане на имота.

Той придобива плодетѣ на имота до предявяването на иска.

Продавачътъ, който, следъ като е прехвърлилъ имота съ частенъ писменъ договоръ на едно лице, е прехвърлилъ съ нотариаленъ актъ сѣщия имотъ на друго лице, нѣма право да се ползува отъ разпореджанията на членове 666 и 781 отъ закона за гражданското сѣдопроизводство или отъ разпореджанията на други закони, които му запазватъ частъ отъ имота при принудително изпълнение, за дължимата на отстранения купувачъ сума за цената, обезщетението и подобренията.

Настоящиятъ законъ се отнася само за договоритѣ, сключени до 1 априлъ 1941 г.“

Председателствувашъ Димитър Пешевъ: Които приематъ заглавието и членъ единственъ на законопроекта за

уреждане правата на купувачи на недвижими имоти съ частни писмени договори до 1 априлъ 1941 г., моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Минаваме къмъ разглеждане на точка седемнадесета отъ дневния редъ:

Първо четене на законопроекта за амнистията — предложение на разискванията.

Има думата народниятъ представител г-нъ д-ръ Любенъ Дюгмеджиевъ, за да довърши речта си.

Д-ръ Любенъ Дюгмеджиевъ: (Отъ трибуната) Г-да народни представители! Въ борбата между старото и новото, между вчерашното и утрешното падатъ свети жертви за общо добруване и за народно благо. Всѣки честенъ, всѣки безкористенъ борецъ-идеалистъ, който принася жертви предъ олтара на обществото, на народа, заслужава уважение и почитъ, макаръ да бѣде идеенъ и политически противникъ. Разбира се, за подобно отношение трѣбва да съществува високъ общественъ и политически моралъ. И азъ правя една констатация, че действително въ нашето общество има правилно отношение къмъ жертвитѣ на политическитѣ борби, къмъ тѣхъ нареченитѣ политически престѣпници. Напримѣръ, въ моето досие се намира една петиция, отправена до XXIV-то обикновено Народно събрание, носеща подписи на 42-ма видни общественици, бивши министри, журналисти и професори, като първиятъ подписъ, който е сложенъ, е подписътъ на известния старъ и уважаванъ общественикъ и професоръ д-ръ Ватевъ. Нѣма нужда да ви чета другитѣ имена. Фактътъ, че подписътъ на единъ човѣкъ съ положението на д-ръ Ватевъ — единъ възрастенъ човѣкъ, единъ човѣкъ, който, безспорно, стои на фронта на държавата и на законитѣ — е следванъ отъ подписитѣ на 42-ма видни общественици, които се застъпватъ за амнистия за политическитѣ престѣпления, е знаменателенъ фактъ: той показва, че една частъ отъ интелигентна, мислеща и културна България действително има това правилно отношение къмъ политическитѣ борби и тѣхнитѣ жертви.

Вие знаете, че бѣше образуванъ специаленъ „комитетъ за защита на политическитѣ затворници“, въ който тоже влизатъ видни общественици, които не сѣ нито лѣвчари, нито сѣ рушители на съвременния стопански и социаленъ редъ и на държавата, но сѣ хора, които сѣ крепители на този строй; и въпрѣки това, тѣ бѣха отдали голѣма частъ отъ своето свободно време именно въ защита интереситѣ на жертвитѣ на политическата борба.

До Камарата сѣ постѣпвали маса и маса подобни заявления, изложения, носещи подписитѣ на стотици и стотици хора. Ето, преди нѣколко дни азъ получавамъ отъ Троянъ едно изложение, носещо подписа на 302-ма души, начело съ стария депутатъ отъ Великото народно събрание отъ 1911 г., Власи Власковски, което чрезъ мене е отправено до г-на председателя на Народното събрание. (Предава го на председателствувания)

Тоже въ моето досие се намира и копие отъ едно друго изложение, носещо подписитѣ на 500 души сливенски граждани. Ше кажете: защо отъ Сливенъ? Защото сливенскиятъ затворъ бѣше опредѣленъ за затворъ на политически затворници. Тази молба е подадена, по поводъ освобождението на Добруджа, като въ нея тоже се прави апелъ къмъ правителство и къмъ народни представители да бѣде повдигнатъ въпросъ за даване на амнистия.

Тоже отъ Сливенъ азъ притежавамъ друго изложение, което е адресирано до г-нъ министър-председателя, съ копие до г-на министра на правосѣдието, до г-на председателя на Народното събрание и до отдѣлни депутати, кждето, наредъ съ моето име, сѣ сложени имената на г-нѣ Александъръ Цанковъ, на г-нѣ Димитъръ Арнаудовъ, на г-нѣ д-ръ Петъръ Шишковъ и на други народни представители. Много интересно е съдържанието на това изложение, и азъ доста много се колебая, дали да ви процитирамъ нѣщо отъ него, но боя се, че този цитатъ би мѣ отнелъ нѣколко сѣкци минути, които искамъ да използвамъ, за да развия нѣкои други мисли предъ васъ. То носи подписитѣ на 196 души.

Но интересно е да обърна вниманието ви и върху следното обстоятелство. Когато комитетътъ за защита на политическитѣ затворници, комитетътъ за амнистия, както и тѣзи разни изложения, се застъпватъ за политическитѣ затворници, тѣ не повдигатъ въпросъ само да бѣде сложена на дневенъ редъ амнистията, тѣ повдигатъ и единъ другъ, много важенъ въпросъ, а именно въпроса за

режима, на който сж подложени политическите затворници. И на този въпрос азъ не ще отдѣля много време отъ моята речъ, защото скѣпя минутитѣ, но не мога да не ви посоча, напримѣръ, че между другитѣ искания, отправени до г-нъ министър-председателя, до г-на министра на правосъдието, има и едно последно искане, скрепено съ много и много подписи — и тъкмо на очитѣ ми сега се нахвърлятъ подписитѣ: бабата на Тодоръ Стояновъ, бабдъзата на Тодоръ Йордановъ, сватята на Тодоръ Драгановъ и пр. — и това искане е да имъ се позволи поне да получаватъ и четатъ правителствения официозъ в. „Днесъ“! Вие знаете, че политическите затворници у насъ сж подложени на единъ режимъ, който ги поставя въ едно изключително, въ много отношения по-тежко положение, отколкото вулгарнитѣ престѣпници и убийци; дори в. „Днесъ“, официозитѣ, не може да попадне въ тѣхни ръце. Не зная дали знаете, а, ако не знаете, да ви кажа, че дори когато адвокатитѣ отиватъ да посетятъ нѣкого въ затвора, първия въпросъ, който г-нъ ключарьтъ имъ поставя, е: „Имате ли вестникъ въ чантата?“. И ако адвокатътъ има вестникъ, трѣбва да го остави на вратаря и после, на излизане, да си го вземе обратно.

Нѣма да се спирамъ на всички тѣзи изложения, които засѣгатъ режима въ затворитѣ, защото това не е днесъ тукъ моята прѣка задача. Но, уважаеми колеги, има едно обстоятелство, на което тоже искамъ да обърна вашето внимание. То е следното: по отношение на политическите престѣпления има едно особено психологическо състояние, въ което изпадатъ и г-да съдениитѣ. Макаръ да сж най-добросъвестни, макаръ да изпълняватъ съдийския си дългъ съ най-добро разумение, но понеже общественото мнение и мнението на управляващитѣ винаги оказва влияние върху психиката и на съдията, ние виждаме, че присѣдитѣ по политическите престѣпления биватъ често пѣти много тежки, много пресилени. Това е дало поводъ на единъ нашъ колега въ 1931 г., когато тукъ се е разглеждалъ въпросътъ за амнистията — това е народниятъ представителъ Григоръ Чешмеджиевъ — да обърне вниманието на народното представителство върху обстоятелството, че често пѣти се издаватъ много тежки присѣди, защото тая обща психоза, безспорно, се отразява и върху психиката на съднитѣ, защото и тѣ сж хора като другитѣ хора. Искамъ да кажа, че често пѣти се издаватъ присѣди, които каратъ човѣка да се чуди, какъ биха могли при дадени конкретни обстоятелства да бъдатъ издавани подобни присѣди. Азъ ще ви приведа единъ примѣръ. Малки момченца, 15-16 годишни, откъде сж чули, какъ сж чули, какво сж разбрали-неразбрали, не зная, но когато майкитѣ и бабитѣ имъ боядисвали червени яйца за Великденъ, отрѣзали отъ човалъ едно парче зебло и го пъхнали въ тенджерата съ червена боя. Като го боядисали, вземали една върбова прѣчка и го закачили на чешмата въ селото. Веднага се раздвижва кметътъ, раздвижва се старшиятъ-стражаръ, раздвижва се цѣлото околийско управление — страшно престѣпление е станало, нѣкаква революция се готви въ онова село въ Фердинандско или Берковско. Срещу тия три момчета, които вмѣсто яйца сж боядисали зеблото, било образувано дѣло. Тѣ сж били осъдени по на 3 години строго тѣмнителенъ затворъ за това, че възбудили „вражда и омраза всрѣдъ населението“, и то по такъвъ начинъ, че съ това можело да бъде поставенъ въ опасност общественитѣ, държавнитѣ, политическиятъ и стопанскиятъ строй на държавата! Вие виждате, колко смѣшна е тая работа.

Но азъ не мога да не ви кажа и друго нѣщо, а то е, че когато това дѣло — кой го е защищавалъ въ областния съдъ, не зная — дойде въ Касационния съдъ и когато тамъ азъ трѣбваше да права касационни оплаквания по тълкуването и прилагането на закона, главниятъ прокуроръ на Върховния касационенъ съдъ държа една речъ, която по темпераментъ, по вътрешенъ импулъс, по изрази и по тембъръ на гласа много подходеше на речъ, каквато се държи на публично събрание или на митингъ. Г-да касационнитѣ съдници потвърдиха присѣдата за тия деца, които отидоха въ затвора, за да научатъ тамъ онова, което не сж могли да разбератъ въ село при боядисването на яйцата и зеблото.

Колко подобни работи ставатъ! Напримѣръ, преди нѣколко дни получавамъ отъ единъ колега въ Ломъ писмо, съ което ме моли да защищавамъ нѣколко момчета, които били дадени подъ съдъ — за какво мислите? — за това, че всѣвали вражда и омраза между отдѣлнитѣ слоеве на населението. Защо? Защото разпространявали позивчета

като онѣзи, за които тукъ много пѣти се говори, съ които се иска сключването на пактъ между България и Съветския съюзъ. Кажете, г-да народни представители, не е ли това абсурдъ? Каква вражда и омраза се всѣва съ разпространяването на подобни позиви, когато, безспорно, единствената мисль на разпространителитѣ имъ е била само доброто на България? Тѣ сж искали, по свое разбиране, единение, съгласие, обединение, но въ никой случай не вражда и омраза. Азъ искамъ да вървамъ, че когато този написанъ вече обвинителенъ актъ ще бъде разглежданъ въ съда, тамъ може би мнението на прокурора нѣма да бъде възприето отъ съднитѣ: но то е другъ въпросъ. Привеждайки този примѣръ, азъ искамъ само да изтъкна, колко много пѣти се отива до строги, излишно строги, а често пѣти и жестоки присѣди по едни иначе, нагледъ, съвършено невинни обстоятелства, по деяния, които нѣматъ нищо антисоциално, нищо антидържавно, нищо вредно за обществото. Азъ искамъ да кажа едно, г-да народни представители: че тъкмо защото таквито случаи сж много и защото много невинни жертви попадатъ подъ санкциитѣ на строгитѣ закони, тъкмо затова и хора като професоръ Ватевъ искатъ амнистия, искатъ снизхождение къмъ жертвитѣ на тия закони. Тази е моята мисль.

Но тъкмо сега ми дойде на умъ следното: имахъ случай да присѣтствувамъ, когато една делегация отъ близкитѣ на политически затворници посетиха г-на министра на правосъдието. Стояхъ като зритель и слушахъ, какъ си изказватъ болкитѣ. Г-нъ министърътъ позна между присѣтстващитѣ една бабичка и каза: „Бабичко, азъ като чели и другъ пѣтъ съмъ те виждалъ да идвашъ при мене“. — „Да, г-не министре, може и да изтъркамъ прага на твоя кабинетъ, защото чуждо съмъ работила, на хората пране съмъ прала, копала съмъ и съмъ се мъчила да дамъ образование на моето дете, университетъ да свърши; азъ не мога, като майка, да търпя да стои той въ затвора за това, че е искалъ доброто на хората, че се е борилъ за доброто на българския народъ“. На мене, трѣбва да призная, очитѣ се напълниха съ сълзи отъ искренитѣ думи на тая бабичка. Наблюдавахъ г-на министра. Исканъ да забележа и въ неговитѣ очи влагата на вътрешни сълзи, обаче г-нъ министърътъ не забрави, че е държавникъ, макаръ че навѣрно и неговото човѣшко чувство се е възмущавало; той можа да запази външно спокойствие. Защо, безспорно, така трѣбва да се държи управникътъ предъ тѣзи, които отиватъ при него. Но сигуренъ съмъ, че и неговото сърдце е затуптѣло като моето. (Оживление)

Иванъ Батембергски: Недейте плака за децата. Вие ги унищожавате.

Д-ръ Любенъ Дюгмеджиевъ: Г-да народни представители! Вие знаете, че покойниятъ Омарчевски внесе презъ миналата сесия законодателно предложение за амнистия, макаръ съ доста ограничено искане, съ ограниченъ обемъ. Но Омарчевски — ако той би могълъ да чуе отъ гроба, ще бъде доволенъ, че по този начинъ даваме честь на неговата память — излага въ мотивитѣ къмъ своето законодателно предложение, което носи подписитѣ на 47 души народни представители, че е важно народното единство и сцепление въ съдобносни моменти за живота на народа и държавата; че за това трѣбва да се държатъ най-удобнитѣ и добри срѣдства за бързото утвърждаване на родното единство; и — добавя Омарчевски — едно такова важно срѣдство е амнистията. Въ този духъ Омарчевски по-нататъкъ се обосновава, защо прави това предложение: „Въ единъ моментъ, когато държавата е твърде силна и чрезъ една амнистия нейниятъ авторитетъ и моралната сила могатъ само да порастнатъ, на насъ, народнитѣ представители, се налага да дадемъ тая амнистия“. Само че Омарчевски намѣри съображение да иска амнистия само за дѣлата по печата.

Азъ, обаче, внесохъ едно законодателно предложение, което намѣри одобрението на 44 души народни представители, които го подписаха; около 20 души ми се сърдиха отпосле защо и на тѣхъ не съмъ го поднесълъ да го подпишатъ. Въ моето предложение азъ отидохъ по-далечъ отъ Омарчевски и искахъ широка, пълна амнистия.

Г-да народни представители! Когато поднесахъ това мое предложение на подписъ, азъ чухъ и нѣколко възражения, направени отъ честни, почтени опоненти — имената имъ нѣма да казвамъ. Единъ отъ тѣхъ, много авторитетенъ колега между насъ, ми каза така: „Азъ напълно сподѣлямъ идеята за амнистия. Азъ бихъ подписалъ съ

две рѣце вашето предложение, но така, както вие сте редактирали чл. 1, то обема и групата на Дамјанъ Велчевъ, а азъ считамъ, че е още рано на тая група да бѣде дадена амнистия. Направете една друга редакция, която да обхване само тия, които боядисватъ зеблата при боядисването на великенските яйца, тогава азъ ще подпиша". Обаче азъ, колкото и да претендирамъ да бѣда добъръ правникъ и да мога да дамъ съответната формулировка, не можахъ да намѣря такъвъ текстъ и внесохъ предложението при първоначалния му текстъ, безъ подписа на тоя уважаванъ колега.

Безспорно, въ сегашния законопроектъ, въпрѣки съображенията на този уважаванъ народенъ представителъ, които тогава бѣха съображения и на правителството, и на управляващитъ фактори, се дава съвършено друго разрешение на въпроса, на което азъ подиръ малко ще се спра. Но трѣбва едно да кажа, че винаги, както до завчера, когато сѣхъ се правила постѣпки и предложения за амнистия, правителството е било противъ, то никога не е давало своето съгласие.

Внесениятъ законопроектъ отъ г-нъ министъръ Митакъвъ има много кратки, съвсемъ кратки мотиви. Като казвамъ кратки мотиви, азъ посочвамъ една непълнота въ тѣхъ. Когато се иска амнистия за политически престѣпления, още повече за тритѣ категории, които се засѣгатъ съ този законопроектъ — първата група така наричанитъ работници, втората група македонцитъ и третата група Дамјанъ Велчевитъ деветнайсетомайци — трѣбваше да ни се дадатъ и малко статистически материали, за да видимъ, колко души се засѣгатъ отъ предложената амнистия. Това е голѣма непълнота. За голѣмо съжаление, поради краткия срокъ, азъ не можахъ да направя справка и макаръ че съмъ разучилъ криминалната статистика и имамъ готови данни, не мога съ нищо да попълня празнотата на мотивитъ къмъ законопроекта. Обаче, като махнемъ настрана тая непълнота, идеитъ, които се провеждатъ въ тѣзи мотиви, за да се даде амнистия, сѣ следнитъ: трѣбва да се ликвидира съ едно политическо минало. Напълно съмъ съгласенъ съ това. Трѣбва да се ликвидира съ известни методи на борба и трѣбва да бѣде заличенъ окончателно споменътъ отъ миналитъ събития. Такива събития сѣ македонскитъ взаимни ежби, такова събитие е превратътъ отъ 19 май и последниятъ проектъ за превратъ на Дамјанъ Велчевъ и неговитъ другари. Имаме тукъ-тамъ и работнически събития. Въ законопроекта за амнистия не сѣ посочени отдѣлни действия и събития, а се употребяватъ общи думи. Общото има това удобство, че въ него, като въ една обща форма, всѣки може да вложи такова съдържание, каквото си иска.

Забелязвамъ, обаче, въ тия мотиви една дума, на която не мога да не спра вашето внимание. Г-нъ министърътъ завършва краткитъ си мотиви съ следния изразъ: „Още повече, да се достигне до пълно ликвидирание и забравяне на миналото, за което е речъ“. Думата „пълно“ е употребена само единъ единственъ пѣтъ, тукъ въ краткитъ мотиви, но думата „пълно“ я нѣма тамъ, кѣдето азъ желая да я видя, именно въ съдържанието на предлагания законопроектъ.

Така както е съставенъ този законопроектъ, какво собствено предлага той въ своитъ 7 члена? Чл. 1 говори за амнистия — на кого? На тия, които сѣ помилвани. Нѣма нужда да бѣдемъ юристи, за да разберемъ съдържанието на тѣзи текстове. Всѣки човѣкъ съ здравъ разумъ ще разбере какво собствено се дава съ този чл. 1. Сжштината му е следната: дава се амнистия на тѣзи, които сѣ осждени по закона за защита на държавата — тукъ се визиратъ сигурно другата категория, работницитъ, но се визиратъ и Дамјанъ Велчевитъ хора, защото и тѣ сѣ осждени по закона за защита на държавата; тѣзи, които иматъ присѣда влѣзла въ законна сила и стоятъ въ затвора, помилвани сѣ за известно число години, но остатѣка сѣ излежали, докато този законъ ще влѣзе въ сила. Какво собствено ще ги ползува тая амнистия? Тя ще ги ползува само по отношение на гражданскитъ последици и само по отношение на това, че по силата на амнистията ще се счита като нестало деянието, за което сѣ били осждени. Може, евентуално, нѣкъде въ частния и служебния животъ на тия осждени да има нѣкаква полза тая амнистия, но по отношение на това, което е съществено: затворътъ, режимътъ, тия хора не се интересуватъ, защото тѣ сѣ излежали вече отъ затвора, тѣ свободно ходятъ изъ софийскитъ улици, свободно живѣятъ въ своитъ семейства. За тѣхъ, казвамъ, тая амнистия не носи почти

никаква съществена облага; като осждени, като арестанти, като затворници, не имъ носи нищо.

Чл. 2 визира македонскитъ взаимни ежби. Амнистиратъ се извършенитъ убийства по софийскитъ улици и изъ цѣла България, както и всички други извършени престѣпления, които подпадатъ въ съответнитъ глави на наказателния законъ. Пакъ, обаче, при условията на чл. 1, т. е. ако осжденитъ сѣ били помилвани изцѣло или за частъ отъ наказанието, а останалото сѣ излежали. Азъ мога да ви заявя — и смѣтамъ, че не грѣша; ако грѣша, да ме опровергае г-нъ министърътъ — че въ днешния день въ българскитъ затвори нѣма нито единъ отъ тия, които сѣ осждени за изстѣпления, престѣпления и пр., вършени отъ хората на революционни македонски и други националистически организации. Тѣ всички сѣ излежали отъ затворитъ. Следователно, тѣхъ всичкитъ ги обхващатъ облагитъ и послѣдствията на тази амнистия.

Чл. 3 предлага условие. Азъ съмъ противъ условността, тъй както бѣше противъ условността и колегата Христо Статевъ. За нея после, може би, ще кажа нѣколко думи.

Чл. 4 визира престѣпленията по изборитъ.

Г-да народни представители! Нека на по-тихичкъ гласъ да си го кажемъ: не е ли това въ значителна степенъ едно самоамнистиране? Ние сме само 20 души отъ опозицията, вие сте 140 отъ болшинството. Кѣде се извършиха престѣпленията по тѣзи изборни закони?

Д-ръ Георги Рафаиловъ: Народътъ тъй желае.

Д-ръ Любенъ Дюгмеджиевъ: Г-да народни представители! Азъ намирамъ тукъ единъ елементъ, който отъ обществено-политическа и държавна гледна точка не е много мораленъ. Въпрѣки туй, обаче, азъ приемамъ, по принципъ, че трѣбва да бѣдатъ амнистирани и тия престѣпления, освенъ при известни ограничения, когато и кѣдето има извършени нѣща, които сѣ прекрачили границитъ на онова, което въ „позорното партизанско“ минало е било допустимо.

Но има една непълнота. Единъ отъ пропадналитъ кандидати ме срещна вчера и ми събщи следнитъ случаи. Котленскиятъ кандидатъ за народенъ представителъ, г-нъ Христо Стратевъ, ми се оплаква, че неговиятъ противникъ въ тѣзи избори, който му билъ единъ отъ първитъ помощници въ преднитъ избори за XXIV-то Народно събрание, ползувайки се, много естествено, отъ услугитъ на цѣлата властъ въ оня районъ, е допусналъ да се съставятъ, между другото, голѣмо множество актове отъ административна: бухъ 2.000 л. глоба, бухъ 2.000 л. глоба. И който при обжалването на тия полицейски актове не внесе глобата, обжалването е безрезультатно, защото не се дава ходъ на жалбата му. Такъвъ е законътъ.

Данаилъ Жечевъ: Това не е истина.

Д-ръ Любенъ Дюгмеджиевъ: Отъ кѣде тия бедни граждани ще търсятъ по 2.000 л. заемъ, за да обжалватъ тия постановления?

Данаилъ Жечевъ: Това е лъжа. Христо Стратевъ не е подавалъ никаква контестация срещу избора. Това е лъжа.

Д-ръ Любенъ Дюгмеджиевъ: И тия случаи трѣбва да бѣдатъ предвидени въ чл. 4, за да може, като опрощаваме престѣпленията, като опрощаваме побойшата, ареститъ и другитъ изстѣпления, да опростимъ и глобитъ на невиннитъ граждани.

Данаилъ Жечевъ: Нѣма никаква контестация отъ този човѣкъ. Лъжете.

Д-ръ Любенъ Дюгмеджиевъ: Народната поговорка казва: „Гузень негоненъ бѣга.“

Данаилъ Жечевъ: Това е лъжа. Нѣма нито една контестация.

Петъръ Савовъ: Азъ съмъ въ положение да заявя, че Христо Стратевъ не е подалъ никаква контестация.

Д-ръ Любенъ Дюгмеджиевъ: Азъ зная, че въ кѣщата на обесения за вѣже не бива да се говори. Но пропуснахъ да се съобразя съ тази народна мъдростъ.

Петъръ Савовъ: Азъ заявявамъ, че Христо Стратевъ монтираше актове, за да си прави реклама. За Котелъ ще приказвашъ! Най-малко за Котелъ можешъ да приказвашъ. (Пререкания)

Д-ръ Любенъ Дюгмеджиевъ: Минавам по-нататък. Тъй както ви изложих съдържанието на този законопроект, като не се спирамъ на чл. 5 по отношение престъпленията по печата, не се спирамъ и на чл. 6, не се спирамъ и на чл. 7...

Данаилъ Жечевъ: Нѣма нито единъ осъденъ въ околията.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: (Звъни)

Д-ръ Любенъ Дюгмеджиевъ: Азъ, обаче, спирайки се върху същността, върху съдържанието на законопроекта, казвамъ, че по своята същностъ това не е законъ за амнистия, но е законъ за помилване.

Данаилъ Жечевъ: Нѣма нито единъ осъденъ.

Д-ръ Любенъ Дюгмеджиевъ: Уважаеми г-да народни представители! Нека да видимъ, каква е разликата между помилване и амнистия. (Глъчка)

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: (Звъни)

Д-ръ Любенъ Дюгмеджиевъ: Чл. 15 отъ конституцията дава правото на помилване на Царя. Това е единъ административен актъ. Второто изречение на текста на чл. 15 дава правото на амнистия на Царя, заедно съ Народното събрание. Отъ това вече се вижда, че амнистията не е административен актъ, но е законодателен актъ.

Г-да народни представители! За да мога да се обоснова, като казвамъ, че внесениятъ законопроектъ по своята същностъ не е единъ законъ за амнистия, а е законъ за помилване, ще ми позволите съвсемъ накратко да ви посоча въ какво собствено се състои разликата между помилването и амнистията.

Ангелъ Стояновъ и други: Знаемъ го, излишно е.

Д-ръ Любенъ Дюгмеджиевъ: Амнистията е законодателен актъ, а помилването е административен актъ. Амнистията бива обща, а помилването бива конкретно. Амнистията е обективна, прилага се по отношение на определена категория престъпления, а помилването е субективно, лично; то се отнася до определено лице или до определени лица. И, както вие знаете, когато се дава помилване, въ Министерството на правосъдието се изготвятъ списъци: помилватъ се следниятъ затворници: Иванъ, Петко, Стоянъ и пр.; този се помилва напълно, този съ една година, този съ остатъкъ отъ наказанието, което му е наложено, и пр. Амнистията е обективна, прилага се по отношение на определена категория престъпления, деяния, когато пъкъ помилването е субективно, както ви казахъ, отнася се до лицата, посочени въ списъците, които се съставятъ въ министерството. Амнистията засѣга престъплението, деянието, а не деца. Помилването пъкъ засѣга деца, а не деянието. Амнистията при това има за последица да заличи престъпността на деянието, когато помилването заличава само последиците отъ присъдата.

Г-да народни представители! Шомъ като това е същността на амнистията и на помилването, кажете: тъй както ни е предложенъ този законопроектъ, не е ли единъ законопроектъ за помилване? Азъ ще искамъ да се обоснова. Ето, напримеръ, вземете чл. 1, вземете чл. 2. Тукъ се говори за помилванитѣ. Това сѣ ония хора, за които въ министерството съставятъ списъци, въ които тѣхнитѣ имена конкретно, име по име, Иванъ, Петко, Стоянъ, Драганъ, сѣ записани тамъ. Значи, този законъ се касае не за деянията, а се отнася за ония лица, които фигуриратъ въ списъците и сѣ осъдени за тия престъпления, които сѣ посочени въ законопроекта. Следователно, този законопроектъ засѣга лица, на които имената още сега ние ги знаемъ. Ние ги знаемъ, защото ги има въ списъците на помилванитѣ. Тия списъци сѣ въ архивата на Министерството на правосъдието.

Г-да народни представители! Азъ, като изучавахъ този въпросъ, се натъкнахъ на нѣща, на които не мога да не обърна вашето внимание. Питамъ се, къде е генезисътъ, къде е произходътъ, отъ къде произтича туй схващане, прокарано по този начинъ въ законопроекта? И азъ виждамъ, че тукъ се провежда едно схващане, което и другъ пътъ е било изнасяно въ Камарата отъ нѣкогашния министъръ на правосъдието г-нъ Димитъръ Върбенковъ.

Г-нъ Димитъръ Върбенковъ презъ 1931 г., къмъ края на годината, когато се дебатиратъ по закона за амнистията, изрично нарече законопроекта, който бѣше внесенъ, една „помилваща амнистия“. Този изразъ биде употребенъ отъ

него. И ето какво е казалъ г-нъ Димитъръ Върбенковъ: (Чете) „По пътя на помилващата амнистия ще амнистираме всички ония, които въ затворитѣ сѣ дали доказателства, че сѣ станали добри граждани и че могатъ да бѣдатъ безопасни членове на нашето общество. По пътя на помилването ние ще ги луснемъ, ще имъ дадемъ свобода, за да бѣдатъ при своитѣ близки, да работятъ, и пр. и пр.“ Следователно, ние имаме, както г-нъ Върбенковъ нарича, една „помилваща амнистия“, каквато е и днесъ предлаганата амнистия. Възгледитѣ на г-нъ Върбенковъ сѣ повлияли върху схващането, проведено и въ този законопроектъ. Азъ слушахъ съ голямо внимание речта на г-на министра на правосъдието. За жалостъ, не сѣмъ стенографъ, та да мога да си взема точни бележки, нѣмахъ и физическа възможностъ да прегледамъ стенограмата. Но и той възприе същия възгледъ, като наблегна на „личнитѣ качества“ на амнистиранитѣ.

Г-да народни представители! Азъ считамъ, че не бива по този начинъ да се предлага единъ законъ за амнистия, когато неговото съдържание отговаря на помилването. Нѣма нужда помилването да става съ законодателен актъ; то може да стане съ административен актъ, като дѣя прерогатива на Царя. Ше ми позволите да се обоснова. Всичко това, което става по този начинъ, както е лежало въ основата на този законопроектъ, противоречи на установената отдавна правна доктрина и е противъ прилаганата на самота амнистия. Казахме, че амнистията е абстрактна, че е обективна; тя засѣга категоричнитѣ деяния, но не конкретно лица. А когато се предвижда, че амнистиране ще дѣйстви, следъ като дадено лице бѣде помилвано, тогава вече амнистията фактически се превръща въ една лична амнистия. Нашето законодателство познава такива лични амнистии: на Тодоръ Иванчевъ и на други лица. Но това е прѣтивъ основата, противъ съдържанието, противъ същността на онова, което доктрина, юриспруденция и практика гласятъ, къде приематъ за амнистия. Въ законопроекта за амнистията, който ни се предлага, т. е. въ помилването, което се дава, чл. 1 определя единъ крайно ограниченъ кръгъ. Ние не знаемъ днесъ, точно колко хора има въ затворитѣ. Азъ завчера чухъ отъ официално мѣсто, че въ затворитѣ има само около 30 души политически затворници. Отъ сведенията, които имамъ, това не отговаря на фактическото положение. Само въ Плевенския областенъ затворъ, който днесъ е превърнатъ въ затворъ за политическитѣ затворници, има 76 души политически затворници, осъдени прѣтимо по закона за защита на държавата

За да видите, каква голяма несправедливостъ се зѣжди съ този крайно ограниченъ кръгъ на помилваща амнистия, азъ ще ви дамъ цифри. Тамъ има хора, които лежатъ: отъ 1933 г. — 4 души — значи, досега сѣ излежали 112 години строгъ тѣмниченъ затворъ; отъ 1934 г. — трима души, по 7 години — 21 година; отъ 1935 г. — 7 души, по 6 години — 42 години; отъ 1936 г. 11 души, по 5 години — 55 години; отъ 1937 г. — 8 души, по 4 години — 32 години; отъ 1938 г. — 18 души, по 3 години — 54 години; отъ 1939 г. — 6 души, по 2 години — 12 години и отъ 1940 г. — 9 души, които сѣ лежали по една година — 9 години. Или тѣзи 76 души до този моментъ сѣ излежали 337 години строгъ тѣмниченъ затворъ. А като имате предвидъ по на колко сѣ осъдени тия 76 души и колко още има да излежаватъ, имаме следната картина: до 1 година — 5 души, значи, 5 години; до 2 години — 6 души, значи, още 12 години; до 3 години — 9 души, значи, още 27 години; до 4 години — 24 души значи, още 96 години; до 5 години — 8 души, значи, 40 години; до 6 години — 5 души, значи, още 30 години; до 7 години — 9 души, значи, още 63 години; до 8 години — 4 души, значи, 32 години; до 9 години — 2 души, значи, 18 години; до 10 години — 2 души, значи, 20 години; до 12 години — 1, значи, 12 години и 1 осъденъ вѣчно, на доживотенъ затворъ. Тѣзи хора има да излежаватъ още 355 години. (Глъчка)

Ангелъ Сивинковъ: Единъ милионъ години!

Д-ръ Любенъ Дюгмеджиевъ: Като съберемъ това, което сѣ излежали, и това, което има да излежаватъ, набирамъ се около 700 години строгъ тѣмниченъ затворъ, който не е взетъ въ съображение отъ законопроекта. Защото тѣзи хора не ги засѣга тази помилваща амнистия, тъй като тѣ нѣма да бѣдатъ на свобода, докато влѣзе въ сила законътъ. Условието, което се предлага, е: затворницитѣ да сѣ били помилвани и да сѣ излежали остатъкъ отъ наказанието до влизане на закона въ сила, а всичкитѣ тѣзи 76 затворници иматъ да лежатъ повече отъ по една година. Значи тия хора, които сѣ лежали 337 години, ще лежатъ още 355 години. Тѣхъ законътъ не ги засѣга.

Но има една друга категория хора, които законътъ тоже не ги засѣга. Това сѣ ония, които сѣ били осъдени пакъ

по тѣзи закони и сѣ излежали наказанието, безъ да сѣ бивали помилвани нито за единъ денъ. Понеже тѣ не сѣ помилвани, а сѣ излежали напълно наказанието си, тѣхъ законътъ не ги засѣга. Тѣхното число е много и много стотици души. Има и други, които сѣ подлѣ следствие. Въ Софийския централенъ затворъ има петъ души такива, въ Кюстендилския — 10 души, въ Ломския — нѣколко души. Следователно, тѣзи, които лежатъ сѣ влѣзли въ законна сила присѣда, и тѣзи, които сѣ следствени, сѣ надъ 100 души политически затворници, които въ този моментъ стоятъ въ затворитѣ и които, споредъ тази помилваща амнистия, нѣма да бѣдатъ засегнати отъ закона.

Но азъ намирамъ една голѣма нелогичностъ, намирамъ едно противоречие въ мотивитѣ и въ текста. Въ мотивитѣ и въ речта, която произнесе предъ насъ г-нъ министърътъ, се казва: „Тѣзи, които сѣ дали доказателства чрезъ своето поведение, че заслужаватъ нашето снизхождение, че заслужаватъ нашата милостъ.“ Следователно, тѣзи категория, попада всѣки затворникъ, който е билъ помилванъ, макаръ за единъ денъ, който е билъ атестиранъ отъ тюременото начальство, за когото специалната комисиия при Министерството на правосѣдието е събрала данни и е счела, че той достатъчно се е поправилъ, за да заслужи милостта, дадена сѣ помилването. Добре, но има хора, които сѣ помилвани, но не сѣ могли да излежатъ остатъка отъ наказанието си и нѣма да могатъ да го излежатъ, докато законътъ влѣзе въ сила. Питамъ тогава, къде е тукъ последователността, къде е тукъ логиката? Нали тия хора дадоха сѣ своето поведение достатъчно основание, за да сметете, че сѣ се поправили? Защо по отношение на тѣхъ прилагате другъ аршинъ? Азъ искамъ, за себе си, да си обясня по другъ начинъ тази нелогичностъ и туй различно третиране на разнитѣ категории засегнати.

Не зная дали нѣкой не ще се докачи, но трѣбва да си кажа мисълта по честенъ начинъ, както винаги съмъ говорилъ тукъ предъ васъ. Отъ всичкитѣ деветнайстотинѣ — противъ които много думи се казаха и се казватъ тукъ, но които иматъ тукъ въ Парламента много и много поддръжници, защото тѣхното дѣло е вѣнцехвалено много пѣти отъ този престолъ — вече нѣма нито единъ въ затвора. Сѣщо и отъ македонскитѣ борби и революционери нѣма нито единъ въ затвора, защото всички отдавна сѣ помилвани. Следователно, тази помилваща амнистия се дава само за тия две категории. Другата категория е изключена. И за да бѣдатъ изключени, намѣрена е тази формулировка, тази мотивировка.

Това, следователно, уважаеми келеги, не е законъ за амнистия. Това е законъ за помилване, и то помилване само на известни хора, къмъ които тѣй или иначе се гледа сѣ много голѣмо снизхождение.

Но понеже г-нъ Русевъ ме позагледа, веднага ми дойде на умъ друга една мисълъ. Нека я сподѣля сѣ васъ. Вие ще помилвате хората на Дамянъ Велчевъ, заради които нѣкой почтени хора отказаха да подписатъ моето предложение за амнистия. Но не бива да забравяте едно нѣщо, г-да, особено сега: тамъ, където военнитѣ престанатъ да се занимаватъ сѣ своята професия, професионално да се обучаватъ и усѣвършенствуватъ — защото сѣ динамиката на времето върви и едно динамично измѣнение и на тактиката — тамъ, където военнитѣ се занимаватъ сѣ политика, тѣ винаги сѣ носили пакостъ за държавата, пакостъ на народа. У насъ нѣколко пѣти имаме горчивъ опытъ. А его, още единъ прѣсень, соченъ, още живъ, кървавъ при мѣръ има предъ насъ. Ето ги г-да сръбскитѣ генерали — останали 25 години назадъ въ познанията си по тактика. Не сѣ достигнали новитѣ германски и други военни постижения. Разсѣждаватъ така, както сѣ разсѣждавали въ балканската и въ европейската война. Понскаха да правятъ голѣма политика, направиха превратъ и ето — докаралъ поражение и гибель на своя собственъ народъ. (Ржкоплѣскания)

Следователно, вие, като помилвате тия, които у насъ вървѣха по стѣпкитѣ на сръбскитѣ генерали, правите пакостъ на нашия народъ. (Ржкоплѣскания) Защо се отнасяте къмъ тѣхъ сѣ снизхождение, а къмъ другитѣ, които сѣ идеализъмъ, сѣ себепризнание сѣ се борили за общото добро, а често пѣти и отъ неразбиране, може би, сѣ престѣпили законитѣ, сте толкова жестоки?

Не къмъ васъ отправямъ този въпросъ, а къмъ г-на министра на правосѣдието, защото искамъ да вървямъ, че вие въ голѣмото си болшинство, които дадохте 47 подписа за предложението на Омарчевски и 44 подписа за моето предложение, сте за пълна и безусловна амнистия, която да докара миръ, която да докара спокойствие, която да докара успокоение у насъ.

Лазаръ Поповъ: Сѣ това, което казвате, сме съгласни, но сѣ аритметиката не сме съгласни.

Д-ръ Любенъ Дюгмеджиевъ: Г-да народни представители! Азъ считамъ, че на първо мѣсто има непълнота и въ друго отношение. Въ чл. 1 е отбелязанъ само законътъ за защита на държавата, обаче има и други закони, деянията противъ които тоже сѣ деяния отъ политически характеръ.

Иванъ Русевъ: Г-нъ Дюгмеджиевъ!

Д-ръ Любенъ Дюгмеджиевъ: Скъпа ми е минутата и не мога да отбѣлямъ време. Като свърша — тогава.

Азъ смѣтамъ, че освенъ законътъ за защита на държавата, трѣбва да се включи и законътъ за разтуряне партийно-политическитѣ организации, законътъ за упазване на личната и обществена безопасностъ — членове 22 и 23 — където сѣ визири чистот политически деяния, манифестации и пр.; сѣщо и законътъ за надзора върху дружествата, законътъ за печата и единъ другъ законъ, за който може би едвали нѣкой отъ васъ подозира, че съществува — той се казва: наредба-законъ за неучастие на български поданици въ испанската гражданска война — указъ № 107, отъ 23 априлъ 1937 г., публикуванъ въ „Държавенъ весникъ“, брой 95, отъ 4 май 1937 г. Г-да народни представители! Този законъ наруши суверенитета на българската държава, защото той е наложенъ отъ Жетевския институтъ, който бѣше институтъ на Нюои, институтъ на Версай, институтъ, който имаше за задача да знаеи статуквото, да потиска поробенитѣ, да потиска онеправданитѣ, между които бѣхме и ние. Отъ тамъ ни го наложиха. Но азъ ще ви кажа, че съмъ защищавалъ такива хора въ сѣда, и зная, че има осѣдени по този законъ, има хора, които сѣ лишени отъ право на пенсия по този законъ. И тия деяния сѣ пакъ отъ политически характеръ и трѣбва да бѣдатъ вмѣкнати въ чл. 1.

Но, уважаеми г-да народни представители, и въ общия наказателенъ законъ тоже има текстове, нарушението на които има чисто политически характеръ. Това сѣ членове 138-145 и чл. 154, които тоже трѣбва да бѣдатъ вмѣкнати въ чл. 1.

Освенъ това, азъ считамъ, че, амнистирайки дѣлата по печата, ще бѣде много умѣстно и справедливо, заедно сѣ амнистиране престѣпленията по избиритѣ, да се вмѣкне и чл. 236, пунктъ 3, отъ наказателния законъ. По този начинъ ще има пълнота и ще се обематъ всичкитѣ деяния, които иматъ повече или по-малко политически характеръ.

Но, г-да народни представители, азъ отивамъ малко по-нататъкъ. Въ предложението, което биде скрепено сѣ 44 подписа, бѣхъ се мотивиралъ по следния начинъ: „Има много случаи, когато при инкриминиране по изключителнитѣ закони деяния, въ връзка сѣ тѣхъ, по поводъ на тѣхъ, по неизбежностъ се вършеха такива деяния, които попадатъ подъ ударитѣ на общия наказателенъ законъ или други специални закони. Напримѣръ, осѣдениитѣ по нѣкой изключителенъ законъ се е отклонилъ и, за да се грикрие отъ преслѣдането на властѣта, послужилъ си е сѣ чужда лична карта за легитимация. Въ такъвъ случай се предвижда квалификация по чл. 352 и следователно отъ наказателния законъ — фалшификация на официаленъ документъ. Или пъкъ, пакъ отклонилъ се, при преслѣдане отъ органиитѣ на властѣта, завръзва се престрѣлка, при която има нараняване, а въ рѣзки случаи по-тежки резултати. Ясно е, че посоченитѣ и при други подобни случаи деяния, квалификациярани по общия наказателенъ законъ, не сѣ желани отъ дейцитѣ, а сѣ резултатъ на фатално стечение на обстоятелствата. Очевидна е органическата връзка между чисто политическитѣ деяния и неизбежно свързанитѣ сѣ тѣхъ експеси. Единитѣ и другитѣ следва да бѣдатъ еднакво третирани.“

И тъкмо заради това, въ предлагания отъ мене миналата сесия проектъ азъ предвидахъ чл. 2 сѣ следното съдържание: (Чете) „Амнистиратъ се сѣщо деяния, извършени до 1 юний 1940 г. — а сега правя предложение, до този моментъ — въ връзка и по поводъ на деяния, визири въ чл. 1, по квалификациярани по общия наказателенъ законъ, или други специални закони.“

Г-да народни представители! Може би ще ми се яправи възражение, че по този начинъ ние създаваме единъ извѣзъмъ, че азъ искамъ нѣщо ново, нѣщо, което не е познато на нашето законодателство. Това не е вѣрно. Азъ ще ви кажа, наприимѣръ, че въ закона за амнистията отъ 1933 г., въ чл. 1, буква „в“, има тъкмо единъ подобенъ случай. Като се прави изключение за случкитѣ въ с. Ковачевецъ, Поповско, с. Гърци, Видинско, и за нападението на Клисурския манастиръ презъ 1926 г., казва се: „...“

като се амнистират и извършените от сжщитѣ лица азъ тия случаи престѣпни деяния по общия наказателен законъ.

Ето, уважаеми г-да народни представители, пѣтѣтъ е трасиранъ съ тоя текстъ. Това, което азъ предлагамъ, не е исвече отъ туй, което нѣкога е дадено. Но въ сжщия тоя чл. 1 отъ закона за амнистия отъ 1933 г., въ забележка първа, е употребена думата „свързка“ — даже съ тая граматическа неправилностъ свр. — вмѣсто думата „връзка“, като се визиратъ текстоветъ на закона за извърбление на разбойниците и на закона за защита на държавата.

Но азъ черпя единъ аргументъ въ полза на моето предложение и отъ сега предлагания законопроектъ. Въ чл. 2 се говори за македонскитѣ деяния. Тамъ тожѣ е употребена думата „връзка“: „въ връзка — вече правилно е употребена думата „връзка“, а не „свързка“ — и по поводъ на националните вътрешни борби.“

Следователно, това, което искамъ, е и законно и справедливо. То е нѣщо, което и другъ пѣтъ е приемано. За него има вече трасиранъ пѣтъ. Нѣщо повече: тоя процесуаленъ пѣтъ е вече приетъ отъ сега предлагания законопроектъ.

По отношение пенсиятъ азъ считамъ, че въ предлагания законопроектъ трѣбва да се внесе една поправка. Казва се: „пенсиятъ отъ 3 октомврий 1940 г.“ Ами ако единъ човѣкъ е излѣзълъ отъ затвора преди тая дата, за времето, което е минало отъ излизането му отъ затвора до 3 октомврий, защо да го лишимъ отъ правото му на пенсия?

Следователно, текстътъ трѣбва да бѣде поправенъ въ смисълъ: пенсиятъ да бѣждатъ възстановени отъ времето, когато лицето е освободено отъ затвора.

Сега, г-да народни представители, азъ искамъ да се добави единъ новъ членъ къмъ законопроекта, за да можемъ да подчертаемъ характера на една истинска амнистия, такава, каквато я разбира юриспруденцията, каквато я разбира и доктрината. Амнистия значи забравя, значи заличаване на деянието. То се заличава така, като че никой пѣтъ не е ставало. Но бившиятъ министъръ на правосъдието г-нъ проф. Кулевъ създаде единъ правилникъ за бюрата за сждимостъ, въ който вмѣкна единъ текстъ, споредъ който всичкитѣ присѣди за амнистирани деяния трѣбва да бѣждатъ вписани въ свидетелствата за сждимостъ. И днесъ, когато едно амнистирано лице, на което, значи, законътъ е опростилъ, заличилъ деянието, забравено е деянието, ще иска свидетелство за сждимостъ, въ свидетелството му ще се пише: осъденъ по тоя и тоя законъ, по тоя и тоя текстъ, но деянието му е амнистирано. Защо, когато едно деяние е забравено, изличено, има нужда да го напомнимъ на тоя човѣкъ, който може би вече е трѣгналъ въ другъ идеенъ, идеологиченъ, психологиченъ, житейски пѣтъ, когато той не желае да му се напомня миналото?

Ето защо азъ считамъ, че трѣбва да се добави единъ текстъ въ смисълъ, че амнистиранитѣ присѣди не се вписватъ въ картотекитѣ на бюрата за сждимостъ.

Г-да народни представители! Азъ на последно мѣсто трѣбва да се присѣдиня къмъ онова, което каза уважаемиятъ колега г-нъ Христо Статевъ, и да кажа, че действително, ако искаме амнистията да бѣде такава, че да даде добъръ резултатъ, тя не бива да бѣде и условна. Забравя, заличаване, опрощаване, единение — всички тия сжществени елементи и последици на амнистията показватъ едно: че тя трѣбва да бѣде дадена за деянията така, като че никой пѣтъ тѣ не сж ставали. Тѣкмо затуй не бива да се поставя условие, защото поставянето на условие често пѣти дава въ морално и обществено отношение отрицателни резултати.

Г-да народни представители! Азъ считамъ, че съ това, което изтъкнахъ по внесения законопроектъ, можахъ да изложа моето становище. Лаская се отъ мисълта да вървамъ, че вие по принципъ възприемате моето становище и бихъ желалъ въ комисията да дадете по-голямъ просторъ на вашата гражданска съвѣст и на вашитѣ човѣшки чувства, за да можемъ да създадемъ действително законъ за една истинска, за една действителна, за една пълна и безусловна амнистия.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Г-нъ Дюгмеджиевъ! Времето Ви изтече.

Д-ръ Любенъ Дюгмеджиевъ: Да, приключвамъ, г-не председателю.

Г-да народни представители! Нека се издигнемъ надъ страститѣ. Нека отстранимъ отъ нашитѣ сърдца и души пѣснитѣ — нѣма да кажа инстинкти, ще кажа настроения —

и съ прозрение въ доброто бѣдеше на българския народъ, въ тия тежки, въ тия трудни, въ тия знаменателни, въ тия исторически минути, нека дадемъ единъ истински даръ на тия изстрадали семейства. Нека съ една амнистия възвѣрнемъ хората отъ затворитѣ въ тѣхнитѣ семейства, нека избѣршемъ сълзитѣ на майкитѣ, нека върнемъ родителитѣ при децата, нека успокоимъ душитѣ на тия, които дълги години сж живѣли съ тежкитѣ вериги на една присѣда. Нека очистимъ тѣхнитѣ души и сърдца, и по този начинъ да можемъ да оеднакимъ, да можемъ да обелинимъ, да слѣдемъ въ едно настроения и чувства, защото не е свършенъ още тежкиятъ пѣтъ и тежкиятъ жребий за нашата родина. Още много борби има да се водятъ до нейното пълно обединение, докато стигне до единъ щастливъ изходъ. Нека за тия моменти да дадемъ една истинска пълна и безусловна амнистия. Нека се покажемъ хора съ държавнически усѣтъ. Нека се проявимъ като хора човѣчни, които преди всичко въ пламъка на душата си и въ трептенията на сърдцето си носятъ човѣшко чувство на всеопрощение, носятъ братско чувство на взаимомоощъ, любовъ и прозрение.

Нека да бѣдемъ обединени около тоя лозунгъ за пълна и безусловна амнистия, за да извършимъ едно народно дѣло. Спомнете си, г-да народни представители, че не правимъ добро само на тия, на които ще дадемъ амнистия, а правимъ добро дѣло за цѣлия, за цѣлокупния български народъ. Защото единението, еднаквитѣ мисли, еднаквитѣ чувства, еднаквитѣ желания, еднаквитѣ стремления въ борба за доброто на народа, това е най-ценниятъ духовенъ капиталъ. Да го дадемъ тоя капиталъ и да извършимъ едно добро народно дѣло, съ което да впишемъ една златна страница въ историята на втората сесия на XXV обикновено народно събрание. (Ржкоплѣскания).

Иванъ Русевъ: Г-нъ Дюгмеджиевъ! Правъ сте, че азъ съмъ много внимателенъ къмъ онова, което Вие говорихте. Затуй азъ се позовавамъ на Вашата искреностъ и искамъ да Ви предизвикамъ да дадете едно малко обяснение. Ние тукъ всички присѣтствуващи сме хора, както и Вие сте човѣкъ, който му е мѣчно, и намъ ни е мѣчно да имаме факта: млади, невѣрстни младежи да бѣждатъ въ затвора и още въ тия ранни години на тия хора да се туря едно петно, което ще имъ тежи презъ цѣлъ животъ. Намъ е мѣчно, както и на Васъ е мѣчно. Но понеже Вие се трѣгнахте много и се просълзихте даже, азъ се позовавамъ на тия Ваши сълзи и Ви моля да дадете едно малко обяснение: тѣзи млади хора, тѣ ли сж писали тѣзи позиви, по свой починъ, или само сж ги разнасяли? Дали нѣкои други не сж съчинявали тѣзи позиви и сж злоупотрѣбляли съ малката възраст на тѣзи младежи и съ тѣхното доверие? Кой сж тѣзи, които сж злоупотрѣбляли съ това доверие? Какъ ги оценявате Вие? Така спокойно ли гледате на страданията на тѣзи младежи? Нека излѣзатъ съ тебелестъ да кажатъ, че тѣ сж виновнитѣ! Моля да ми обясните това. (Ржкоплѣскания)

Д-ръ Любенъ Дюгмеджиевъ: За кои позиви е речъ?

Жико Струнджевъ: За червенитѣ знамена, за позивитѣ и за всичко.

Иванъ Батембергски: И за червенитѣ яйца.

Д-ръ Любенъ Дюгмеджиевъ: Азъ и вчера ви казахъ и ви припомнихъ голѣмата мисълъ на голѣмия държавникъ д-ръ Стоиловъ, че „отъ шракането на идеитѣ се ражда истината“. Г-нъ Русевъ! Има известни идеи, които Вие не поддържате и не харесвате. Не мислете, че Вие сте най-правиятъ. Азъ може да имамъ мисли, разбирания и схващания, които не сж сходатъ съ Вашитѣ. Азъ не мисля, че съмъ най-правиятъ.

Обаждатъ се: На въпроса!

Д-ръ Любенъ Дюгмеджиевъ: Моля ви се, отговарямъ на въпроса. — Тази мисълъ, която сега развивамъ предъ васъ, и вчера я развивхъ. Обществото не е напълно хомогенно.

Никола Захариевъ: Защо говоришъ отъ тамъ? Има две мѣста, отъ кждето се говори: отъ тукъ (Сочи банкитѣ) и отъ тамъ (Сочи трибуната).

Д-ръ Любенъ Дюгмеджиевъ: Приемамъ бележката на г-нъ Захариевъ (Качва се на трибуната). — Обществото не е напълно хомогенно. Вие не можете да сравните г-нъ генералъ Русевъ, който съ достоинство получава пълната

си пенсия, съ единъ фелдфебелъ, който не получава достатъчно, за да преживѣе. (Възражения)

Дочо Христовъ: Въпросътъ е: тѣзи, които сѫ въ затвора, тѣ ли сѫ истинскитѣ виновници? На този въпросъ отговорете.

Д-ръ Любенъ Дюгмеджиевъ: Вие не можете да сравните нашия колега г-нъ Сирко Станчевъ съ неговия разсилень; не можете да сравните г-нъ Багряновъ, съ неговитѣ 10 хиляди декара, съ...

Игнатъ Хайдудовъ: Кой пишеше позивитѣ?

Д-ръ Любенъ Дюгмеджиевъ: Вие сте мръсникъ! Вие сте провокаторъ, господине! На Васъ не заслужава да отговарямъ!

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: (Звъни продължително)

Игнатъ Хайдудовъ: Вие сте виновниците!

Дочо Христовъ: Болшинството отъ тѣзи, които сѫ затворници, не сѫ виновни. Азъ ще гласувамъ за тѣхната амнистия, но покажете ни истинскитѣ виновници.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: (Звъни)

Д-ръ Любенъ Дюгмеджиевъ: Азъ?

Игнатъ Хайдудовъ: Вие сте истинскитѣ виновници!

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: (Звъни продължително)

Д-ръ Любенъ Дюгмеджиевъ: Вие сте истинскитѣ виновници! (Слиза отъ трибуната)

Дочо Христовъ: Вие, които ги подстрекавате и имъ пишете позивитѣ, вие сте истинскитѣ виновници! Вие сте, които се явявате предатели въ тѣзи моменти, които преживява сега страната! Недейте ги поставя за автори на сгатиитѣ, които пишете вие! Поставяте за автори разсилни и метачи, и сждятъ тѣхъ!

Игнатъ Хайдудовъ: Престѣпници! Не ви е срамъ!

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: (Звъни)

Игнатъ Хайдудовъ: Мълчете! Другояче не можете да действувате! Зашо ли ви търпимъ тукъ!

Д-ръ Любенъ Дюгмеджиевъ: Вие сте ренегатъ!

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: (Звъни) Г-да народни представители! Азъ констатирамъ, че въ този малък инцидентъ сега се размѣниха думи, които не сѫ съвмѣстими съ достоинството на мѣстото, въ което се намираме. Азъ само констатирамъ този фактъ съ съжаление и минавамъ по-нататкъ.

Деянъ Деяновъ: А азъ констатирамъ, че рѣдко е имало човѣкъ на тѣсно, както г-нъ Дюгмеджиевъ.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Г-да народни представители! Моля да се съгласите да вдигнемъ заседанието. За утрешното заседание, 11 априлъ, 15 ч. следъ

пладне, въ съгласие съ правителството, Ви предлагамъ следния дневенъ редъ:

Одобрение на предложенията:

3а продължаване срока по временно-вносна декларация № 5985/9454, отъ 9 августъ 1939 г., на Бургаската митница.

2. За разрешаване временния вносъ на 20 вагона-цистерни.

3. За разрешаване износа на нѣкои предмети и стоки.

4. За опрощаване сумата 3.363.861 л., дължима отъ не-състоятелни и несъществуващи длъжници.

5. За одобрение VI-то постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 29 мартъ 1941 г., протоколъ № 61 — относно освобождаването отъ износно мито, бандеролно право и др. 1.600 кгр. папириси.

6. За одобрение XV-то постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 29 мартъ 1941 г., протоколъ № 61 — относно освобождаването отъ бандеролъ и др. 150 кгр. папириси.

7. За одобрение XIX-то постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 31 мартъ 1941 г., протоколъ № 63 — относно освобождаването отъ износно мито, бандеролно право и др. 200 кгр. папириси.

8. За одобрение XX-то постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 5 априлъ 1941 г., протоколъ № 65 — относно освобождаването отъ бандеролъ и др. 350 кгр. папириси.

9. За одобрение XIX-то постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 5 априлъ 1941 г., протоколъ № 65 — относно освобождаването отъ бандеролъ и др. 1.000 кгр. папириси.

Първо четене на законопроектитѣ:

10. За извънреденъ бюджетенъ кредитъ по бюджета на Главната дирекция на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството за 1941 бюджетна година въ размѣръ на 100.000.000 л.

11. За подпомагане организирането на машинни инсталации за произвеждане на фуражи.

12. За одобрение спогодбата между българското правителство и фирмитѣ „Телефункенъ“ и др. за измѣнение на нѣкои отъ първоначалнитѣ условия на договора за доставка и монтаж на една мощна радиоразпрѣсвателна уредба

Второ четене на законопроектитѣ:

13. За наименованията съ народностно и обществено значение.

14. За учебниците и учебнитѣ помагала.

15. За високопланинскитѣ и горскитѣ пасища.

16. За подобрене и увеличение на работната земя.

17. За измѣнение и допълнение на закона за санитарно ветеринарната служба.

18. За допълнение наредбата-законъ за трудовия договоръ.

19. За временно уреждане на наемнитѣ отношения.

Първо четене на законопроектитѣ:

20. За амнистия (Продължение на разискванията).

21. За трудови земеделски стопанства (Продължение на разискванията).

22. За предаване на наследницитѣ на покойния бившъ министъръ-председател Ал. Стамболийски предишнитѣ негови недвижими имоти, сега държавна собственост.

23. Одобрение решенията на прошектарната комисия, протоколъ № 21.

Който приематъ предложения дневенъ редъ, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Затварямъ заседанието.

(Затворено на 19 ч. 58 м.)

Подпредседателъ: **ДИМИТЪРЪ ПЕШЕВЪ**

Секретари: { **ГЕОРГИ МИХАЙЛОВЪ**
 { **АТАНАСЪ ЦВѢТКОВЪ**

Началникъ на Стенографското отдѣление: **ДОНЧО ДУКОВЪ**

